

வைதிக மந்திர சதனுவள் நெ. 1.

MAHARAHOPADHYAYA
DR. B. C. RAMANATHA IYER LIBRARY
16390

ஸ்ரீ ருத்திரம்

தமிழ் உரையுடன்

நியாய வியாகரண மீமாம்ஸா பாரங்கத

மீமாம்ஸா சிரோமணி

பெறம்பூர்

பண்டித. கே. கணேச சாவஸ்திரியர்

அவர்களால்

விலை ரூ. 1-8-0] மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. [காபிசைட்

INTRODUCTION:

The Sri Rudram is a Vedic hymn held in the highest reverence among the Hindus and chanted in their daily worship of the Supreme Being, both in the home and in the temples. The chanting of the hymn is often done by men who have only learned it by rote and do not know its meaning, and thereby it loses almost all its spiritual value for the worshipper. The translator - Pandit Ganesa Sastri, a distinguished Siromani graduate of the Madras University - has done a valuable service to the entire Tamilian Community by bringing out a Tamil rendering of the hymn. The translation is not only accurate, but done in simple language. Every help is also offered towards a right understanding of the spirit and purport of each part or passage of the hymn translated.

In a very valuable and informing Preface, the learned Pandit proves that Siva is the Supreme Being. As he is a thorough master of our science of dialectics and its methods of proof, he has succeeded fully in establishing his thesis. I am, also, glad to note that he is willing (*vide* p. 16 of his Preface) to look at the question from the point of view of those who do *not* worship Siva as the Supreme Being, but some other divine person recognised in the Veda; and he explains what is the significance for them of this worship of Siva according to Sri Rudram.

The truth, however, is that, according to the purely Vedic conception, the One Supreme Personal God may be worshipped in any prescribed form at the worshipper's free will and choice. This is the Indian doctrine of *Ishta - Devata* (one's chosen deity), - the doctrine which explains the formation of Indian Groups of worshippers as Saivas, Vaishnavas, &c., and even justifies their existence. But the fissiparous Indian habit and tendency to form hereditarily-differentiated social sub-divisions has mischievously interfered with the workings of this original spirit of religious freedom. The consequence has been to transform the original groups of free and fervent worshippers into sectarians sub-castes. Hence, there no longer exists the old spirit of sincere faith and earnest devotion to the Most High,—the Universal Lord and the World's Desire and Aim, the Blessed One who alone can confer on all the supreme and satisfying boon of the Innermost Bliss of Love. Let us hope that the spread of true knowledge by the publication of works like the present one will result in dispelling the present darkness in the popular mind and restore us to the true faith and the eternal verities of our Vedic forbears and to the resulting or added fruits of social amelioration and political emancipation.

KUMBAKONAM. } K. SUNDARARAMA AIYAR.
11—1—23. }

FOREWORD.

I feel honoured - nay, even sanctified by the request of the author Mimamsa Siromani Pandit Ganesa Sastrigal to write a foreword to this work. The study and teaching and hearing of the Veda are now at such a low ebb among the reputed followers of the Veda that a pandit who is a Vedic scholar is almost as much of a *rara avis* as a Hindu who seeks and delights in such a Pandits' Vedic exposition. No doubt, the later developments of Hinduism including the three schools of Vedantic philosophy which command the allegiance and homage of Hindu religious thought to-day merely emphasised aspects that were only inherent in the Strata of Vedic thought and realisation. To take a telling illustration, they are like the deltaic tracts of the Ganges and the Godavari and the Kaveri—full of rambling and meandering streams, each with its defined course, each bordered by fields and gardens; and each hastening to the sea. Each system of thought bears the holy waters of inspiration which have come down from the mountain-top of the Veda; each has its affluence of doctrine and *Utsaah*; and each takes the soul to the bosom of the Eternal Sleeper on the Ocean. But in modern times there is a grave danger of the cutting off of the connection between the branches in the delta and the parent river. Hardly one Pandit in a thousand studies the Vedas and the Veda Bhashya; and the public

at large is thoroughly oblivious of the nature and even the elements of Vedic revelation. Small manuals called *Prakarana Granthas* giving as a mere syllabus constituting the dry bones of each of the various systems of Hindu thought are in the hands and on the lips of the pandits of to-day. They bid fair to wipe out even the *blashyas*. If even the *blashyas* are in this plight we can well imagine the plight of the Vedas in the holy home of the Veda. I have always felt that the real paralysis of Indian life and thought began when the Acharyas were exalted over the Rishis, when cold formalism superseded passionate devotion, and when categories were prized above realisations. Then was the integrity of the Hindu community broken up; then petty questions of ritual and branding and *Pundram* took the place of the now forgotten Vedic *Yagnas* and Upanishadic *Vidyas*; then temple worship banished the worship in the sanctuary of the home; and the pandits instead of being the bearers of the torch of Vedic truth became intellectual gladiators hurling incomprehensible logical arguments and anathemas at one another. I was painfully surprised when in December 1922, as I was ascending the holy Tirupati hill, certain Madwa Brahmins, quite unknown to our party which consisted of Smartas and Sri Vaishnavas averted their faces from us muttering in ill-concealed dislike and disdain "*Apasidhantis*."

Āpasidhantis indeed! Have we generated a new race of barbarians and *mlechas* in our midst? Is this the fate that has overtaken Hindu Society? What hope is there for us? When shall we go back to the Vedic ideal of four castes and four Āsramas, leaving each man to seek his *Ishta Devata* and his *Sadhana*? When shall we learn to love Sri Krishna aright and not merely worship him by lip adoration? When shall we realise the significance of his precious utterance in the Gita: “*சிவோக்ஷா நம வதஞ்செ சீநமஷ்யாஃ பாடிஸவ்யஸுஃ*” Is there any hope?

Yes. There is. Despair is *Tamasic* and leads to individual and national ruin and degradation. We have had enough of quarrels in the name of the Eternal peace and hatreds in the name of the Eternal Love. Our Father is angry with us. Do we not see the signs of His anger in our social and political life? There are none so blind as will not see. We must go back to the Vedas and to Smritis *Sruthismirithee mamaiva agna*. (The *Sruthi* and the *Smritis* are my command). Disregarding and ignoring them are no better disobeying them.

It is from this point of view that I welcome this work. Swami Vivekananda once said well: “They (the Vedas) mean the accumulated treasury of spiritual laws discovered by different persons in different times”. They are not poetic compositions

but eternal truths realised by the supersensuous perception of pure and perfect souls and revealed by them to humanity as the chart of life to help us in our voyage over the storm-tossed ocean of Samsara. Each mantra has its Rishi, its Chandas, and its Devata. We must study the Veda with loving care and attention. I ask, not with the superciliousness of a critic but with the pained humiliation of a sorrowing brother, is the Veda as much a household study with us as the Bible with the Christians, as the Koran with the Moslems and as the Avesta with the Zoroastrians ?

Sri Rudra is one of the life-centres of the Veda. The extent of the prevailing ignorance about it is appalling. Some pseudo-scholars in the South of India assert a supposed ethnic and cultural cleavage between Aryans and Dravidians, and derive Siva from *Siranna* (redness) and tell an admiring world that Siva is a dravidian God. We had quite recently another sample of new scholarship which declared that the trinity in the Veda were only geological phenomena. Max muller and others had already made them natural phenomena.

Some scholars to be may convert them into symbols and allegories and abstractions. Not long ago a scholar was bold enough to say that the Veda mentioned only Rudra and not Siva. Some were bold enough to say that the holy Panchakshari was

not in the Veda but was a purely Daccan revila-
tion. But *Namassivayal* is in the very heart and
centre of Sri Rudram. One gentlemen told us
recently about a Dravidian Agasthya as distinguished
from an Aryan Agasthya. They, even the Vedas,
are sought by decadent Hinduism to be dragged in
the mire of foolish controversy.

I am afraid that I am prolonging this preface
too much. This is not the place for a sermon on
the modern national intellectual and spiritual ten-
dencies in India. But I feel so sincerely and so
sorely about the matter that I cannot contain myself.
What wealth has been placed in our hands by God
and by nature in India and how poor have we
become in spiritual and in material possessions!

Pandit Ganesa Sasirigal has not only translated
and interpreted Sri Rudram but has also written a
valuable introduction. Sri Rudram describes the
Supreme in His aspects of Law and of Love. Who
but Uma described as *வெஹுமெனவொலிநா உலா
டுமெனவென* in the beautiful poetic Kenopanishad
can reveal to us the beauty and the glory and the
mercy and the compassion and the immovance and
the transcendence of Siva as Law and Love? He
wears the aspect of Law to punish transgressions of
His commands; He wears the aspect of Love to
those who obey and love and adore Him. He is
thus both Rudra and Siva. He is the Mahayogi,

the Eternal Tapasvi, and the Eternal Ardhanareeswara. The story about the attainment of Siva and Parvathi by each other through *tapas* is not only eternal truth but also reveals our Highest conception of love attaining union through dispassion and purity. He is the Ashtamurthi, the Nilakanta, the Chandrasekhara, and the Nilalohita. Our holy land is full of His presence and His Grace from Amarnath where each night on the *lingam* is formed and received the worship of the first beams of the sun, to Rameswaram where Sri Rama worshipped Him to show the unity of both and to shower the grace of both on the world. He shines for ever as Visweswara in holy Benares and teaches the Taraka Mantra to the ears and the hearts of those who die in that holy spot which is the eternal heart of India. The Veda refers to Him again and again as திருமொழி நமோ நமோ பஞ்சாஹம் and ஸாஹம் ஸிவமெனமே.

In the famous Sri Rudra Bhashya it is declared: தஸ்யாதிஹம் ஸ்ரீரூபேஷுக்ஷத கரீகாம்பவமஜநக கௌந ததூகதிக்ஷம். Sri Rudra can thus give us the meritorious fruit of the Karma Kanda of the Vedas. Sri Rudra Japa will not only give us the Joy of beholding the Avimukta Kshetra at Benares but also the Joy of realising Siva in the Avimukta Kshetra between the eyebrows in our frame. Jabala

Upanishad declares : ஸஹோவாவபாஜீவஸு^{க்ரு}ஃ ஸத
 ரு^{க்ரு}ப்யெணைதி வஸதாநிஹவாசஜ்யேதஸ்ய நாஜ்யெ
 யாநி வஸதெ^{க்ரு}தஹு^{க்ரு}வா சஜ்யேதொஹவதி. Thus by
 the *Japa* of Satarudriya alone we can have the
 gracious teaching of Taraka Brahma Vidya by
 Parameswara. Thus Sri Rudra gives us also the
 meritorious fruit of the Upasana Kanda and the
 Jnana Kanda of the Vedas as well. Let us never
 forget two precious sentences that occur in the
 Srimad Bhagavatam. : ப்ரஸாஷெ மிரிஸொவஜீ^{க்ரு} ।
 விஜ்ஞாகாஜீவ^{க்ரு}மிரிஸம் ।

I wish the learned author every success in his
 book and request him in the name and on behalf of
 the Hindu public to reveal by translation and ex-
 position other vital portions of the Vedas. May I
 close this imperfect and unworthy foreward with the
 beautiful and blessed prayer contained in the
 Svetaswatara Upanishad. : ரு^{க்ரு}ப்யதெ ஜகதிணம்
 ஜெவந்தெநஜாம் வாக்மிநித்யம் ।

CHITTOOR. }
 11—1—23. }

K. S. RAMASWAMI SASTRI,
Sub-Judge.

மு க வு ரை,

ஆர்யர்களை !

யஜுர்ஷாஸ்திரத்தையின் 4-வது சாண்டம் 5-வது பிர
ச்னமாயமையந்திருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரம் என்ற கிரந்தம்,
பரமேச்வரனின் மஹிமைபை வெளியிடுவதற்காக ஏற்
பட்டதென்று பிரசித்தி இருக்கிறது. ஆயினும், இவ்
விஷயமாய்ச் சில ஆசங்கைகள் ஏற்படுவதாலும், அதற்
குத் தக்க சமாதானம் ஏற்படாவிடில் பரமேச்வர பர
மென்று ஸ்திரப்பதித்திக்கொண்டு அதன்முல்மாய் வர்
ணிக்கப்படும் மாஹாத்மியங்கள் ஸ்ரீ ருத்திரத்தினிடம்
நிலைக்கா தாகையாலும் முதலில் அவ்வாசங்கா சமா
தானங்களைப்பற்றி வரையப் புகுகிறோம்.

யஜுர்ஷாஸ்திரத்தில் ஜெராத்ரிஷ்டாமமென்ற கர்
மாவின் அங்கமாய் “சயனம்” என்ற ஒரு கர்மா விதிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. சயனம் என்றால் மந்திரத்தைச்
சொல்லி கருடன் முதலியவைகளின் உருவம் ஏற்படும்ப
டித் தலை அடுக்குவது. அவ்விதம் அடுக்கி முடிந்த
வுடன் ஏற்படும் உருவத்தின்மேல் அக்கினியைவைத்துச்
சில கர்மங்களை நடத்தவேண்டி யிருப்பதால் அவ்வுருவ

த்தை அக்கினியாகப் பாலிப்பதுடன் 'அக்கினி' என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மக்கினியில் எரூரோவாவனஷயபுரீஸன தஹிபுஜாடு காயஹிபு ஸவபுரீதஃ ஸயபாவஹி "ரா ஜாதஃ ஸதஹிபுபதி வனவ்வா வனஷஹி"யெயா பெபுவதி தஸெயபா ஹுதிம் தஸெயபாபுபுபுபுபு உயஸோதம் உயபா யெபுத தாபுயா ஸஹொதி ஸாமெயெ நெ வெநுஸஸியதிநாதிபு ஜோபுத"யபுபு நபுயஜ ஜோதஃ" என்ற வாக்யத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரத்தை ஜபிசது ஜேமாம் செய்யவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'எதையும் நினைந்துக்கொண்ட பிறகே அதுஷ்ட டிக்கவேண்டி இருப்பதாலும், அன்னினைவு ரூபகமாக ஒன்றை அபேக்ஷிப்பதாலும், திருஷ்டமான பிரயோஜனம் சம்பவிக்ருமிடத்தில் அதிருஷ்டமான பிரயோஜனத்தைக் கண்டுபிடிப்பது நியாய விருத்தமானதாலும், எம்மந்திரம் எக்கர்மாவில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அம்மந்திரம் நேரில் அக்கர்மாவையோ, அல்லது அக்கர்மத்திற்குச் சாதனமான திரவியம் தேவதை முதலியவைகளையோ போதிக்கவேண்டும்' என்று பூர்வ பீமாம்சையில் மந்திராதி கரணத்தில் சித்தாந்தம் செய்திருப்பதால் பிரகிருத ஸ்தலத்திலும் ஸ்ரீ ருத்திரம் கர்மாங்கமான அக்கினி முதலியவற்றைப் பிரதிபாதனம் செய்யவேண்டும். சில மந்திரங்கள் எந்த கர்மாவில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அக்கர்மாவையோ, அதன் சாதனமான திரவியம் தேவதை இவைகளையோ ஸ்வரசமாய்ப் பிரகாசப்படுத்த சக்தி வாய்ந்தவைகளாயும் சில மந்திர

மங்கள் மேற்சொன்னவைகளை ஸ்ரீமதசமாயப் பிரகாசப் படுத்த சந்தியழற்றுவைகளாய்முந்நின்றன. இவைகளில் இரண்டாவதாகக் கூறிய மந்திரங்களுக்கும் உபயோகத்தை யனுசரித்து மீளணி, இக்கூட்டை முடிவியவைகளைக் கற்பித்து அர்த்தம் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமெயல்லாமல் விங்கத்தை யனுசரித்து வேறிடத்தில் உபயோகத்தைக் கற்பிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், ஒன்றை ஒரு இடத்தில் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை போதிப்பதற்குப் புரூகி, ஸ்ரீமத்யாகு, ப்ரகரணம், ஸ்ரீமதம், ஸ்ரீமத்யை, என்று பிரசுரமானங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில், புரூகியென்றால், 'இதனால் இதைச் செய்யவேண்டும்' என்பதை நேரில் போதிக்கக்கூடிய பதம். விங்கமென்றால் சந்திர அநாவது - எந்த சப்தத்தைக் கேட்டவுடன் எந்த அர்த்தம் சீக்கிரமாய் அறியப்படுகிறதோ, அந்த சப்தத்திற்கும் அந்த அர்த்தத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம். இச்சம்பந்தம் 'இம்மந்திரத்தால் இதைச் செய்யவேண்டும்' என்ற புரூகியைக் கல்பித்து மந்திரத்தா லறியப்படும் அர்த்தத்தில் உபயோகத்தை போதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீமத்யை மற்றொன்றைக் கல்பிப்பதில்லை (இவ்விஷயம் 'ஸ்ரீமதி விமலவாக்ய ப்ரகரணஸ்ரீமத ஸ்ரீமத்யை நாம் ஸ்ரீவாயே வார ஐளவையு யேவ்விபுக்ஷடாசு' என்ற அதிகரணத்தில் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.) ஆதலால் பிரத்யக்ஷ ஸ்ரீமதியானது எந்த மந்திரத்தை எங்கு உபயோகிக்கிறதோ, அதனுடையே அப்பந்தரத்தின் பிரயோஜனகாங்கை சாந்த

மாகிவிட்டதால் லிங்கத்தை யனுசரித்து வேறு இடத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடாது. எனவே பிரகிருதஸ்தலத்திலும் லிங்கத்தை அனுசரித்து ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு மற்ற இடத்தில் உபயோகத்தைக் கல்ப்பிப்பதும் நியாய விருத்தமானதென்று வற்புறுத்தினது.

அக்னிபரம் என்று அங்கீகரித்தால்தான் சயனபிரகரணபாடமும் பொருத்தம் “மேளணம் வாசுதேவிகம் வாவிவாகுஹெஷே நவாபுமஃ | வெஷேயபோபுயத்யுயும்கொஹுபுபுதிசு குயயெஸ” என்ற வசனத்தால் வார்த்திககாரரும் உபயோகத்தையனுசரித்தே அர்த்தம் வர்ணிக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப் படுகிறார். எனவே அக்னியைப் பிரகாசப்படுத்துவதில் உபயோகம் பிரத்யக்ஷ ஸூத்ரியால் போதிக்கப்பட்டு விட்டதால் தாத்பர்யமும் அவ்விடத்தில்தான் லிங்கவேண்டும். ஒன்றிற்குத் தாத்பர்யம் சக்கியார்த்தத்தி லிருக்குமேயொழிய லக்ஷியார்த்தத்தி லிருக்காதென்று கூறமுடியுமா? மஹாயாம் வெஷே என்ற இடத்தில் லக்ஷியார்த்தமான திரத்தில் தாத்பர்யத்தை அங்கீகரிக்க வில்லையா? ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்தை உபயோகத்தை அனுசரித்து அக்னிபர மென்றுதான் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற ஆசங்கைப் புலப்படுகிறது.

அதைப்பற்றி சற்று விசாரிப்போம். “ஸுஷோ வா ணஷயத்யு” என்ற அர்த்தவாத பூர்வகமாய் எவ்விதம் சுஷ்யில் உபயோகத்தைப் போதிக்கக்கூடிய “ஸு

ஹூவா கஜேதொஹதி” என்ற வாக்யமும் வேதத் திலேயே ஜபாலோப நிஷித்தில் இருக்கிறது. ஆத லால் இரண்டிடத்திலும் உபயோகத்தைப் போதிக்கக் கூடிய சமமான பலமுள்ள இரண்டு வாக்கியங்க ளிருப் பதால் ஸன்யொமவ்யூக ந்யாயத்தை அதுஸீரித்து கர் மாங்கமான அக்னி பிரகாசனத்திலும் பரமேச்வர னின் மஹிமையைப் பிரதிபாதனம் செய்வதிலும் உப யோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது. எனவே உபயோகத்தைப் போதிக்கக்கூடிய வாக்கியங் களை மாத்திரம் கவனிக்குங்கால் ஒரு இடத்தில் மட் டும் விசேஷ தாத்பர்ய மிருப்பதாய் நிச்சயிக்க முடிய வில்லை. ஆதலால் “யஜேஷ்ய ஜீரோணெஹி வெஷே நகரஸா தூநா | ஐதிகதவ்யூதாலாம ஜீரோஸாவ-ஒ ராயிஷிதி” என்றபடி சுருதி லிங்கம் முதலியவைகளை வைத்துகொண்டு விசாரித்து தாத்பர்ய நிர்தாரணம் செய்

யவேண்டும். † ஸ்ரீ ருத்திரத்தி விருக்கும் பரமேச்
வரனை மாத்திரம் போதிக்கக்கூடிய ஸிவ, ஸங்கரா, ஹவ,
ஸவட, ஸுக்ர, வஸுபதி, முதலிய பல பதங்களும்
“ஹிஸாங் வதயெ நஃ, வஸுநாங் வதயெ நஃ”
என்று துவக்கி திசை முதலிய ஒவ்வொரு பொருள்க
ளுக்கும் யஜமானரா யிருப்பதை நிரூபித்து “ஐமதாங்
வதயெ நஃ” என்றதால் ஸ்தாபிக்கப்படும் ஸர்வேச்
வரத்தையும், “நஃ ஐஷாநேஹ்யாய வாலிஸுஸுவொ
நஃ” என்று துவக்கி உபந்யசிக்கப்படும் ஸவடாசுக்ஷ
மும், “நஃஸுத்யாய வய்யாய” என்று துவக்கி
கூறப்படும் ஸவடாந்தர்யமித்தவமும், ஸ்ரீருத்திரம் பரமே
ச்வர பரமேயொழிய அக்னிபரமன்று என்பதை நன்கு

† இவ்விடத்தில் வியாசு, சுலியாசு, விகியொசு,
என்ற மூன்றுவிதமான ஸ்ரூதிகளில் சுலியாசு ஸ்ரூ
தியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை சப்த சாமர்த்ய
மென்றும் கூறலாம். லிங்கம் என்ற பதத்திற்கு பொதுவில்
சாமர்த்யம், சக்தி என்று பொருள். அது சப்த சாமர்த்ய
மென்றும் அர்த்த சாமர்த்ய மென்று மிருவகைப்படும். சப்த
சாமர்த்யமென்பது, ஒரு அர்த்தத்தை நிரந்தரமாய் போதிக்
கும் பதத்தின் சக்தி. அர்த்த சாமர்த்ய மென்றால் பொருளின்
யோக்யதை. கோடாலியால் வெட்டு, கத்தியால் வெட்டு என்று
பொதுவாய்ச் சொன்னபோதிலும் அந்தந்த வஸ்துவின் யோக்
யதையை அனுசரித்து கத்தியால் சிறிய வஸ்துவை வெட்ட
வேண்டும்; கோடாலியால் பெரியமரத்தை வெட்டவேண்டு
மென்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறோம். இந்த ஸ்தலமே அர்த்த
சாமர்த்யத்திற்கு உதாஹரணம்.

போதிக்கின்றன. இவ்விதமே உத்தர மீமாம்சையில்
 “சுமந்திரோத்ரஃ பரமஹேந்திரோ ஸ்ரீநிதிஃ”
 “ஈசானோ ந ஹிதஹவ்யஸு” என்ற ப்ரூதி யை உடா
 ஹரித்து விசாரிக்கு மிடத்தில் இந்த ப்ரூதி ஜீவபரமா,
 பிரம்மபரமா என்று சந்தேஹித்தி பரமேச்வரனை மாத்
 திரம் பிரகாசப்படுத்தக்கூடிய ஈசானம் என்ற பதமிந்
 தப்பகால் பிரம்மபரந்தான் என்று “ஸுபாஷெவப்ர
 தஃ” என்ற சூத்திரத்தால் தீர்மானித் திருக்கிறார்கள்.
 மேலும் “சூகாஸ ஸ்ரீமாத், சுத்யஸ்ய ரெஷா வஷெ
 ஸாஸ, சுத்யஸ்ய ரெஷாஸ்ய ரெஷாஸ்ய த்யுஷ்யவ
 ஷெஸாஸ, சுத்யஸ்யாஸ்ய மூணகொ யரெஷாஸ்ய”
 என்ற அதிகரணங்களில் “சுஸ்ய ஸொகஸ்ய காஸ திரி
 திசூகாஸ ஐதிஹொவாவஸவ்யாணிஹவாஐரோநிஹ
 தாந்யா காஸாஷெவ ஸுஷ்யுஷ்யெ, யவ்ஷொந
 ராஷிதெ ஹிரணயஃ பரமஹேந்திரோத்ரஃ”
 என்ற இது முதலிய ஸாக்ஷியங்களை விசாரிக்குமிடத்
 தில் அந்தந்த வாக்யங்களில் சொல்லப்படும் ஸவ்யகார
 ணத்வம் முதலியவைகள் மற்ற விடத்தில் சம்பவிக்கா
 தாகையால் விங்கத்தை அனுசரித்து இவ்ஸாக்ஷியங்கள்
 பிரம்மபரமென்று ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். ப்ரீநத்தி
 ரத்தில் கூரப்படும் ஸவெஷ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யம், அநி
 லேயே படிக்கப்படும் ஸிவ ஸங்கு முதலிய பதங்களும்
 ஸ்வரஸாய அக்கினியிடம் பொருந்தாது. ஏனென்றால்,
 முன்னொரு சமயம் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும்
 சண்டை ஏற்பட்ட பொழுது ஜயமடைந்த தேவர்கள்

தங்கள் தங்கள் சாமர்த்யத்தால் ஜயமேற்பட்டதென்றுக் கருதி கர்வப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் கர்வத்தை பங்கப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் முன்னிலையில் பரமேஸ்வரன் யக்ஷரூபமாய் ஆவிர்ப்ப வித்தார். அச்சமயம் அச்சினி யக்ஷனை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்வதற்காக அவரிடம் வந்தவுடன் யக்ஷன் அக்கினியைநோக்கி “எக்காரியத்தைச் செய்ய உனக்கு அசாதரணசக்தி இருக்கிறது” என்றுவினவ அதற்கு அக்கினி கர்வத்துடன் “பூமியிலிருக்கும் எல்லாவற்றையும் பொசுக்கிச் சாம்பலாக்குவேன் என்று பதில் சொன்னான்” “அப்படியானால் இந்தத் துரும்பைப் பொசுக்கு பார்ப்போம்” என்று யக்ஷன் சொல்ல உடனே அக்கினி தனது சக்தி யாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தியும் அதைப் பொசுக்க முடிய “ல்லை, இவ்விதமே வாயு இந்திரன் முதலியவர்களுக்கும் அவரவர்கள் கர்வங்களைச் செய்வதில் சக்தியைக்குறைத்து யக்ஷன் மறைந்தார். தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி தங்களுக்கு முன்னால் தோன்றிய யக்ஷனின் உண்மையான ஸ்வரூபம் தெரியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பரப்பிரும்ம வித்யாதி தேவதையான பார்வதி தேவியார் அவர்கள் முன்னால் ஆவிர்ப்பவித்து பரமேஸ்வரன்தான் உங்கள் கர்வங்கத்திற்காக யக்ஷ ரூபமாய் ஆவிர்ப்பவித்தார் என்று உபதேசித்ததாய் கேளோபஷனித்திலும், புராணங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுபாக்யானத்தாலும், “ஐநிதாநெ ஜநிதாஸாநியபுஸ்ய, ஹ்ஷாஸாநாதஃ பவதெ, ஹ்ஷாநெதி ஸாநியபுஸ்ய,

ப்பல இடங்களில் உபயோகம் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் ஸார்ப்ப பார்ப்பிரும்மத்தினிடம் உபயோகத்தைப் போதிக்கிற வனதா நிறுவா சுஜீதஸு நாரியெபாதி, என்ற வசனம் புரூகி விங்கோபஷ்டப்த மாயும் மற்ற வசனங்கள் அவ்வித பில்லாமலு மிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரோப விஷந்தின் தாத்பர்யம் ஸார்ப்ப பார்ப்பிரும்மத்தினிடமே ஸ்திரப்பட்ட இருப்பதாய் நிச்சயிக்கிறோம். நிற்க.

ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு பரமேச்வர மஹிமா நிரூபணத்தில் உபயோகத்தைப் போதிக்கிற வசனம் சிதையாதென்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஸ்ரீ ருத்திரனின் பாரம்பரியமிதனால் சித்திக்காமல் போகாது. ஏனென்றால் ‘ருத்திரம் அக்கிரிபரம்’ என்ற பதத்திற்கு “ஸவெபுஸூரனாகவும் ஸ்ரீ ருத்திரனாகவும் அக்கிரியை ஸ்துதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது” என்றே பொருள் ஏற்படுகிறது. கீழ்ப்பட்டவனை மேல்ப்பட்டவனாகப் பாவித்து ஸ்துதி செய்வதே லோக சம்பிரதாயம். உத்தர பீமாம்சையிலும் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேன்மை எதனாலென்று அபேகை யுண்டாகும்பொழுது “சுரூணயா வனகஹாயதூர விஹாஷூர என்ற இடத்தில் ஸனியி பிரமாணத்தால் வனகஹாயதூர-ஒவபூவு வரிவெஹைபாக சுரூணயுணை மாகிறது” என்று அருணாதிகரணத்தில் சொல்லியபடி உத்தரவிஷ நிரூபகமாய் சமீபத்தி லிருக்கும் ஸவெபுஸூரனாகவும் முதலியவைகளையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு பரமேச்வர மகிமா நிரூபணத்தில், விநியோகத்தைப் போதிக்கிற வாய்ப்பில்லா விடினும் ஸ்ரீ ருத்திர பாரம்பரியமானது, இதனால் சித்திக்கலாம் என்று ஊசிக்கிறோம். இதைப்பற்றி மற்றொரு சமயம் விரிவாய் வரைவோம்.

ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வரபரமாக இயற்றாலும் அதில் பல இடங்களில் இஷ்டம் கிடைக்க வேண்டும் அனிஷ்டம் விலகவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையும் அடிக் கடி நமஸ்காரமும் காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வரனை ஸ்துதி செய்வதற்காக ஏற்பட்ட தென்று தெரிசிறது. ஸ்துதி செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் இல்லாத சமாசாரங்களையும், குணங்களையும் கூறுவது சகஜமானதால் ஸ்ரீருத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஸ்வெஹஸூர சுவம் முதலியவைகள் உண்மை என்று எவ்விதம் நிச்சயிக்கமுடியுமென்ற ஆசன்கைப் பிறகு ஏற்படலாம். அதற்கும் சமாதானம் கூறுவோம். இஷ்டம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், அனிஷ்டம் விலக வேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்திருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வர ஸ்துதிபர மென்று ஊஹித்ததுமட்டும் ஒருவாறு அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததாக இருந்தபோதிலும், அதிலிருந்து ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் சொல்லப்படும் ஸ்வெஹஸூர சுவம் முதலியவைகள் உண்மையாக சித்திக்கா தென்று ஊஹித்ததுமட்டும் ஏகாந்தமாய் (நிச்சிதமாய்) ஒத்துக்கொள்ளாததாக உலக உலக ஸ்துதி செய்யும் சந்தர்ப்பங்களில் ஸ்துதிக்கத் தகுந்த வஸ்துவின்மீது இருக்கும் குணங்களைப் பரமேச் சொல்வதென்ற நியமம் எவ்விதம் கிடைப்பதோ அவ்வி

தமே இல்லாததையேச் சொல்லுகின்ற நியமமும் கிடையாது. ஆதலால் ஸ்துதியி னிருந்து ஸ்வெபுஸாரகும் முதலியவைகள் ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் உண்மையிலிருக்கின்றனவா? இல்லையா? என்ற சந்தேகந்தான் ஏற்படும். ஆகிலும் ஸ்துதிசெய்ய பிரஸிருத்தி சாதகமாயவ்வுலகை முதலிய உபநிஷத்துக்கள் ஸ்வெபுஸாரகம் முதலியவைகளை ஸ்ரீருத்திரனிடமிருப்பதாய் போதிப்பதால் வேறு வேதவாத்யத்தின் ஒற்றுமையை அனுபவித்து ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் சொல்லப்படும் ஸ்வெபுஸாரகம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ ருத்திரனின் உண்மையான குணங்க ளென்றே தீர்மானிக்கிறோம்.

ருத்திரத்தில் பல விடங்களில் “தாங்கள் கோமித்துக்கொள்ளவேண்டாம், என்னையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் ஹிப்விக்க வேண்டாம், தாங்கள் கையில் அம்பையும் வில்லையும் வைத்திருப்பதைப் பார்த்துப் பயமேற்படுகிறது” என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் என்ற தைவம் மிகவும் உக்கிரஸ்வ பாவமுள்ளதென்றும், சாதாரண யுத்தவீரனைப்போலுள்ளதென்றும், தமோகுணத்தைப் பிரதானமாய்க் கைகொண்டதென்றும், ஆனதுபற்றியே தமோகுணம் நிரைந்தவர்களாலேயே உபாவிக்கத் தகுந்ததென்றும் சிலர் வாதிக்கிறார்கள். அந்நையும் சற்று விசாரித்துப் பார்ப்போம்.

அரசன் ஸ்வபாவத்தில் மிகவும் சாந்தகுணமுள்ளவனாக இருந்தாலும் குற்றவாளிகளைச் சித்திரம் தரு

வாயில் உக்கிரஸ்வ பாவமுள்ளவனாகவும் பயங்கரமான வேஷமுள்ளவனாகவுந்தான் காணப்படுவான். குற்றவாளிகள் விஷயத்தில் உக்கிரஸ்வ பாவமுள்ளவனாக இருப்பதுதான் பிரபலிக்கு அலங்காரம். இதிலிருந்து அரசன் எப்பொழுதும் உக்கிரஸ்வ பாவமுடையவன் என்றும், தயவில்லாதவன் என்றும் தீர்மானித்துவிட முடியுமா? அதுபோல் பூநீருத்திரனும் தனது உத்திரவு ரூபமான சுருதி ஸ்மிருதிகளை மீறி நடப்பவர்க ளிடத்தில் கோபித்து கோரமான உருவத்துடன் சில சினைகளை விதிக்கிறார். அதை அனுபவிக்கும் பொழுது குற்றம்செய்த ஜீவன் “நான் செய்தது தப்பிதம். மன்னிக்கவேண்டும். என்னை ஹிப்விக்க வேண்டாம். உம்மைச் சரணடைகிறேன்” என்று பிரார்த்திக்கிறான். “புனிவாதபு^ஸகாரஸ^ஸ ரு^ஸஹோ^ஸஹீ^ஸஹோ^ஸதநா^ஸ” என்ற நியாயப்படி பெறியோர்களிடம் செய்த குற்றங்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கு, குற்றங்களை அங்கீகரிப்பதும், சரணாகதியும் தவிர வேறுவழி கிடையாது. ஆகையால்தான் பூநீருத்திரத்தில் கணக்கிடலங்காத நமஸ்காரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் பூநீருத்திரனது சுபாவம் எப்பொழுதுமே உக்கிரமென்று எவ்விதம் தீர்மானிப்பது. அவரது ஸ்வபாவமும், உருவமும் எப்பொழுதும் உக்கிரமாகவே இருக்குமானால், ‘யாதெ^ஸரூ^ஸபி^ஸவாதந^ஸ ரு^ஸவாரா^ஸவா^ஸவ கா^ஸஸி^ஸநீ^ஸ, யாதெ^ஸரூ^ஸபி^ஸவாதந^ஸ ரூ^ஸவா^ஸ வி^ஸஹா^ஸஹலே^ஸஷ^ஸஜீ^ஸ, ஜீ^ஸஷ^ஸஜீ^ஸ ஸி^ஸவதஜீ^ஸ, நஜீ^ஸஸ்^ஸவாய^ஸ ஸி^ஸவதராய^ஸ’ என்

டும் சாந்தத்தன்மை எவ்விதம் பொருந்தும். யுத்தவீர
 னைப்போல் ஸ்ரீ ருத்திரன் தனுஸ், பாணம், கத்தி, கேட
 யம், கவசம் முதலியவைகளுடன் கூடியி ருப்பதாய் வர்
 ணித்திருப்பதற்கு “ஸவஸுப ஹரணாய ஸயஃ” என்ற
 படி “காலம், தேசம், பொருள், மனிதன் முதலியவர்
 களின் உருவமாய்க்காணப்படும் ஹிம்ஸா சாதனங்கள் யா
 வும் ஸ்ரீ ருத்திர ஹனுடைய ஆயுதங் ளே” என்ற கருத்தை
 எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரொகூஷ வியாஜவ
 ஹிஷெவாஃ, வரொகூஷவாஹாஸூரூதயஃ வரொகூஷஃ
 ஹவியம்” என்றபடி எதையும் மறைத்துக்கொல்வதே
 வேதத்தின் ஸ்வபாவம். இவ்வபிப்பிராயம் தெரியாமல்
 ஸ்ரீ ருத்திரனை சாசாரண யுத்தவீரனைப்போல் வர்
 ணித்திருப்பதாய் சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஒன்றின் ரஹ
 ஸ்யம் அதிலேயே பாடுபட்டவர்களுக்குத்தான் தெரி
 யும். ஆனதுபற்றியே “ஹிஷெக்யுஷ்ணூதாஹெஷா
 ராஜ்யம்வாகுரொஹிதி” என்று மஹான்களும் கூறியு
 ளார். ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் ரஹஸ்யம் தெரியாமல்
 பிதற்றுகிறவர்களின் வாதத்தைக் கேட்டு மதிமயங்க
 வேண்டாம்.

ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் 11 அனுவாகங்க ளிருக்கின்றன.
 அனுவாகம் என்பது வைதிகபதம். அது ஒரு வைதிக
 கிரந்தத்தின் உட்பிரிவைக் குறிப்பிடும். அவைகளில்
 முதலனுவாகத்தால் ஸ்ருத்திஸூத்தி ரூபமான தனது
 ஆஜ்ஞையை மீறி நடந்ததால் கோபமடைந்த பகவான்
 பிரஸன்னராக ஆகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படு

கீழார். இரண்டாவ தனுவாகம் முதல் 8 அனுவாகங்
களால்—பகவத் பிரஸாதம் எப் பிவ ழ் பகச் சா னாகத்
தான் சிறந்த சாதனமாதலால் ஸ்வெபு ஸாகு, ஸவபுர
திக்ஷம், ஸவபுரோபுரிக்ஷம் முநஸிபவைகளை நித்
பித்து பகவான் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அவைகளி
லும் இத்தெந்த அனுவாகத்தால் இவை இவைகள் சொல்
லப்படுகின்றன என்பதை அந்தந்த அனுவாகத்தின்
அவதாரிகையில் கூறியிருக்கிறோம். 10-வது அனு
வாகத்தால் கீழ்ச்செய்த நமஸ்காரங்களால் பிரஸன்
னராய் ஆன பகவானிடம் இஷ்டம் கிடைக்க வேண்
டும், அந்ஷ்டம் விலக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்
படுகின்றன. 11-வது அனுவாகத்தில் யஜுஸ்ஸன்
அனுகுலனா யிருப்பதுபோல அவனது பரிவாரங்
களும் அனுகுலமா யிருந்தால்தான் கோபியகாரியங்
கள் சீக்கிரம் சித்திக்கு மாதலால் ஸ்ரீ பரிவாரவின்
பரிவாரங்களான பிரமத கணங்கள் நமஸ்காரம் முத
லியவைகளால் பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த ஸ்ரீ ருத்திரம் வேதமத்தியில் நடுமயகம்
போல் யஜுஸ்ஸஹிதையின் 4-வது காண்டம் 5-வது பிர
ச்சனமா யமைந்திருப்பதிலிருந்தே மற்றெல்லா வேத
பாகங்களிலும் சிறந்ததென்று தெரிகிறது. வனகஸூத்
யஜுஸ்ஸாவாஸாஸம் ருட்ரோவ நிஷ்டாராயதெ
என்று பட்டபாஸ்கரர் சொல்லியபடி 101 யஜுஸ்ஸாவெ
களில் படிக்கப்படுவதாலும், அநேக ருத்திர கணங்கள்
பிரதி பாதிக்கப்படுவதாலும் 'ஸதருத்திரம்' என்றும்
மற்றொரு பெயருண்டு. இதில் அநேக மஹாமந்தி

அடைந்து விடலாம். இவ்வளவு ஸௌஸ்பத்துடன் ஸ. வெட்டாராகாவு மிருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட மஹா தேவனை ஸ்துதி செய்வதாலும் பூநீ ருத்திரம் எல்லா வற்றிலும் மேலான தென்று ஏற்படுகிறது.

“சுயட்சுது ஐக்ஷஸம் ஹிசுசுதுதெ ஸநாகஸே திசுநாவிய உதவாஸு” (அர்த்தமறிந்தவன் [இம் மையில்] சகலக்ஷமத்தையும் நிச்சயமாய் அடைகிறான். அர்த்த ஞானத்தால் விலகின பாபமுள்ளவனாய் [மறு மையில்] நாக மென்ற மேலானநிலையை அடைகிறான்) என்றபடி, ஆஸ்திக சிகா மணிகளனைவரும், பூநீ ருத்தி ரத்தின் பொருளை அறிந்து பாராயணம் செய்வதால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சகலக்ஷமத்தையுமடையு மாறு நமது முன்னோர்களான மகான்களால் இயற்றப் பட்ட அநேக பாஷ்யங்களுக்கிணங்க பதவுரை, தாத்பர் யம், ரஹஸ்யார்த்தம் இவைகளுடன் எளிய தமிழ் நடை யில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே ஆஸ்திகசிகா மணிகள் நமது சிரமம் பயன்படுமாறு முன் வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். நிற்க, பெரும்பாலும் வட மொழி வல்லவர்களுக்குத் தென்மொழி இலக்கண வழு க்குகள் இன்றிமையயாதது. ஆனது பற்றி இம் மொழி பெயர்ப்பில் இடையிடையே நேர்ந்துள்ள குறைகளை மறுபதிப்பில் மாற்றவும் சங்கல்ப்பித்திருக்கிறோம்.

பண்டித, கணேச சாவஸ்திரியள்

மீமாம்ஸா சிரோமணி,

நியாய வியாகரண பாரங்கதர்.

உ

16340

ஸ்ரீ மணையாபநகரம்

ஸ்ரீ சிவாஜ்யாபநகரம்

ஸ்ரீ ராஜேந்திரவதிஷ்டேந்திராவிபவ்யாபநகரம்

புராணத்தே

ஓம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் உதே தாத ஐஷ்வரேநமஸ்காரம்

நமஸ்காரம் சுலபம் உதே தாத ஐஷ்வரேநமஸ்காரம்

ராஜே

(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களின்)

துக்கத்தையும், அதன் காரண

மான பாபத்தையும் விரட்டுகிற

ஓ பகவானே!

தே

உம்முடைய

நமஸ்காரம்

கோபத்திற்கு

நமஸ்காரம்

நமஸ்காரம்

(சுலபம்)

(இருக்கட்டும்)

தே

உம்முடைய

ஐஷ்வரேநமஸ்காரம்

பாணத்திற்கும்

நமஸ்காரம்

நமஸ்காரம்

(சுவுஸு)

(இருக்கட்டும்)

தெ

உம்முடைய

யவநெ

வில்லிற்கும்

நரீ

நமஸ்காரம்

சுவுஸு

இருக்கட்டும்

தெ

உம்முடைய

வாஹுஸுரீத (பாணம், வில், இவைகளுடன் கூடி
ன) இரண்டு கைகளுக்கும்

நரீ

நமஸ்காரம்

(சுவுஸு)

(இருக்கட்டும்.)

ஒருத்திரனே; தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களின்
துக்கத்தை விலக்கி வைக்கும் சுபாவமுடையவராய் நீரி
ருக்கிறீர். நானோ ச்ருதி ஸ்மிருதி ரூபமான உமது
ஆக்ஞையை மீறி நடந்ததால் உமது கோபத்திற்குப்
பாத்திரனாக இருக்கிறேன். பெரியோர்களிடம் செய்த
குற்றத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கோ சரணாகதி தவிர
வேறுவழி இடையாது. ஆதலால் உம்மைச் சரணம
டைகிறேன். எனது குற்றங்களை மன்னித்துக் கோபத்
தைத் தணித்துக் கொள்வதுடன் உமது ஆயுதங்களையும்
சாந்தமாகச் செய்யவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்
திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய ஆயுதங்கள் உத்திரவை எதிர்
பார்த்துக்கொண்டு அவரது ஸன்னிதியில் கார்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குக்
கோபம் ஏற்பட்டவுடன் பாணம் முன்வந்து சேருகிறது.

பிறகு அவரது வில் வந்து சேருகிறது. இவைகள் வந்து சேர்ந்தவுடன் மூன்றுநீரன் ஒரு கையால் பாணத் தையும், மற்றொரு கையால் வில்லையும் எடுக்கிறார். இக்கிறமத்தை யனுசரித்து இம்மந்திரத்தால் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பா.கஹ ஷஃ ஸ்ரீவதூரீ ஸிவம் வஹஸ்ரீவ தெயநஃ ||

ஸ்ரீவாஸ்ரவ்யாயா சுவக்யாநிதா ஸஃ ஸ்ரீவய ||

தெ	உம்முடைய
யா	எந்த
ஹஃ	பாணமானது
ஸ்ரீவதூரீ	(முன் என்னிடத்தில் கோபத் தால் கொடுமையிருந்தபோதி லும் இப்பொழுது நான் செய்த நமஸ்காரத்தால்) மிகவும் சாந்த உருவமுள்ளதாக
வஹஸ்ரீவ	ஆனதோ
தெ	உம்முடைய
யநஃ	(எந்த) வில்லானது
ஸ்ரீவம்	சாந்த உருவமுள்ளதாய்
வஹஸ்ரீவ	ஆனதோ
யா	எந்த
ஸ்ராவ்யா	பாணங்களைப் போடும் பையானது
ஸ்ரீவா	சாந்த உருவமுள்ளதாய்

வஹுவ

ஆவதோ

தயா

அந்த பாணத்தாலும் வில்லினாலும்

அம்பராத்நாணியாலும்

நஃ

எங்களை

ஜெய

ககப்படுத்தும்.

யாதெ நஹு சிவாநந்தகு நவ்வாநாவாவகாஸிநீ

தயாநஸுநஹு சஹயா மிரிசுனாவிநாகஸீஹி ||

மிரிசுன

(முருத்திர ஜப மாத்திரத்தால்

மோக்ஷமடையவாமென்ற தங்க

ளது) பிரதிக்கொருயில் என்றைக்

கும் நிலைத்திருந்து மோக்ஷ சுக

த்தைக் கொடுப்பவரே

தெ

உம்முடைய

யா

எந்த

தநஹு

சரீரமானது

சுவொரா

(ஆயுதங்களைத் தரித்திருந்த போ

திலும் குற்ற மில்லாதவர்களு

க்கு) பயத்தை உண்டு பண்ண

ததோ

சிவா

இவ்வுலக சுகத்தை கொடுக்ககூடி

யதோ

சுவாவகாஸிநீ

(பாபத்தை அதன் வாசனையுடன் நா

சம் செய்கிற பிறும்ம ஞானத்தை

பிரகாசப்படுத்தக் கூடியதோ
(உண்டுபண்ணக் கூடியதோ)

சுயா

அந்த

ஸூதிரோ

அளவுகடந்த சுகவடிவமான

உயர்வா

சரித்தர்தால்

கண்ணாசுரீ வநி

(பிரும்மவிஷயமான அறிவை)

நன்கு பிரகாசப்படுத்தும் (கொ
டுப்பிராகடும்.)

ஒருந்திரனே ; பிரும்மனுபலமானது சிரவணம்
மனனம் நிதித்யாஸனம் முதலிய சாதனங்களால் ஏற்பட
வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும் ஜாபாலோடபரிஷத்
தில் ஸ்ரீ ருத்திர ஜப மாந்திரத்தால் மேற்சொல்லிய
மோகக் சாதனமான அறிவை அடையலாமென்று
சொல்லி இருக்கிறது. “ ப்ரஹ்மஸூத்ரேஷ்வரோ ”
என்ற நியாயப்படி அதுவும் உமது வார்த்தையாகையால்
அதை உண்மையாகச் செய்வதற்காக, ஸ்ரீ ருத்திர பாரா
யணம் செய்யும் எனக்கு மேலே சொல்லிய ஞானத்
தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்
கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குப் பிரதானமாய் இரண்டு உரு
வங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் ஒன்று மிகவும்
சாத குணமுடையது மற்றொன்று மிகவும் பயத்தைக்
கொடுக்கக் கூடியதென்றும் அனுக்கிரஹம், நிக்கிரஹம்
இவைகளை செய்யும்பொழுது முறையே மேல்சொல்

லிய உருவங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது.

யாஜ்ஞஸம் மிஸிஸாஹவஸெ ஸிஹஷ்டுஸவெ ।

ஸிவாம் மிஸிக்ரூ தாஸகூஸாம் ஜாஹிஸூவீ: வஸூஸாம்

ஷம் ஜமக ॥

மிஸிஸாஹ

கைலாசத்திலிருந்துகொண்டு கக
த்தைக்கொடுப்பவரே!

மிஸிக்ரூ

(குற்றவாளியாக இருந்தாலும்தன்
னை பஜிப்பவனை காப்பாற்றுகி
றேன் என்று) பிரதிக்ரை
செய்தபடி ரக்ஷிப்பவரே!

யாம்

எந்த,

ஜஷாம்

பாணத்தை

கஸவெ
த

(பாவம்செய்தவர்களைக்குறித்து)விடு
வதற்கு

ஹவஸெ

கையில்

ஸிஹஷ்டு

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ

தாம்

அந்த பாணத்தை

ஸிவாம்

சாந்தமாக

கூஸாம்

செய்யும்

வஸூஸாம்ஷம்

பெண், பிள்ளை முதலிய பந்துக்
களையும்

ஜமக

பசு, கன்று, வயல், வீடு, தோட்

ஜாஹிஸ்:

டம் முதலியவைகளையும்
துன்பப்படுத்தாதேயும் (மேல்சொல்
லியவைகளுக்குக் கெடுதலை உண்
டுண்ணாதேயும்.)

குற்றம் செய்தவர்களா யிருந்தாலும் தன்னைச்
சுரண மடைகிறவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவராகவும்,
அனைவர்க்கும் சேஷமத்தையே கருதுகிறவராகவும் நீரி
ருப்பதால் உமது ஆயுதங்களுக்கு என்பேரி லேற்பட்
டுள்ள கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டும். தணித்ததின்
அடையாளமாக எனது பரிவாரங்களுக்கு துக்கம் விலகி
சேஷம் ஏற்படவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்
பட்டது.

ஸிவெந வ்ஹஸா க்ஷாமிநி ஸா^ஹ வஹீஸி ।

யஸாந ஸவ^ஸ ஜி^ஜமடி யக்ஷ^{க்ஷ} ஸ^ஸநா ஸஸ^ஸ ॥

நிமிச

வேதமாநித மலையில் படுத்துக்கொ
ண்டிருப்பவரே-அதாவது வேத
ங்களால் துதிக்கப்பட்டவரே

சு^{சு}
ஹ

களங்கமற்றவரே

யஸா

எவ்விதம் செய்த ஸ்துதியால்

நஃ

எங்களுடைய

ஸவ^ஸஜி^ஜ

எல்லா

ஜமக

பசு, பிள்ளை முதலியவைகள்

சுய^{சு}

ரோகமில்லாததாகவும்

ஸுபீரார்	ஒன்றோடொன்று ஸ்நேஹமுள்ள தாகவும்
சுலசு	இருக்குமோ
ஸ்ரீவெந	மங்களத்தைக் கொடுக்கிற
வயஸா	(அவ்விதமான) ஸ்தோத்திரத்தால்
சுபா	உம்மை
வடாபிஷி	ஸ்தோத்திரம் செப்கிறோம்

ஒருத்திரனே! எல்லா வேதங்களாலேயும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்மை நான் ஸ்தோத்திரம் செய்யுவது மிகவும் பொருந்தமுள்ளதாயி ருக்கிறது. அசுத்தமான தெருக்களின் ஜலம் கங்கா ஜலத்துடன் சேர்ந்த போதிலும் கங்கா ஜலம் அசுத்தியை யடைபுவிதில்லை அதற்கு மாறாக வீதிகளின் ஜலம் கங்காஜலம் போல் பரிசுத்தியை யடைகிறது. அதுபோல் மஹா பாபியான எனது வார்த்தையின் சம்பந்தம் களங்கமற்ற தங்களுக்கு ஏற்பட்டபோதிலும் எவ்வித தோஷமும் ஸங்கர மிக்காது. எனது வார்த்தைக்கேவேதத்திற்குள்ள கவுரவம் ஏற்படும் என்று இவ்விதமுள்ள மிரிஸு சுய என்ற ஸம்போதனத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சுயுவொ மடியிவநா ப்ரபுரோ ஸெவ்யோ ஹிஷகர்
சுஹிஸுஸவபுர குஸபநு சுவபுரபாதுபாநுஸி
ஜ

சுயிவநா

(தன்னை பஜிப்பவர்களுிடத்தில் குற

	<p>றத்தை மறைத்து) பக்பாத மாய் பேசுகிறவராயும்.</p>
புயலிஃ	<p>(எல்லாதேவர்களுக்கும்) முதலான வராயும் (சிறந்தவராயும்)</p>
செடிவுஃ	<p>எல்லா தேவர்களிடத்திலும் அந்த ர்யாமி ரூபமாரி ரூப்பவராயும்</p>
விஷக்	<p>(பாபம் ரோகம் ஸம்ஸாரம், தாரித் திரியம் இவைகளால் ஏற்படக் கூடிய துக்கங்களை விலக்கு கிற) வைத்தியராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரன்</p>
ஸவடூநு	<p>எல்லா விதமான</p>
சுஹீஸு உ	<p>பாம்பு, தேள், திருடன்; புலிமுத லிய நேரில் ஹிம்விக்ஹ துஷ்ட ஜந்துக்களையும்</p>
ஸவடூஃ	<p>எல்லாவிதமான</p>
யாதுயாந்யு உ	<p>மறைந்திருந்துஹிம்விக்ஹ, ராக்ஷ ஸன், பிசாசு, வியாதி முதலிய வைகளையும்</p>
ஜஹயநு	<p>நாசம் செய்துகொண்டு</p>
சுயுவொஹஸி	<p>என் குற்றங்களை மறைத்து பக்ப பாதமாய் பேசட்டும்.</p>

ஓ ருத்திரனே! தன்னை பஜிப்பவர்களிடத்தில்
அதிகமான தயவைச் செலுத்தி குற்றங்களை மறைத்து
பேசுகிறவராகவும் மற்றெல்லா தேவர்களுக்கும்

மேலானவராகவும் அவர்களை அந்தந்த கார்பங்களை செய்யும்படி- அந்தர்யாமியாயிருந்து தூண்டுகிறவராகவும், சிறந்த வைத்தியராகவும் நீரிருப்பதால், பாபியான அடியேனை ஹிம்ஸிப்பதற்கு யமன் முதலியவர்களால் அனுப்பப்பட்ட பாம்பு தேள் முதலிய நேரில் ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய ஜந்துக்களையும், பிசாசு விபாதி முதலிய மறைந்திருந்து ஹிம்ஸிக்கக்கூடியவைகளையும் நாசம் செய்து- காப்பாற்ற வேண்டும். நீரிவ்விதம் செய்ததை தெரிந்துகொண்டு யமன் முதலியோர்கள் தங்கவிடம் வந்து “பாபியான இந்த ஜீவனை கஷ்டப்படுத்துவதற்காக அனுப்பப்பட்ட எனது தூதர்களை ஏன் நீர் கொன்றீர் ! இவன் பாபியல்லவா ” என்று கேட்டால் இவன் என்னைச் சேர்ந்தவன்; இவனிடம் பாபமேது? இவனை சித்திப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று குற்றத்தை மறைத்துப் பேசவேண்டும். விரைவாவதற்கு சரீரத்தி லேறப்பட்டுள்ள காயத்தை கீறுவதாலும், எரிச்சலைத் தருகிற மருந்துகளைப் போடுவதாலும் வியாதிபுள்ளவனுக்கு தற்சமயம் துக்கத்தை கொடுக்கிறது. அவ்விதம் செய்வதெல்லாம் வியாதிபுள்ளவன் கேசுமமடைவதற்கே. அது போல பாம்பு ராக்ஷஸ் முதலியவர்களை நீர் ஹிம்ஸிப்பது, அதன் பாப ஜன்மம் துலைந்து படிப்படியாய் மேல் ஜன்மங்களை யடைந்து கேசுமமடைவதற்கே சாதனமாகும். ஆதலால் தயாளாவான நீர் மேல் சொல்லியவைகளை நாசம் செய்து எனக்கும் அவைகளுக்கும் நன்மையை செய்யவேண்டும். நீரென்னிடம் ஸ்நேஹம் வைப்பீரேயானால் உம்பரால் தூண்டப்பட்ட மற்றெல்லா

தேவர்களும் ஸ்நேஹம் செய்து தங்கள் தங்கள் லோகங்
களுக்கு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அழைத்துச்
சென்று நல்ல மரியாதையும் செய்வார்கள் என்று இத
னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுவஸ்ய ஸ்ரோத்ரா அரண உதஸ்யுத ஸ்ரோமேதயஃ
யெவெரோஸு ருத்ரா சவிதோ ஹிஷுஸ் ஸ்ரீதா வஸஹ
ஸ்ரோஸாஸ்வெ ஷ்டாஸு ஹெயஸுமேஹ ॥

யஃ கீழ் மந்திரங்களைத் துதிக்கப்பட்ட

எந்த ஸ்ரீ ருத்ரரன்

..தாஸ்ரீ (உதிக்கும்காலத்தில்) மிகவும் சிவந்

தவராகவும்

அரணஸ் (பிறகு) சொஞ்சம் சிவந்தவராக

வும்

உத அதற்கும் பிறகு

ஷ்ரோமேதயஃ பொற்கொன்னை நிறமுள்ளவராக

வும்

ஸ்ரோமேதயஃ பணி இருட்டி முதலியவைகளை நா

சம் செய்து லோகத்திற்கு சுகத்

தை கொடுப்பவராகவு மிருக்கிற

சுவஸ்ய எல்லோராலும் பார்க்கக்கூடிய

இந்த சூரியன் வடிவமாயிருக்கி

ருரோ

யெவ எந்த

ருத்ரா: ருத்ரிகணங்கள்

ஊரோலிதஃ

இந்த பூமியின் நான்கு பக்கங்க
ளிலும் (இருக்கிற)

ஹிசுபு

திக்குகளில்

வஹஸுஸஃ

ஆரியம் ஆரியம்பெயர்களாய்

புரிதஃ

(புரி ருத்திரனின் தூண்டுதலால்

ஜனங்களுக்கு பாபபுண்ணியங்

சளுக்குத் தக்கபடி நன்மைகளை

யும் தீமைகளையும் செய்வதற்கு)

இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ

வனஷாஃ

இவர்களுடையவும் (புரிருத்திர

னுடையவும்)

ஹெஃ

(செய்யவேண்டியதைச் செய்யாத

தாலும் செய்யாதே என்று

தடுத்ததைச் செய்ததாலும் உண்

டான) கோபத்தை

சுவெரிஹெ

(ஸ்துதி, நமஸ்காரம், முதலியவைக

ளால்) போக்குகிறோம்.

சுவஸ்யபா 2 வஸவபுதி நீயுநீவொ விரொஹிதஃ ।

உதெசநம் மொவா சஹுஸ ஹபுஸ ஹஹாயபுஃ॥

உதெதநம்விஸாஹகுதாநிஸபுஷெபாஜ்யபாதிநஃ ॥

யஃ

எந்த ருத்திரன்

நீயுநீவஃ

(லோகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்

காக காலகூட விஷத்தைக் கழு

த்திற்குள் நிறுத்தினதால்) கறு
மையான கழுத்தை யுடைய
வர் என்று பிரசித்தியடைந்
தாரோ

சுலாள்

வியொஹிதஃ

சுவஸபபுகி

வனம்

மொவாஉத

சுடிஸநு

உடிஹாயபுஃ

சுடிஸநு

விஸா

ஹதாநயுத

சுடிஸநு

ஸஃ

டிஷடிஃ

நஃ

டிஷயாகி

அந்த ருத்திரன்

(உதிக்கும் சமயத்தில்) மிகவும் சிவ
ந்தவராய்

வெளிவருகிறார்

சூரியஸூரியான ஸ்ரீருத்திரனை

இடையர்களும்

பார்க்கிறார்கள்.

(இடையர்களைக் காட்டிலும் மூடர்
களான) ஜலம் கொண்டுவரும்
ஸ்திரீகளும்

பார்க்கிறார்கள்.

எல்லாவிதமான

(எருமை, பசுமுதலிய) பிராணிக
ளும்

பார்க்கின்றன.

அந்த சூரிய சூரியான ஸ்ரீருத்
திரன்

தியானம் செய்யப்பட்டவராய்க்
கொண்டு

எங்களை

சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய மாயா சம்பந்தமற்ற அகண்ட சச்சிதானந்தபரிபூர்ண வடிவம் யோகிகளாலேயும் சிரமப் பட்டு மறிவதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. கைலாசம் முதலிய ஸ்தானங்களிலிருக்கும் ஸகுண வடிவமோ உபாஸகர்களாலே தான் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய உருவத்தடன் தோன்றி அவ்வுருவத்தை பகவத் ஸ்வரூபமாய் உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமத்தை செய்வதற்காக ஸ்ரீருத்திரன் தயவினால் தினந்தோறும் சூரிய வடிவமாய் உதிக்கிறார் என்று இதனால் கூறப்பட்டது.

நடுரோ சுஸு_த நியூ_தவாய ஸஹ ஸாக்ஷாய ஜீ_தஃ_தஷெ. |
 சுயொயெ சுஸு ஸகூ_தநொ z ஹாதெஷொ z கர_தஃ_த
 நடு||

ஸஹஸு _த ாக்ஷாய	ஆயிரக்கணக்கான கண்களை யுடைய
	வரும்
ஜீ _த ஃ _த ஷெ	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்கு மேகம்போல்) அபிஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரும்
நியூ _த வாய	கறுத்த கழுத்தை யுடையவருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
நடு:	நமஸ்காரம்
சுஸு _த	இருக்கட்டும் (நமஸ்கரிக்கிறேன்)
சுயொ	மேலும்

சுலபு	இந்த ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய
பெய	எந்த
ஸகவாநம்	நெருங்கிப் பழக்கக்கூடிய பிரமத
	கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)
தெஹு:	அவர்களுக்கு (ம்)
சுஹம்	நான்
நம:	நமஸ்காரத்தை
சுசுரம்	செய்கிறேன்

ஓ ருத்திரனே ! எல்லா லோகத்தையும் பொசுக் கக்கூடிய காலகூட விஷத்தைக் கழுத்திலும், மிகவும் சிறிதான சந்திர கலையை சிரஸ்விலும் தரித்துக் கொண் டிருப்பதால் தன்னை உபாஸிப்பவர்களிடத்தில் எவ்வ ளவு பாபங்களிருந்தாலும் அவைகளைக் கவனியாமல் கொஞ்சம் புண்ப மிருந்தாலும் அதையே பெரிதாகக் கருதி க்ஷேமத்தைச் செய்வேன் என்று ஸௌலப்யத்தை நீர் வெளியிடுகிறீர். இவ்வபிப்ராயத்தை நீயேவாய என்ற பதமும் ஷக்ஸாவ்யபிஜ்ஜாந பீபர ஷாவ்யி ஷா ரகம் (சேர்ந்திருப்பதாய் கண்டிருக்கும் இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றை தெரிந்து கொள்வது மற்றொன்றை நினைந்துக் கொள்வற்கு சாதனமாகும்) என்ற நியாயப்படி நீயேவாய என்ற பதத்திலிருந்து ஞாபகத்திற்கு வந்த உநுஸௌபர பதமும் தெரிவிக்கிறது. தாங்கள் எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு எல் லாக் காரியங்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதால்

நான் செய்யும் நமஸ்காரம் கபடமா உண்மையா என்பது நன்றாய் தங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் எனது நமஸ்காரத்தை பெற்றுக்கொண்டு, மேகம் ஜலத்தைப்போல், வேண்டிய பொருள்களை ஏராளமாய் வர்ஷிக்கவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

புஷோண யநுநக்ஷ ஸஹயொ ராத்தியொஜ்யோம் ।
யாஸுதெ ஹஸுஜஷவஃ வராதா ஹவொவப ॥

ஹவஃ பரிபூரணமான, ஐச்வர்யம், வீர்யம்,
 கீர்த்தி, சம்பத்து, ஜோநம், விக்
 ரூனம், இவைகளுடன் கூடின
 ஓ ருத்திரனே !

க்ஷம்	நீர்
யநுநஃ	வில்லினுடைய
ஹயொஃ	இரண்டு
ராத்தியொஃ	நுணிகளில் (கட்டப்பட்டிருக்கிற)
ஜ்யோம்	நாண்கயிற்றை
புஷோண	அவிழ்த்துவிடும்
ஹஸு	கையில்
யாஸு	எந்த
ஹவஃ	பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ)
தாஃ	அவைகளை
வராவப	தலைகீழாக அம்பராத்தூணியில் போடும்

ஒருத்திரனே ! அளவுகிடந்த ஐச்வர்யம் முதலிய
வைகளை யுடைய உமது வில்லின் இரண்டு நுணிகளி
லும் கட்டியிருக்கும் ஞாண் கயிற்றை அவிழ்ப்பதற்கு
மற்றவன் எவனும் சக்தியற்றவனாகையால் தாங்களே
தயவுசெய்து ஞாண்கயிற்றை அவிழ்த்துவிடவேண்டும்.
நீர் தனுஸ்வரில் பாணங்களை ஸந்தானம் செய்துவிடாம
லிருந்தாலும் அவைகள் நேரில்கொம்பிவந்து என்னை விழு
ங்கினிநிம்போல் காணப்படுவதால் அவைகளையும் அம்ப
ராத்தூணியில் தலைகீழாகவைத்து உமது உத்திரவன்னி
யில் கொம்பாமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று இத
னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுவதத்யு யநுஸ்க்¹ ஸஹஸு ராக்ஷா தெஷுயெ !
நிஸீயபு² ஸமூ³ நா⁴ம்⁵ சிவொ⁶ நஸு⁷ நா⁸வ⁹ ||

ஸஹஸு ராக்ஷ¹ ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரே !

ஸதெஷுயெ² நூற்றுக்கணக்கான பாணப்பைகளையுடையவரே !

க்ஷம்³ நீர்

யநுஸ்க்⁴ வில்லை

சுவதத்யு⁵ தளர்த்தப்பட்ட ஞாண் கயிற்றையுடையதாக செய்து

ஸமூ⁶ நா⁷ம்⁸ அம்புகளுடைய

சிவொ⁹ நுணிகளை

நிஸீயபு¹⁰ மழுங்கினதாகச் செய்து

[உத

விஜயம் யதும் சுவாமிநாதா விசயஞ்ஞா வொணவாஅ
சுடுநசுநவெய்யவ வசுநவெய்ய நிஷங்கியி.

சுவாமிநாதம் கபந்தம் என்ற பெயருள்ள ஜடா
பாரந்தூடன் சுடின ருத்திரனு
டைய

யதும் வில்லானது
விஜயம் ஞான்கயிரில்லாததாக (ஆகட்டும்.)
வொணவாநாதம் பாணம்பையம்

விசயம் பாணமில்லாததாக (ஆகட்டும்)

சுவய இந்த ருத்திரனுடைய

ஐஷவ பாணங்கள்

சுடுநசுந அடிப்பதற்கு சக்தி யற்றதாகவாக
(ஆகட்டும்.)

சுவய இந்த பகவானுடைய

நிஷங்கியி கத்தியுரை யானது

சூலம் எப்பொழுதும் கத்தியை தரித்துக்
கொண் டிருப்பதற்கு சக்தியுள்
ளதாக இருக்கட்டும்.

பூநீ ருத்திரன் என்னை அடிப்பதற்கு வில்லில்
ஞான்கயிற்றை கட்டும்பொழுது ஞான்கயிற்றை அறுந்து
போகட்டும். வேருகயிற்றையோ அல்லது அதே சயிற்
றைமுடிந்துகொண்டோ வில்லில்கட்டினாலும் பாணம்பை

யைப் பார்க்கும்பொழுது அதில் பாணாங்களில்லாமல்போகட்டும் வேறுபாணங்களை சம்பாதித்தாலும் அவைகள் என்னை துன்பப் படுத்துவதற்கு சக்தியற்றவைகளாக ஆகட்டும். பாணங்களை பிரயோகிப்பதில் பயனில்லாததைக்கண்டு கத்தியை எடுத்து விடுவதற்கு ஆரம்பித்தால் அப்பொழுதுகத்தியின் உரை அடைப்பிடித்துக்கொண்டு விடவேண்டாம், என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

யாதெ ஹைதீபு^{சூ}ஹ^ஹஸ^ஸ வஸ-ஒவதெயநம் ||
தயாஸாதிஸ்த^{ஸி} மலைய^{மல} யா வாசி^{யா}மாம் ||

ಶಿಬಿರವು

(தன்னை பணிப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை) ஏராளமாய் வர்ஷிக்கும் ஓ நுத்திரனே !

UN

எந்த

65

உம்முடைய

மெய்கி:

(கத்தி முதலிய) ஆயுதமும்

தெ

உம்முடைய

५५-००

வீஸ்லாம்

ஹெஸ்து

செய்யில்

ബഹു-വ

இருக்கிறதோ

சுயக்ஷியா

(பக்தர்களின்) ஆரோக்யத்திற்குக்

கா. ரணமாவ்

தயா

அந்த ஆயுதத்தாலும், வில்லினாலும்

சுயோநு

எங்களை

விழுதஃ எல்லாவிதமான பாபங்களிலிருந்தும்
 (உபத்திரவங்களிலிருந்தும்)
 பெரினுஜ காப்பாற்றும்.

நஜெஸு சுஸுராயு யாயாநாத தாயயுஷெவெ ।
 உஹாஹுராஜெதெ நஜெரொ வொஹுஹுராஜெதெவயுஷெநெ॥

தெ உம்முடைய
 சுநாததாய (கஷ்டப் படுத்துவதற்கு தற்சமயம்)
 தயாராக இல்லாததாயும்
 யுஷெவெ (ஸ்வபாவமாய் அடிப்பதற்கு வேண்
 டிய) வலுவள்ளதாய் மிருக்கிற
 சுயுயாய ஆயுதத்திற்கு
 நஜெ நமஸ்காரம்
 சுஸுராய இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)
 தெ உம்முடைய
 உஹாஹுராஜெ இரண்டு
 வொஹுஹுராஜெதெ கைகளுக்கும்
 தவ உம்முடைய
 யுஷெநெ வில்லிற்கும்
 நஜெ நமஸ்காரம். (செய்கிறேன்.)

வாரிதெ யுஷெநொஹெதிரஸுராயு வுணகுவிழுதஃ ।
 சுஸுராய உஷுயிஸுவாரெ சுஸுனியெஹிதெ ॥

தெ உம்முடைய

யநந ^௩	தனுஸவினுடைய
ஹைதி ^௩	(அப்பாகிற) ஆயுதமானது
சுலோ ^௩	எங்களை
விபர ^௩	எல்லாவிதமான கஷ்டங்களிலிருந்
	தும்
வரிவ்ருண ^௩	விடுவிக்கட்டும்
சுயோ	மேலும்
தவ	உம்முடைய
ய ^௩	எந்த
ஹை ^௩	பாணப்பையுண்டோ (அதாவது பா
	ணமுண்டோ)
த ^௩	அதை
சுலோ ^௩	எங்களுடைய
சுரோ	(பாபங்களின் கூட்டமாகிற) சத்
	துரு ஸமுஹத்தில்
நியெஹி	வைப்பிராகவும், (பிரயோகம் செய்
	யும்.)

ஒருத்திரனே! உமது வில்லிச்சேர்க்கப்பட்ட அம்
பானது எங்களை எல்லாவித கஷ்டங்களினின்றும் காப்
பாற்றட்டும். எனது துக்கங்களுக்குக் காரணமும், பகை
யாளியைப் போலுள்ளதுமான பாபங்களின் கூட்டத்தை
நாசம்செய்வதற்கு உமது பாணப்பையிலுள்ள பாணங்க
ளெல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தும் என்று இத
னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுழி இரீதியானவாகு?

இவ்வனுவாகம்முதல் 8 அனுவாகங்களால் 'ஸ்ரீருத் திரன்தான் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் யஜமானன், எல்லாப் பொருள்களும் அவரிடந்தர்னிருக்கிறது, அவரே எல்லாப் பொருள்களாயு மிருக்கிறார், எல்லாப் பொருள் களிலும் அந்தர்யாமியாயு மிருக்கிறார்' என்று நிரு பணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முத லில் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் ருத் திரன் ஈசனாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிற்கும் அவரே யஜமானர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்கு துவக்கப்படுகிறது.

நடுரோ ஹிரணு வொஹவெ ஸெநாநெயு ஷிராஹ
வதயெநுஃ 1

ஹிரணு வொஹவெ உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
காப்பு மோதிரம் முதலியவை
களை அணிந்துகொண்டிருக்கும்
கைகளை யுடையவரும்
ஸெநாநெயு (ஜீவர்களாக) ஸைந்யத்தை தூண்டு
கிறவரும்
ஷிராஹ (கிழக்கு முதலிய) திசைகளுக்கு
வதயெ யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நடுரோநுஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

மற்றவேதவாக்கியங்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை கால்முதல் தலைவரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் சிறந்த ஆபரணங்

களை அணிந்து கொடிருப்பவராகவும், தங்கமயமான வடிவமுள்ளவராகவும், கூறுகின்றன. ஆகிலும் வரதானம் செய்யும் சமயத்தில் கைகளை முன் வருவதால் அவை களைக் கண்டு மற்றவைகளை கவனிபாமல் தங்கமயமான ஆபரணமணிந்த கைகளை யுடையவர் என்று இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டது. கிழக்கு முதலிய திசைகளுக்கு இந்திராதி தேவர்கள் அதிபர்கள் என்று பிரசித்தி யிருந்த போதிலும் அவர்கள் முக்கியாதிகாரிகளல்லர். தேவர்கள், வித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு யஜமானரான ஸ்ரீ ருத்திரனை சூர்யமண்டலத்தில் தங்கமயமான வடிவத்துடனிருப்பவராக உபாஸனை செய்து அதனால் அவர்கள் அந்தந்த திசைகளுக்கு யஜமானர்களாயானார்கள். ஆதலால் இந்திராதி தேவர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய சேவகர்கள். ஸ்ரீ ருத்திரனை திக்குகளுக்கு முக்கியாதிகாரி என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நடுரோ வுக்ஷெஸ்யோ ஹரிசுஸெஸ்யோ வஸ-௮நாஃ
வதயெநஸி: |

ஹரிசுஸெஸ்யோ (ஸத்வம், ரஜன், தமஸ், என்ற மூன்றுகுணங்களுடன்கூடினபல விதமான கர்மங்களாகிற) பச்சை இலையோடு கூடினதாயிருக்கிற
வுக்ஷெஸ்யோ ஸம்ஸாரமாகிற மரத்திற்கு காரண மாயிருப்பவராயும்

வழிநாடு

எல்லா பிராணிகளுக்கும்

வதமே

யலமானரா யிருப்புவருமான பூதி

நுத்திரனுக்கு

நொநஃ

அடிக்கடி நடனஸ்காரம்.

ஒவ்வொரு கர்மாவும் சாத்திரம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்றுவிதமாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித கர்மங்களை சொல்லக்கூடிய கர்மகாண்டமென்று பெயர் கொண்ட வேதபாகம் தலேரிவிருக்கும் மயிர்போல் இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாததாகவும் ஸம்ஸாரமாகிற மரத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாகவு்மிருக்கிறது. (இவ்விடத்தில் சம்சாரம் என்ற பதத்திற்கு லோகம் என்ற பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) மேல் சொல்லிய மரத்திற்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் காரணமாயிருப்பதால், ஒரு யஜமானன் தன் வசமுள்ள பசு, எருமை, முதலியவைகளை கயற்றி னால் கட்டி வேலை வாங்குவதுபோல் ஸம்ஸாரத்திலுட் பட்ட எல்லா ஜீவர்களையும் ஸம்ஸார பாசத்தால் (ஸம்ஸார பாசம்=அவித்தை, மாயை) கட்டி தனது உத்திரவு ரூபமான வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களை செய்யும்படி ஏவுகிறார். ஆதலால் உலகிலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் பசுக்களாகவும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அவைகளுக்கு யஜமானராகவு் மாகிறார் என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம:ஸஸிம்ஜராய சகிஷீதெ வயீநாம் வதயெ நம:

ஸஹிஃஜ்ராய

இளம் புல்போல் மஞ்சளும் சிவப்

சுவிஷீதெ	பும் கலந்த நிறமுள்ளவராயும் (அறிவாகிற) பிரகாசமுள்ளவராயும்
வயீநா	(பாசபதம், பாஞ்சராத்திரம், முதலிய வேத பாஹ்யமான) தாந்திரிக மார்க்கங்களுக்கு
வதயெ	(அவைகளை உண்டிபண்ணுவதால்) யஜமானராய் ஏற்பட்ட ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
நநொநஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஸஹிஜராய என்ற பதத்திற்கு ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்று விதமாயுள்ள ஜீவர்களின் கர்மங்களை அந்தந்த வகுப்பில் அவரவர்களை சிருஷ்டிப்பதில் சகாயமாய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார் என்ற கருத்தை இவ்விடத்தில் கொள்ளவேண்டும். “பாவெஷ்வாஹுஸ்யதயம் யாஸுகாஸுகம் ஷஷ்யம்” ஸஹிஜராயநிஷ்டாஃ ப்ரெக்யநிஷ்டாகெஷாஹிதாஸீ” “வேதத்தை அனுஸரியாமல் அதை நிந்தித்துக்கொண்டு அதற்கு எதிரிடையாய் இருக்கும் கிரந்தங்கள் பயனற்றவைகள் அவைகளில் சொல்லியபடி நடந்தால் கேடகம் கிடைக்காது. இறந்த பிறகும் நாகங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்” என்று மனுவால் 12-வது அத்தியாயம் 95-ம் ச்லோகத்தில் தாந்திரிக கிரந்தங்கள் நிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகிலும் அன்னிந்தை வேதத்தில் சொல்லிய

கர்மங்களில் அதிகாரம் பெற்றவர்களைப்பற்றியே யொழிய மற்றவர்களைக் குறித்தல்ல. வேத பாஹ்யர்கள் தாந்திரிக மார்க்கப்படி நடந்து அதனால் பகவானை திருப்தி செய்து வைதிக மார்க்கத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்களாய் மறுபிறப்பில் பிறந்து கிரமமாய் வைதிககர்மங்களை அனுஷ்டித்துக்ஷேமமடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். “சாண்டில்யர் என்ற ரிஷி பாஞ்சராத்திரவழிப்படி விஷ்ணுவை பூஜைசெய்தார். அதனால் திருப்தியடைந்த பகவான் நீண்டகாலம் கழித்து வேதமார்க்கத்தில் கிரத்தை யுள்ளவனுப் பிறந்து அதன்படி ஆராதனம் செய்துக்ஷேமமடைவாய் என்று அனுக்கிரஹம்செய்தார்” என்று வாவிஷ்டலைங்க புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் வேத பாஹ்யர்களைக் கைதுக்கி விடுவதற்காக எல்லாவற்றையுமறிந்த ஸ்ரீ நுத்திரன் தாந்திரிக மார்க்கங்களைச் செய்திருப்பதால் அவரே நம்மைக் கெடுத்து விட்டார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. புத்தாவதாரம் செய்து வேத விருத்தமாய் உபதேசித்ததின் கருத்து மிதுவே. சிலரை வைதிக மார்க்கத்தில் கிரத்தையுள்ளவர்களாகவும், சிலரை அவ்வழியில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களாகவும் கிருஷ்டிப்பதால் பகவானுக்கு வெஷ்டிடுமெய்-புணுங்கள் பிரசங்கிக்காது. ஏனென்றால் அந்தந்த பிராணிகளின் முன் ஜந்மத்தின் கர்மப்படி அவரவர்களை அவ்வவ்விதம் உண்டுபண்ணுகிறார். காரணமன்றி செய்யவில்லை என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நடுரோ வஹ்ஸாய விவ்யாயிடுவநாநாவதயெ நஃ||

வஹுஸாய	விருஷபத்தின் மேலிருப்பவரும்
விவ்யாதிநெ	(பாபிகளை) நன்கு அடிக்கிறவரும்
சுனாநாஃ	உணவு பொருள்களுக்கு
வதயெ	யஜமானருமான நீ ருத்திரனு
	க்கு
நநோஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

“யஜ்ஜா^ஹவதி வஸு^ஹ” “வஸு^ஹ ஹஸம் ஹவ” யாகம் முடிவிய நல்ல கர்பங்களிலிருந்து மழை பெய்கிறது. அதனால் உணவுபொருள்கள் விளைகின்றன என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தர்மமே நீ ருத்திரனுக்கு காளை உருவத்துடன் வாஹன மாயிருப்பதால் தர்பத்தாலுண்டாகும் அவர் அன்னத்திற்கு யஜமானர் என்றதைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ. அன்னத்தைக்கொடுத்து சுகத்தை உண்டிபண்ணுவதுபோல் “யெ சுஹஷு^ஹவி வியு^ஹனி, யெஷா^ஹனிஷிஷ^ஹ”, என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடி உணவு பொருள் நிமித்தமாகவே பல துன்பங்களை விளைவிக்கிறவராகவு் இருக்கிறார். ஆதலால் நீ ருத்திரன் அன்னபதி யாகிருரென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நநோ ஹஸிகௌயொ வஸீதிநெ வுஷாநாஃ
வதயெநஃ ||

ஹஸிகௌய சரத்த பயிரையுடையவரும் (நித்

உயுவாவும்)
 உவலீதிநெ யக்ஞோபவீதமுள்ளவரும்
 வுஷாநாஃ (பிரும்மா முதல் ஸ்தம்ப பரியந்
 தபான ஜகத்தில், அறிவு, ஐச்
 வர்யம், வீர்பம், இவைகள்)
 நிறைந்த ஜீவர்களுக்கு
 வதயெ யஜமானருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
 நரோநஃ அடிச்சுடி நமஸ்காரம்.

கூண்டெவெஷு-ஃ ஸ்ரீஹ்ணோவி சுஹம் உந-
 ஷெஷு-ஃ ஸ்ரீஹ்ணோ வெஷு-ஃ ஸுபயா
 வதி, உவகா யாவாநி என்று ஸாமவேதத்தில் ஸ்ரீ
 ருத்திரனை தேவர்களுக்குள் பிராம்ஹணன் என்று
 சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வபிப்பிராயத்தை இவ்வீட
 முள்ள யஜுராவலீதிநெ என்ற பதம் தெரிவிக்கிறது.
 அதனால் மனிதர்களுக்குள் பிராம்மணன் எவ்விதம் மேல்
 பட்டவனோ அவ்விதமே ருத்திரனும் மற்றெல்லா தேவர்
 களுக்கும் மேலானவர் என்று ஏற்படுகிறது. இத்துடன்
 பிராம்ஹணன் ஸ்ரீ ருத்திரனை பூஜித்தே தீரவேண்டு
 மென்றும் தெரிகிறது. ‘சுவிஷு-ஃ ஸுபயா
 யாவெஷு-ஃ’ என்று பராசர ஸம்ஹிதையிலும் கூற
 ப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் எப்பொழுதும்
 யௌவனப்பருவ முள்ளவராகவே யிருப்பதால் மற்றெல்
 லோருக்கும் புஷ்டியைக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவ
 ராயிருக்கிறார். மேற்சொல்லிய இரண்டு காரணங்க

ளால் பிறும்மா முதல் ஸ்தம்ப பர்யந்தமான லோகத்தில் புஷ்டியை ஸ்ரீ ருத்திரனே கொடுக்கிறார். ஆதலால் அவரே புஷ்டிபதியென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெருவிக்கப்பட்டது.

ஈரோ ஹவஸ்ய ஹெதெய ஜமதாம் வதயே நமஃ |

ஹவஸ்ய	ஸம்ஸாரத்திற்கு
ஹெதெய	ஆயுதபாயிருப்பவரும்
ஜமதாம்	(ஸ்தாவர, ஜங்கம ரூபமான) உல
	கங்களுக்கு
வதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு
	க்கு
நமோநமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

மேற்சொன்ன வஸ-ஹாம் வதயேநமஃ என்றதி னாலேயே இம்மந்திரத்தில் கூறிய ஜமதாம்வதயே என்றதின் பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆகிலும் ஸம்ஸார பாசத்தால் ஜீவர்களைக் கட்டுவதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜமதாதி யாகிறார் என்று முன் கூறப்பட்டதின் கருத்து. தன்னை உபாவிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸார பாசத்தை அறுப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜமதாதி யாகிறார் என்று பின் சொன்னதின் கருத்து. ஆதலால் வளநரூணமும் என்ற தோஷம் வராது. (வளநரூணம் = ஒருதாம் சொன்னதையே மருபடியும் திரும்பிச் சொல்லுதல்.)

நடுரோ ருடாயாததாவிநெ கெந்நூணா வதயெ
நடுஃ 1

ருடாய	(சம்சாரத்தில் ஏற்படக்கூடிய)
	துக்கத்தை விறட்டுகிறவரும்
குததாவிநெ	ஞாண் ஏற்றப்பட்ட வில்லினால்
	காப்பாற்றுகிறவரும்
கெந்நூணா	(ஐஃஸ்ரீருக்களெனய கெந்நூ
	லித்யுலியெனெ என்று கீதை
	யில் சொல்லியபடி) சரீரங்க
	ளுக்கு
வதயெ	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு
	க்கு
நடுரோநடுஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

உலகத்தில் தேசத்திற்கதிபதயான அரசன், தனது தேசத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களை கஷ்டங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறான். அதிலும் தன்னை சேர்ந்தவர்களுக்கு விசேஷமான சௌகரியத்தைச் செய்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறான் என்பது யாவருமறிந்த விஷயம். அதுபோல் ஸ்ரீ ருத்திரனும் துஷ்டநிக்ரஹம் முதலிய கார்யங்களால் ஜீவராசிகளைக் காப்பாற்றுகிறார். தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கோ பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கிறார். இவ்வபிப்ராயங்களை வெளியிடுவதற்காக இவ்விடத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் போடப்பட்டன.

நடுஸ-உதாயாஹஞாய வநாநா வதயெநடுஃ 1

செவப்பு நிறமுள்ளவரும்	செவப்பு நிறமுள்ளவரும்
(எங்கு) மிருந்து காப்பாற்றுகிற	(எங்கு) மிருந்து காப்பாற்றுகிற
வரும்	வரும்
மரங்களுக்கு	மரங்களுக்கு
யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு
க்கு	க்கு
அடிக்கடி நமஸ்காரம்.	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் எல்லாப் பொருள்களிலுமிருந்துகொண்டு அவையவைகளை காப்பாற்றிக்கொண்டிருப்பதால் மரத்தையும் நீர்தான் காப்பாற்றுகிறீர். மரங்கள் செவப்பு நிறமுள்ள தளிர்நுள்ளவைகளாயிருப்பதால் நீர் அவைகளிலிருக்கிறீர் என்று ஊஹிப்புதற்கு இடமேற்படுகிறது. ஆதலால் எனது மரங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி வணங்குகிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது:!

நொச்சிநெ வாணிஜாயகக்ஷாணாம் வதயெநஃ ||

நொச்சிநெ	ஏழு கோடி மஹா மந்திரங்கள்,
	வேத ரஹஸ்யங்களான உபநி
	ஷத்துக்கள் இவைகளுக்கு யஜ
	மானராயும்
வாணிஜாய	வியாபாரிகளின் சமூகமாயிருப்ப
	; வராயும்
கக்ஷாணாம்	புதர்சனுக்கு

வதயெ

யஜமானராயிருப்பவருமான நீ

ருத்திரனுக்கு

நடொநதே

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே ! வியாபாரிகள் பொருள்களை வாங்குவதற்காகவும், விற்பதற்காகவும் உலகமெங்கும் சஞ்சரித்து எல்லா லோரசமாசாரங்களையும் நன்கு அறிந்து கொள்வார்கள். அவர்களைப்போல நீரும் அந்நந்த ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக எங்குமேயுமிருந்து திரிந்து எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுகிறீர். மேலும் மனதினாலே ஊழறிப்பதற்கு முடியாத 7 கோடி மஹாமந்திரங்களை யே தேராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர். ஆதலால் மனிதன் சஞ்சரிப்பதற்கு முடியாத புதர்களுக்கு நீர் யஜமானராயிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. அவ்வித புதர்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடாம லிருக்கும்படி என்னைக் தூர்க்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நடொஹுவனயெ வாரிவஸூதாயளஷயேநாம் வதயெ நதே |

ஹுவனயெ

பூமியை கிருஷ்டி செய்பவரும்

வாரிவஸூதாய

தன்னைப் பூஜிக்கும் பக்தர்களிடத்தில் (விசேஷமாய்) இருப்பவரும்.

ஒஷ்டிதா

ஒஷ்டிகளுக்கு

வடநயெ

யஜமானருமான் ஸ்ரீ ருத்திரனு

க்கு

நடுமேலே

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் பூமியை உண்டுபண்ணினீர், சுசுயொஹஸுசுயஸுசு (சரீரமில்லாதவரை யிருந்த போதிலும் பத்தர்களின் சரீரத்தையே பகவான் தனது சரீரமாய் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்) என்று சொல்லிய படி உம்மை எவன் பஜிக்கிறானோ அவனிடத்தில் நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பின் நெருப்புபோல் விசேஷஸான்னித்யம்செய்து தன்மங்களை அவன் வாயிலாக அனுபவிக்கிறீர். ஆதலால் நீர் பூமியிலுண்டாகும் நெல் பயிர் முதலிய ஒஷ்டிகளுக்கு யஜமானராகிறீர். ஆதலால் எனது நிலங்களில் வீளையும் ஒஷ்டிகளுக்கு ஒரு வித கெடுதியும் ஏற்படாமல் கார்க்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

உஷெவெபூஷாயா ஸ்ரீநாயதெ வடநயெ
நடுமேலே 1

உஷெவெபூஷாய (புத்தகத்தில்) உறத்து சந்தம்

போகேதவராயும்

ஸ்ரீநாயதெ

சத்துருக்களைக் கதருப்படி அடிப்

பவராயும்

வ தீநாஃ

வதயெ

நடுநாநடு

காலாட்படைகளுக்கு

யஜமானருமான (பூநீ ருத்திரனு
க்கு)

அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! சத்துருக்களைக் கொல்வதற்கு உமக்குக் காலாட்படைகள் வேண்டியதில்லை. அவைகளில்லாமலும் நீர் தனியே சத்துருக்களைக் கொன்றுவிடுவீர். உமக்கு ஆயுதங்களும் வேண்டியதில்லை. ஹம் காரஸஸ்தை: லேயே எதிராளியை வென்றுவிட சாமர்த்தியமுண்டு. சிரிப்பினால் தீர்ப்புராஸாரணமும், பார்வையால் மன்மதனையும், நகத்தால் யமனையும் வென்றிருக்கிறீர். அப்டேர்ப்பட்ட உமக்கு ஆயுதங்கள், தேர்கள், காலாட்படைகள் முதலியவை அலங்காரங்களே. ஆதலால் எனது சத்துருக்களைக் கொன்று எனக்கு நன்மைமையச் செய்யவேண்டும். அதற்சாக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நடு: கூடலீதாய யாவதெவகூடாஃ வதயெ நடு: |
ந

கூடலீதாய
ந

(ஐகத்திற்கு அதிஷ்டானமா யிருப்பதாலும், அந்தர்யாமியாயிருப்பதாலும்,) உலகம்முடியனியா பிரித் திருப்பவரும்

யாவதெ	(பக்தர்கள் போருமிட மெல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்காக பின் அனுஸ ரித்து) ஒடுபவரும்.
ஸகூடராம்	(எல்லா கர்மங்களையும் தன்னி டம் (ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் அர்ப ணம் சென்றிறவர்களும், த்ரி கரண சுத்தி புள்ளவர்களு மான) ஸாந்நிதர்களுக்கு
வதயே	மஜானானுமான (ஸ்ரீ ருத்திரனு க்கு)
நரோமஜி	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; நீர் அவையவைகளை அந்தந்த
காரியங்களைச் செய்யும்படி நான் டிக் கொண்டு எங்குமி
ருக்கிறீர். ஆதலால் தன்னை பஜிப்பவன் எங்குசென்றா
லும் அந்தந்த இடங்களில் நன்மையே உண்டாகும்படி
செய்கிறீர். அவர்கள் கோஷ்டியில் அடியேனையும்
பதிவுசெய்துகொண்டு எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்தும்
கார்க்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்
காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்
டது.

சுயதூதியாநுவாகம்

மஃவ ஹாராய நிவ்யாயிந சுவ்யாயிநீராம் வதயே
நம: !

ஸகலோதராய

சத்துருக்களை அவமதிக்கிறவராயும்,
அல்லது பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொருத்துக்கொள்பவராயும்

நிவ்யாயிபெந

நன்கு அடிக்கிறவராயும்

சுவ்யாயிநீநாந்

நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து
கொண்டு அடிக்கும் சூரத்தன்
மையுள்ள ஸையங்களுக்கு

வதயெ

யஜமானராயிருப்பவருமான (மூன்றுத்திரனுக்கு)

நமோநமஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஒருத்திரனே; நீர் சத்துருக்களை நன்கு அடிப்பவராயிருப்பதால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு அடிக்கும் சூரர்களான சையங்களுக்கு யஜமானனாயிருப்பவனும் நீரே. ஆகிலும் தனனைப் பணிப்பவர்கள் எவ்வளவு குற்றங்கள் செய்தபோதிலும் அவர்களிடம் உமது பராக்ரமத்தைக் காட்டாமல் பொருத்துக்கொள்ளுகிறீர். ஆதலால் எனது குற்றங்கள் யாவையும் பொருத்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமஃ சுக்லாயநிஷ்ஹிணெஷுநாநாந் வதயெநமஃ

சுக்லாய

(திருடர்களுக்கு செல்லாம்) பெரியவரும்

நிஷ்டா மிணை

கத்தியுள்ளவருள்

ஸௌநாநா

மறைந்திருந்து திருநீம் திருடர்க

ளுக்கு

வதயெ

யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு

க்கு

நரொநரீ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

ஒ ருத்திரனே; ஒரு கூட்டத்திற்கு தலைவனாய் யிருப்பவன் அக்கூட்டத்திலிருக்கும் அனைவர்க்கும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவனாய் யிருக்கவேண்டும். அவ்வித மிருப்பவன் நிச்சயமாய் உமது அம்சம்வாய்ந்தவனே. ஆதலால் ஒளிந்திருந்து திருநீம் திருடர்களின் தலைவன் உருவமாய் யிருப்பவரும் நீரே. ஆதலால் அவர்களின் உபத்திரவம் நீங்குவதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

குறிப்பு:—ஒர் கூட்டத்திற்கு தலைவனாய் யிருப்பவன் தெஜஸ்வீகீதிபுரொஸ்யபு ஸ்ரீஸ்யாமஃ ஸௌஹம் ஹம் | வீயபுந்திதிஷா விஜ்ஞாந்யந்யசுஸுரொஸகஃ || (எந்தஎந்த இடத்தில், பிரபாவமோ, சம்பந்தோ, நல்ல பெயரோ, பிரபுத்வமோ, நீந்திக்கப்பட்ட கார்யத்தை செய்வதில் திருப்தி யில்லாமையோ, கொடுப்பதோ, அழகோ, பாக்கியமோ, பலமோ, பொருமையோ. அதிகமான அறிவோ, இருக்கிறதோ அதது எனது விபூதி) என்று பசுவானே நேரில் சொல்லியபடி. ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்தவனாய் யிருக்கவேண்டுமாதலால்

மேல் மந்திரங்களில் கூறப்படும் அந்தந்த திருடர்களுக்
கும் ஸ்ரீ ருத்திரனே யஜமானென்று சொல்லப்படுவ
தாகக் கருதவேண்டும். அந்தந்த மந்திரங்களிலிருக்கும்
விசேஷணங்களால் யஜமானனின் உருவம் சுட்டிக் காட்
டப்படுகிறது என்று அறியவேண்டும்.

நிஷாமிணை	தனுஸ்வரீல் தொப்பதற்காகக் கையி லெடுக்கப்பட்ட பாண த்தை யுடையவரும்
ஐஷாயிர்தெ	அம்பராத்தூணி யுள்ளவரும்
தஸுராணா	பிரகாசமாய் திருநீம் திருடர்க ளுக்கு
வதயெ	யஜானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு க்கு
நரோநரீ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஒருத்திரனே; தீவட்டிக்கொள்ளை முதலிய திருநீ
கள் உம்மால் தூண்டப்பட்டே நடைபெறுகிறது. ஆத
லால் அவர்களால் எனக்கு கெடுதல் ஏற்படாம விருப்ப
தற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நரோவஹ்தெவராவஹ்தெஸாய ஒநாவதயெநரீ |

வஹ்தெ ஒருவனுக்கு வேண்டியவனா யிரு
ப்பவன்போ? விருந்துகொண்டு

அவனது சாமானை வாங்குவது,
 விற்பது இவைகளில் சில சந்
 தர்ப்பங்களில் மோசம்செய்து
 பணத்தைத் திருடுகிறவரும்,
 வரிவனுதெ மேற்சொல்லியபடியே எப்பொழு
 தும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவரும்
 லாயுநாநா வேண்டியவன்போ விருந்துகொ
 ண்டி பிறருக்குத் தெரியாமல்
 பொருளை அபஹரிக்கும் திரு
 டர்களுக்கு
 வதயெ யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரானு
 க்கு
 நனோநநி: . அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! வேண்டியவன்போ விருந்துகொ
 ண்டி சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள்
 சிலர், எப்பொழுதும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள் சிலர்.
 இவர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன் இரண்டுவிதமாயும்
 மோசம் செய்வதில் பிரசித்தி பெற்றவனாயிருக்கவேண்
 டும். அவ்விதத் தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்
 கள் என்னை உபத்திரவிக்காம விருப்பதற்காக உம்மை
 அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்
 திக்கப்பட்டது.

நனோநிவெருவெவரிவராயாணாநாவதயெநநி:

நியொவெ	திருடுவதற்காக நன்கு அலைகிற வரும்
வரிவராய	நான்கு பக்கங்களிலும் சஞ்சரிப் பவரும்
சூரணூரகா	காட்டில் வசிக்கும் திருடர்களு க்கு
வதயெ	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு க்கு
நொநஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! காட்டில் வசிக்கும் திருடன் நான்கு பக்கங்களிலும் அலைந்துகொண்டிருந்தால்தான் மரங்கள டர்ந்த இடங்களில் யாத்திரிகர்களைக் கண்டு பிடித்து சொத்துகளை அபஹரிக்க முடியும். அவ்விதத் திரு டர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன் அலைந்து திருடுவதில் முகல் கஷியில் தேறினவனா யிருக்கவேண்டும். அத் தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னைப் பீடிக்காம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக் கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நஃ ஸுகாவியொ ஜீவாஸுஷெ^ணயா^ணஸெ^ணதா^ணவத
யெநஃ ।

ஸுகாவியு: யந்திரத்தால் தன்னைக் காப்பாற்
றிக்கொள்பவரும்

ஜீவாமுஸஹிஃ சத்துருக்களைக் கொல்ல விருப்ப
 முள்ளவரும்
 சிவசுதா_{ன்} வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல்
 முதலியவைகளைத் திருடும் தி
 ருடர்களுக்கு
 வதயெ யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு
 க்கு
 நரோநஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல்
 முதலியவைகளைத் திருடும் திருடர்களின் தலைவன் ஆயு
 தங்களால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்பவனாகவும், எதி
 ரிகளைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவனாகவு மிருப்பான்.
 அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால் அந்தத் திருடர்கள்
 எனது வயல்களில் களவு செய்யாம லிருப்பதற்காக
 உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து.)

நரோ஽ஸிஹி_{ஹி} நக்ஸ்வாஹி_{ஹி} ப்ரக்யனாநா_{வத}
 யெநஃ ||

சுவிஹி_{ஹி} சுத்தியுள்ளவரும்
 நக்ஸ்வாஹி_{ஹி} ராத்திரியில் சஞ்சரிப்பவரும்
 ப்ரக்யனாநா_{வத} கொலைசெய்து அபஹரிக்கிற திரு
 டர்களுக்கு
 வதயெ யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு
 க்கு
 நரோநஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரானே; கொலைசெய்தே திருடுவதென்று
வழக்கம் வைத்திருக்கும் திருடர்களுக்குத் தலைவனு
யிருப்பவன் கத்தியுள்ளவனாகவும், ராத்திரியில் சஞ்சரிப்
பவனாகவுமிருப்பான். அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால்
அவர்கள் என்னைக் கொல்லாமலிருப்பதற்காக உம்மை
அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து)

ந3 உஷ்ஷிணெ_ண மிரிவராய கூமூமூநா_ண வதயெ

ந3: ||

உஷ்ஷிணெ _ண	தலைப்பாகை யுடையவரும்
மிரிவராய	மலைகளில் சஞ்சரிப்பவரும்
கூமூமூநா _ண	பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்க ளுக்கு
வதயெ	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனு க்கு
ந3ரோந3:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்கள், கிராமத்தில்,
திருடனென்று சந்தேஹிப்பதற்கு இடமில்லாமல் தலைப்
பாகை முதலிய வெளிஆடம்பரங்களுடன் வலிப்பவர்க
ளென்றும், மலைமுதலிய பிரவேசிக்கமுடியாத இடங்
களில் வசிப்பவர்களென்றும் இரண்டுவிதமா யிருக்கிறார்
கள். முதல் கூறியவர்கள் தங்களுடைய செழிப்பில்
லாத பூமியை செழிப்புவாய்ந்ததாகக் கூறிப்பிறரை வாங்
ச்செய்து அவர்களின் செழிப்பான நிலத்தை அபஹக

ரித்துகொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாவதாகக் கூறியவர்கள் காட்டிற் கருகாமையிலிருக்கும் பிறர் பூமிகளை பலா த்காரமாய்க் கைப்பற்றுகிறார்கள். அவ்விரண்டு திருடர்களுக்கும் தலைவன் ரூபமாய் நீரிருப்பதால் அவர்களின் துன்பம் ஏற்படாமலிருக்க உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக் கிறேன்.

“நடுரோ ஹிரணுஷாஹவெ” என்ற மந்திரம் முதல் இதுவரையில் 21 மந்திரங்களால் “வனஷஸவெ ஸுரஃ வனஷஸொகாயிவதி” என்ற சுருதி பிரவித்த மான ஸவெஸுரத்வத்தை ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் நிரூபணம் செய்து, இனி ஸவஸூதாவாயும் இவரே யிருக்கிறார் என்றதை நிரூபணம்செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்.

நடு ஐஷாஸிஹோ யநூவிஸுஸுவொ நடுஃ ॥

ஐஷாஸிஹோ	(லோகத்தைக் கார்ப்பதற்காக) பா
யநூவிஸுஸுவொ	ணமுள்ளவர்கள் உருவமாயும்
	வில்லினால் காப்பாற்றுகிறவர்கள்
	உருவமாயும் (இருக்கிற).
வஃ	உங்களுக்கு
நடுரோ நடுஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் இவர்கள் ரூபமாய் எவ்வளவு சூரர்கள் லோகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அம்பையும் வில்லையும் கையில்

வைத்தக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு பேர்களும் உங்களது அம்சம் பொருந்தினவர்களாகையால் அவர்கள் ரூபமாயிருக்கும் தங்களை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன். உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் பகவான் வாஸம் செய்வதால் அந்தந்த பொருள்கள் ரூபமாகவே ஸ்ரீ ருத்திரன் இருப்பதாய்க்கருதி வணங்கப்படுவதாய் மேல் மந்திரங்களிலும் அறியவேண்டும்.

ந3 சூதநூநெஹ்யோ ப்ரதிடி யாநெஹ்யஸுவா ந3: ।

சூதநூநெஹ்யோ தனுஸ்வில் ஞாணகயிற்றைக் கட்டுகிறவர்கள் ரூபமாயும்
ப்ரதிடியாநெஹ்யஸு கட்டப்பட்ட ஞாணகயிற்றில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
ந3ரோந3: அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு.—ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்த ருத்திரகணங்கள் கணக்கிலடங்காம லிருப்பதால் அவர்களை சம்போதனம்செய்து வணங்குகிற அபிப்ராயத்தால் “வஃ” என்று பஹுவசனம் போடப்பட்டதாய்க் கருதவேண்டும். அல்லது அதிகமான மரியாதையை காண்பிப்பதற்காகவாவது பஹுவசனம் போடப்பட்டதாய் அறியவேண்டும். இவ்வபிப்ராயத்தையே மேல்மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும்.

சூரியமஹி:	ஞாண் கயிறை இழுக்கிறவர்கள்
விஷயஜிஹி:	ஞாபமாயும்
வஃ	பாணத்தை விடுகிறவர்கள் ஞாபமா
நஜோநஜி:	யும் (இருக்கிற)
	உங்களுக்கு
	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

சுலபஹிஃ
பாணத்தை லக்ஷ்யபர்யந்தம் போ
கும்படி செய்கிறவர்கள் ரூப
மாயும்
விஹிஸா
லக்ஷ்யத்தில் தைக்கும்படி செய்
கிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்
கிற)
வஃ
உங்களுக்கு
நநொநஃ
அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

சுவீடெனில்: உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் உருவமாயும்
ஸ்பானெனில்: படுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

வஃ

உங்களுக்கு

நடுரோநஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நஃ ஸவஹொ ஜாமுஹொஸுவொ நஃ ।

ஸவஹொ
ஜாமுஹொ

தூங்குகிறவர்கள் ரூபமாயும்
விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்
உருவமாயும் (இருக்கிற)

வஃ

உங்களுக்கு

நடுரோநஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நஃஸிஷஹொ யாவஹொஸுவொ நஃ ।

சிஷஹொ

நின்றன்கொண்டிருப்பவர்கள் ரூப
மாயும்

யாவஹொ

ஒடுகிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்
கிற)

வஃ

உங்களுக்கு

நடுரோநஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நஃஸஹஹொ ஸஹாவதிஹொஸுவொ நஃ ।

ஸஹஹொ

ஸபையிலிருப்பவர்கள் உருவமா
யும்

ஸஹாவதிஹொ

அக்கிராஸனாதிபதிகள் ரூபமாயும்
(இருக்கிற)

அடிக்கடி நமஸ்காரம்

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

அதிக்கடி நமஸ்காரம்

உத்கிருஷ்டகணங்களானபூர்வீ,

கோமஹஸுரீ, களகோரீ, வெ
ஷவீ, வாராஹீ, ஹ்ருணீ,
வாஹீ, என்ற ஏழு மாதா
க்ள் ரூபமாயும்

த்யுஹதீஸு

ஹிம்விப்பதற்கு சமர்த்தர்களான
தூர்க்கைமுதலான உக்கிரதே
வதைகள் ரூபமாயும் (இருக்
கிற)

வஃ

உங்களுக்கு

நகோநஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நகோ மூதெஹோ மூதவதிஸுவொநஃ ।

மூதெஹஃ

விஷயங்களில் மிகவும் ஆசை
புள்ளவர்கள் ரூபமாயும்

மூதவதிஸு

மேற் சொல்லியவர்களுக்கு யஜ்
மானர்கள் ரூபமாயும் (இருக்
கிற)

வஃ

உங்களுக்கு

நகோநஃ

அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நகோ பூதெஹோ பூதவதிஸுவொநஃ ।

பூதெஹஃ

பலவகுப்பார் சேர்ந்த கூட்டம்
உருவமாயும்

வூதவதிலு
மேற் சொல்லிய கூட்டத்திற்கு யஜ
மானர்கள் உருவமாயும் (இரு
க்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
நடுநாடு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நடுநாடு மண்ணெண்ணெய் மணவதிலு
நடுநாடு

மண்ணெண்ணெய் பிரமதகணங்கள் உருவமாயும்
மணவதிலு பிரமதகணங்களுக்கு யஜமானர்
களான நந்திகேசுவரர் முத
லானவர்கள் உருவமாயும் (இரு
க்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
நடுநாடு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நடுநாடு விராடுவெண்ணெய் விஸ்வாடுவெண்ணெய் நடுநாடு

விராடுவெண்ணெய் உண்மையில் எவ்விதமான ரூபமு
மில்லாதவர்களாயும்
விஸ்வாடுவெண்ணெய் உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்ட
அநேகரூபங்களை யுடையவர்க
ளாயும் (இருக்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
நடுநாடு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—பகவான் உண்மையில் எவ்வித நாம ரூபமு மில்லாதவராயும், உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப் பட்ட நாமரூபங்களை யுடையவராயு மிருப்பதால் அவரை எந்த நாமரூபத்தைக்கொண்டு உபாசித்தாலும் க்ஷேம மடையலாம் என்று இதனால் தெரிகிறது.

நமோ ஜெஹ்ஹி: க்ஷுப்தகெஹ்யூவொ நம: |

ஜெஹ்ஹி: சுணிஜா, ஜெஹிஜா, மரிஜா, மவி
ஜா, ப்ராவி, ப்ராகாஜி,
ஈஹக்ஷம், வஸிக்ஷம், என்ற
அஷ்டைச்வர்ய முள்ளவர்கள்
உருவமாயும்

க்ஷுப்தகெஹ்யூவொ அஷ்டைச்வர்ய மில்லாத எளிய
வர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)

வ: உங்களுக்கு

நமோநம: அடிக்கடி நமஸ்காரம்

நமோ ராபிஷ்யோநாமெஹ்யூவொ நம: |

ராபிஷ்ய: நல்ல வண்டி முதலியவைகளை
யுடையவர்கள் உருவமாயும்

சாமெஹ்யூவொ வண்டி யில்லாதவர்கள் உருவமா
யும் (இருக்கிற)

வ: உங்களுக்கு

நமோநம: அடிக்கடி நமஸ்காரம்

நதொ ரயெஹொ ரயவதிலுஹொ நதிஃ ।

ரயெஹுஃ (நல்ல)வண்டிகள் உருவமாயும்
 ரயவதிலுஹு (நல்ல)வண்டிகளின் யஜமானர்கள்
 உருவமாயும் (இருக்கிற)
 வஃ உங்களுக்கு
 நதொநதிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நதிஸெநாஹு ஸெநாநிலுஹொ நதிஃ ।

ஸெநாஹுஃ சைந்யங்கள் உருவமாயும்
 ஸெநாநிலுஹு சைந்யத்தின் தலைவர்கள் உருவ
 மாயும் (இருக்கிற)
 வஃ உங்களுக்கு
 நதொநதிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நதிஃ கூதஹுஸம்ஹீதஹுஹொ நதிஃ ।

கூதஹுஃ வண்டியை ஒட்டுகிறவர்கள் உருவ
 உருமாயும்
 ஸம்ஹீதஹுஹு வண்டியை நெருத்து கிறவர்கள்
 வமாயும் (இருக்கிற)
 வஃ உங்களுக்கு
 நதொநதிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நதிஸகூஹொ ரயகாரெஹுஹொ நதிஃ ।

தக்ஷணம்
ராயகாரொஹித

தச்சர்கள் உருவமாயும்
வண்டியை உண்டுபண்ணுகிறவர்
கள் உருவமாயும், அல்லது ரத
காரன் என்ற ஜாதியில் பிறந்த
வர்கள் உருவமாயும் (இருக்
கிற) (வைச்யஜாதி ஸ்திரீனியி
டத்தில் கூத்திரியன் பீஜத்திற்
குப் பிறந்தவனுக்கு 'மாஹிஷ்
யன்' என்று பெயர், சூத்திர
ஜாதி ஸ்திரீயினிடத்தில் வைச்
யனுடைய பீஜத்திற்கு பிறந்த
பெண்குழந்தைக்கு "கரணி"
என்று பெயர். அந்தக் கரணி
னிடம் மாஹிஷ்யன் பீஜத்திற்
குண்டானவனுக்கு ரதகாரன்
என்றுபெயர் என்று ஸ்மிருதிக
ளில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்
கிறது.

வம்
நரோநம்

உங்களுக்கு
அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம்: கூயாரொஹிதம் கரோரொஹிதம்வா நம்: ।

கூயாரொஹிதம்
கரோரொஹிதம்

குயவர்கள் உருவமாயும்
கம்மாளர்கள் உருவமாயும் (இரு
க்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
 நடுகோநகிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நகிஃ வுஃஜிஷெஹ்யோ நிஷாஷெஹ்யஸுவா நகிஃ ।

வுஃஜிஷெஹ்யஃ பகவிகளின் கூட்டங்களை அடிப்
 பவர்கள் உருவமாயும்
 நிஷாஷெஹ்யஸு (நாயை அடித்து சாப்பிடும்) வே
 டர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
 நடுகோநகிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நகி ஐஷுக்யஹ்யோ யநக்யஹ்யஸுவா நகிஃ ।

ஐஷுக்யஹ்யஃ பாணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்
 கள் உருவமாயும்
 யநக்யஹ்யஸு தனுஸ்ஸை உண்டுபண்ணுகிறவர்
 கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
 நடுகோநகிஃ அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நடுகோ சிமயஹ்யஃ ஸநிஹ்யஸுவா நகிஃ ।

சிமயஹ்யஃ வேடர்கள் உருவமாயும்
 ஸநிஹ்யஸு நாயின்சமுத்தில் கயிரைக்கட்டி
 இழுத்துச் செல்பவர்கள் உருவ
 மாயும் (இருக்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
நதொநதஃ அடிக்கடி, நமஸ்காரம்.

நதஃ ஸஹஃ ஸவதஹஃ ஸவொ நதஃ |

ஸஹஃ நாய்கள் ரூபமாய் இருப்பவர்களா
யும்

ஸவதஹஃ நாய்களுக்கு யஜமானர்கள் உருவ
மாய் இருப்பவர்களாயும் (இரு
க்கிற)

வஃ உங்களுக்கு
நதொநதஃ அடிக்கடி, நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:---உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களி
லும் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதால் நாய், குகிரை, குயவன்
முதலியவர்களாயும் அவரே இருக்கிறார் என்று நிருப
ணம் செய்து இதுவறைம் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டது.
இனி வரும்னுவாகங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கும் இது
போன்ற நமஸ்காரத்திற்கும் இக்கருத்தையே எடுத்துக்
கொள்ளவேண்டும்.

· | சுயவஹுரோநுவாகஃ |

இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் அஸாதாரண
மஹிமாநுஸந்தான பூர்வமாய் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்.
அதிலும் முதலிலிருக்கும் இரண்டு மந்திரங்களால் ஸ்ரீ

ருத்திரன், விருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், பந்தம், மோக்ஷம், இவைகளைச் செய்கிறாரென்று நிரூபித்து வணங்கப்படுகிறார்.

நடுரா ஸ்வாயது ருத்ராபது

ஸ்வாயது ஜகத்திற்கு காரணமா யிருக்கிற

ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நம:

நமஸ்காரம்

ருத்ராபது

ஸம்ஸாரதுக்கத்தை விறட்டுகிறவ

ராயு யிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனு

க்கு

நம:

நமஸ்காரம்

நம: ஸ்வாயது வஸுவதயெவ

ஸ்வாயது

(பிரளய காலத்தில்) எல்லாவற்

றையும் சம்ஹரிக்கிற ஸ்ரீ ருத்

திரனுக்கு

நம:

நமஸ்காரம்

வஸுவதயெவ

ஸம்ஸாரவாஸத்தால் கட்டுண்ட

ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகிற ஸ்ரீ

ருத்திரனுக்கு

நம:

நமஸ்காரம்.

ஸவபுரிஷம் ஸ்ரீ ஹவிஷம் ருத்ராபது ருத்ராபது ஸவபுரிஷம்

யதென (இந்த எல்லா உலகமும், பிறும்மா, விஷ்ணு, குணி ருத்திரன், இந்திரன் முதலியவர்களும் துரியமூர்த்தியான

மஹாதேவனிடமிருந்து உண்டாகிறார்கள்) என்றபடி ஸ்ரீ
ருத்திரன் ஜகத்காரணமாயிருக்கிற ரென்றும், யஜுர
புரவாகாஸா வெஷ்யிஷ்யத்திரோநவாஃ 1-ததாஸிவதி
ஜ்யாயதௌவஸ்யானொஹிஷ்யதி, ஸுக்ரஸாரகஸ்ய
ஹவ்யாவஷே. (எப்பொழுது மனிதர்கள் தேலைப்
போல ஆகாசத்தை கருட்டுவார்களோ, அப்பொழுது
தான் சிவனை உபாசிக்காமல் சாம்சாரிக துக்க நிவ்ருத்
தியை யடைவார்கள், ஸ்ரீ ருத்திரன் மோகூ சாதனமான
பிரணவத்தை உபதேசிக்கிறார்.) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்தி
ரன் மோகூத்தைக் கொடுப்பவராயிருக்கிறாரென்றும்,
தவா உபஸஹதே துக்ஷோஹாஸாயநஃ 1 (எல்லா
பிரபஞ்சத்தையும் ஸம்ஹரிப்பவராயும், பெரியகபள
முள்ளவராயும், (பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பொருள்
களையும் ஒரேசமயத்தில் நாசம் செய்கிறவராயும்) இரு
க்கிற பகவானுக்கு நமஸ்காரம்) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்த
ரன் பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிப்பவராயி
ருக்கிறாரென்றும், வஸுவதி என்ற பதத்திற்கு சம்
சார பாசத்தால் கட்டுப்பட்ட ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகி
றவர் என்று அர்த்தமாதலால், பந்தம், பாலனம் இவை
களையும் ஸ்ரீ ருத்திரனே செய்கிறாரென்றும் சென்ற
இரண்டு மந்திரங்களிலுள்ள ஹவாய, ஸுக்ராய, ஸ
வாய, வஸுவதயே என்ற பதங்களால் கூறப்
பட்டது.

குறிப்பு.—இனி வரும் மந்திரங்களையும், ஒவ்
வொரு பதத்தினுடைய அர்த்தத்தின் முடிவில் “ஸ்ரீ

ருத்திரனுக்கு” என்ற பதத்தையும், “நீ” என்ற பதத்தை சேர்த்துக்கொண்டு அதன் பொருளையும் கிரஹித்துக்கொண்டு வியாக்யானம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருபதத்தினுடனும் ஈரோ என்றபதம் சேரவேண்டும் என்பதற்காக ஃவ மந்திரங்களில் அடிக்கடி வகாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஈரோ நீயீ வாயவ ஸிதிகணாயவ

நீயீ வாயவ காளகூட விஷத்தால் கருத்த கழுத்தையுடைய—

ஸிதிகணாயவ காளகூடத்தை சாப்பிடுவதற்கு முன் வெளுத்த கழுத்தையுடைய, அல்லது மற்ற பாகங்களில் வெளுத்த கழுத்தையுடைய—

சுத்த ஸ்படிகம்போலுள்ள தனது சமுத்தில் காளகூட விஷத்தால் ஏற்படக்கூடிய கருப்பையும் கவனியாமல் உலகம் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டுமென்றதை மட்டும் பிரதானமாகக் கருதி காளகூட விஷத்தை உட்கொண்ட பூ ருத்திரனுடைய சுஹகுனிஹயஸெ விஸூ (பூஜ்யமான ருத்திரனே இவ்வுலகத்தைக் குறித்து தயவை செலுத்துகிறீர்) என்றதால் கூறப்பட்டது. அசாதாரண தயையானது இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

நகி: கூவழிடுநெறு வு^கவகெசுராயறு

கூவழிடுநெறு கபர்த்தம் என்ற ஜடாபாரத்து
டன் கூடின—

வு^கவகெசுராயறு தலையில் மயிரில்லாத வரூஹம்
ஸவரீவ்ராஜகருபமா யிருக்
கிற—

தக்ஷபிரஜாபதியின் யாகத்தை நாசம்செய்த வீர
பத்திரனை வெளியிட்ட ஜடாபாரத்துடன் கூடினவ்ரா
யிருக்கிறார் என்று சொன்னதால் டெவாவெயஜூ
பூ^கபூ^கஹராயநு, ஸயஜூவித்யுக் (தேவர்கள் யாகத்
திலிருந்து ருத்திரனை விலக்கினார்கள், அவர் யாகத்தை
நாசம்செய்தார்) என்ற வேறு வேத வாக்யங்களால்
கூறப்பட்ட “தக்ஷபிரஜாபதியாக நாசனம்” என்ற ஸ்ரீ ருத்
திர லீலையும், சிகையில்லாத தத்தாத்ரேயர், துர்வாஸர்
முதலிய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சூரியர்கள் ரூபமாய்
ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டதால் ஸ்ரீ ஹாயிவ
தி: ஸ்ரீஹனொயிவதி: (வேதத்திற்கு யஜமானர்.
பிரும்ம தேவனுக்கும் யஜமானர்) என்ற வாக்யத்தால்
சொல்லப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப் பரவச்செப்
பும் தன்மையும் இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

நகிலஹஸு^வராக்ஷாயறு ஸதய^வநெறு

ஸஹஸு^வராக்ஷாயறு ஆயிரக் கணக்கான கண்களையு
டைய—

ஸ்தய நெ நய
வ

நூற்றுக்கணக்கான வில்லுகளை யு

தெய்வம்—

இதனால் “யஸுவதுஜஸுவதுகி” (எந்த பகவான் எல்லாவற்றையும் பொதுவா யறிந்தவரோ, எல்லாவற்றையும் தனித்தனியா யறிந்தவரோ) என்ற சுருதி பிரவரித்தமான “எல்லாவற்றையு மறிந்திருப்பது” என்ற பூநீ ருத்திரனின் மஹிமையும், “ஸதயொக்த ஸதயெத்யு^௧க்ஷா விஷு^௨க்ஷுக்ஷாஸரோ^௩ஜம்^௪ ! ஸயுஜீ^௫த் தயாக்யக்ஷா யநு^௬ஜே^௭ரூ^௮கோரயக்^௯ ! க்யக்ஷாயநு^{௧௦}ரோ^{௧௧}க்ஷாரம் ஸாவித்ரீ^{௧௨}ஜாம்^{௧௩} ஜெஹஸ்ர^{௧௪} ! (அந்தருத்திரன் அவ்விதம் சொல்லப்பட்டவராய்க்கொண்டு அவ்விதமே ஆகட்டுமென்று சொல்லி விஷ்ணுவைச் சிறந்தபாணமாகச் செய்து அக்கினியை பாணத்தின் நுனியாகச் செய்து, மஹாமேருவை வில்லாகச் செய்துகொண்டார். பிரணவத்தை (இரண்டாவது) தனுஸ்ஸாக செய்து மாயத்ரியை ஞாணகயிராகச் செய்துகொண்டார்) என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லியபடி பூநீ ருத்திரன் வேதம், பிரணவம், மேரு, பிஞ்சும், முதலிய அநேகம் வில்லுகளையுடையவரா யிருக்கிறார் என்பதும், அதனால் “தெஷா^{௧௫} ஜஸு^{௧௬}ராணா^{௧௭}திஸு^{௧௮}ஃ^{௧௯} ஸு^{௨௦}ஸு^{௨௧}நு” (அந்த அசுரர்களுக்கு மூன்று பட்டினங்கள் இருந்தன) என்று வேதப்பிரசித்தமான “திரிபுராசுரர்களைக் கொல்வது” என்ற அவரது லீலையும் காண்பிக்கப்பட்டது.

நகரா நிர்மாணம் சிவிலிஷ்யம்

திரிபுராயு

கைலாசம் என்ற மலையடிபுடைய
(கைலாசத்தி லிருக்கிற)

ശിഖിഖിഷാധ

நா.ராயணன் ஞானமாயிநுப்பலரான

இதனால் பூர்வ ரூபத்திலும் விஷ்ணுவும் ஒருவரே என்றும், அவர்களைத் தனிப்பட்டவர்களாய் நினைப்பது பிசுபென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நனோ ஜீவ-ஷு ஜாய வெஷு-ஜெதவ

ಶಿಬಿರವು ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು

மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிக
மாய் அபிஷ்டங்களை வர்ஷிப்
பவரான—

ஐஷாபிதேவ

பிரசித்திபெற்ற பாணத்தையு
டைய—

இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அபீஷ்டங்களை அதிகமாய் கொடுப்பவரென்றும், ஆதலால் அவரைநாம் உபாசிக்க வேண்டுமென்றும், அக்கினி முதலியவைகளை நுனி முதலியவைகளாயுடைய சிறந்தபாணமுள்ளவரா யிருப்பதால், மற்றவர்களால் செய்யமுடியாத தீர்புராசர ஸம்ஹாரம் முதலிய காரியங்களைச் செய்யும் சக்திவாய்ந்தவ ரென்றும் வெளியிடப்பட்டது.

நடுகிர ஹஸாயது வாதிநாயது !

உறுஸாயது

சிதிரிய சரீரமுடைய—

MAHAMAHUPAUKHYATA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : 63 MADRAS 41

வாதிநாயக குட்டையான கை, கால், முதலிய
அவயவங்களுையுடைய மஹாகண
பதியின் ரூபமாயிருப்பவரான—

இதனால் சிறிய ஹிருதயாகாசத்தில் சிறிய வடி
வத்துடன் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாசிக்கப்படுகிறாரென்
றும், மணாநாங்காணவகிம் என்று கூறியபடி சகல
ஜீவர்களுக்கும் யஜமானரா யிருக்கிறாரென்றும் தெரி
விக்கப்பட்டது.

16390

நடுகிர வுஹதெவ வஷ்ட்யபஸெவ

வுஹதெவ . இடம், காலம், பொருள் இவை
களாலளவிட முடியாதவரான—
வஷ்ட்யபஸெவ கல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவ
ரான—

நடுகிர வுஹதெவ வஸ்வயுபநெவ ।

வுஹதெவ (மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வய
தால்) பெரியவரான—
வஸ்வயுபநெவ அசாதாரண ஸ்துதி நமஸ்காரங்க
ளால் கௌரவிக்கத் தகுந்தவ
ரான—

இதனால், யஸு^{யா}ஸி^ஸசிஸ்துவ^தந்தவ^தஃ ஸக^ஃ
 கரொக^யய^ய உலிகா^யவ^யரொ^யரெ^ய ! க^யவ^யகு^யஜி^யத^யஸு^யர^ய
 உ^யஸி^யஸெ^யவ^யரெ^யண^ய ந^யார^யயி^யதொ^யஹ^யத^யவ^யதி^ய ஸ^யவ^யர^ய
 ரெ^யக^ய (எவன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் விசேஷ சக்தி
 வாய்ந்தவனே அவன் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவன். அவன்
 ருத்திரனைக்காட்டிலும் வேறு யார் எனக்கு முன்னால்
 விரலை நீட்டலாம். பரமேச்வரன் யாரைப் பூஜித்திருக்
 கிறார். எவர்களுல்தான் பரமேச்வரன் பூஜிக்கப்பட
 வில்லை) என்று சொல்லியபடி எல்லோராலும் ஸ்ரீ ருத்தி
 ரன் பூஜிக்கத் தகுந்தவரென்றும், அதிலும் ஸ்துதி பூஜை
 இவைகளை செய்யுங்காலத்தில் மற்றதேவதைகளுக்
 கொப்பாக நினைத்து நடந்துகொள்வது தவறென்றும்,
 மற்றவர்களை காட்டிலும் விசேஷஸ்துதி நமஸ்காரங்களைச்
 செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது “ஓ^யஷ^யஓ^ய
 து^யராவ^யஷு^யஸ^யஸு^யத^யராவ^யஸி^யநா^யஹா^யநக^யடி^யணா^ய ! நவ^யய^ய
 உ^யக்ரு^யயா^யஸி^யஸா^யஸ^யவ^யஷு^யஷெ^யவ^யந^யஸி^யஸு^யத^ய” (எல்லாதேவர்
 களாலேயும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஒருத்திரனே ! தப்பு
 ஸ்தோத்திரத்தாலோ, மற்றவர்களுக் கொப்பிட்டு
 ஸ்துதிசெய்வதாலோ, மற்றவர்களை கூப்பிடுவதுபோல்
 தங்களைக் கூப்பிடுவதாலோ, தங்களை நாங்கள் கோப
 மூட்டப்புகுந்தோமில்லை.) என்று மற்றோரிடத்தில் கூற
 ப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும் ஸ்ரீ ருத்திரனை மற்றவர்களைப்
 போல் நினைப்பது பிசகென்ற அபிப்பிராயம் நன்கு விளங்
 கும்.

நடு^யரோ^ய சு^யபி^யயாய^யவ^ய வ^யயோ^யயவ^ய

சுமியாயய (உலகமுண்டாவதற்கு) முன்னிரு
ப்பவரான—

புயராயய உலகத்தை சிருஷ்டித்த பிறும்ம
தேவனுக்கும் முன்னிருப்பவ
ரான—

ஹிரண்ய மஹிஸுலிவதது காரெஸ் (உலகம் உண்
டாவதற்குமுன் பிறும்மதேவன் உண்டானார்) என்று
வேறு வேதவாக்யங்கள் கூறுவதால் பிறும்மதேவனும்
உலகமுண்டாவதற்குமுன் இருந்தவராக ஆகிறார். ஆத
லால் ஜகத் உண்டாவதற்கு முன்னிருக்கிறார் என்று
சொன்னால் போதாதென்று புயராய என்ற பதம் போ
டப்பட்டது. இதனால் 'ஹிரண்ய மஹிஸு ஜகயாரிஸ
வருவது' (முதலில் பிறும்மதேவனை உண்டுபண்ணினார்)
என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பிறும்ம
தேவனை உண்டுபண்ணினு ரென்றும், பிறும்மதேவனுக்
கும் காரணமான ஸ்ரீ ருத்திரனே முக்கிய ஜகத்காரண
மென்றும் இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நசி சூஸுவெயாஜிராயய

சூஸுவெய (உலகமெங்கும்) வியாபித்திருப்ப
வரான—

சுஜிராயய போவதில் சமர்த்தரான—

எந்த இடத்திற்கும் போவதற்கு சக்தியுள்ளவராக
இருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜகத்வயாபியாகிறார். இதனால்

யொருஞ்சொகூழ், என்ற ச்ருதி பிரவீத்தமான
ஜகத்யாபித்வமானது தெரிவிக்கப்பட்டது.

நஸீஷ்யாயவ ஸீஷ்யாயவ

ஸீஷ்யாயவ வேசமாய் ஓடும் ஜலத்தில் அந்தர்

யாமியா யிருப்பவரான—

ஸீஷ்யாயவ (அதிகமான) பிரவாஹத்தி லிருப்

பவரான—

நஸீஷ்யாயவா வஸந்யாயவ !

ஊஷ்யாயவ அலைகளி லிருப்பவரான—

வஸந்யாயவ சக்தமில்லாத ஜலத்தி லிருப்பவ

ரான—

நஸீஸ்யாதஸ்யாயவ ஜீவ்யாயவ

ஸ்யாதஸ்யாயவ சிறிய பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான

ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நஸி: நமஸ்காரம்

ஜீவ்யாயவ தீவுகளி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்

திரனுக்கு

நஸி: நமஸ்காரம்

ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்
றதை நிரூபணம் செய்பப்போகு மிடத்தில், நஸீஷ்யா

உய்யு, வெழுதாயு, நடுவீசுதாயு புவாஹு
யு, நடுவீசுதாயு ஸூதாயு, என்ற மந்தி
ரங்களால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பலவித ஜலங்களில் அந்தர்
யாமியா யிருக்கிறாரென்று சொல்லப்படப் போகிறது.
ஆதலால் மறுபடியும் இங்கு சொன்னதிருந்து சொன்
னதை திருப்பி சொல்வதென்ற தோஷம் பிரசங்கிக்க
லாம். ஆகிலும் சூவொவாஹுஸூவ்யம் என்று வேத
த்தால் கூறப்பட்ட ஜலத்தின் மஹிமையாவும் அதில்
அந்தர்யாமி ரூபமாயிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடையதே
என்று காண்பிப்பதற்காக பகவந் மஹிமா நிரூபணம்
செய்யுமிடத்தில் திருப்பி மறுபடியும் சொல்லப்பட்ட
தாய்க் கருதவேண்டும். இதனால் சுவாகேகாஹிநாநம்
விஹதி ஸூதாயுஸூகா” என்று சொல்லியபடி
வீசித்திரமாயும், கணக்கிட முடியாமல் மிருக்கிற சக்தி
சனையுடைய பரமேஸ்வரனுடைய ஒரு சக்தியானது
ஜலத்திற்கு கௌரவத்தை கொடுக்கிறது என்றும், எல்
லாத் தீவுகளிலிருக்கும் எல்லா அதிசயங்களும் அவ்
விடத்தி லந்தர்யாமியா யிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய
தே என்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

സമൃദ്ധിശാസ്ത്രവാക്യം !

அவதாரிகை.—இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லா ரூபமாயும் எல்லாவற்றிலு மந்தராயாமியாயு மிருக்கிறார் என்று நினைபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்.

நமோ ஜெஷாயது சுநிஷாயது

ஜெஷாயய

வயது, வித்தை, ஆசிரமம் இவை
களால் மேன்மையை யடைந்
தவர்களின் ரூபமா யிருப்பவ
ரான—

சுநிஷாயய

பேற்சொல்லியவைகளால் குறைந்
தவர்களின் ரூபமாயிருக்கிற.

நஃ வஹுஜாயய வரஜாயய

வஹுஜாயய

காரணரூபமா யிருப்பவரான—

சுவரஜாயய

சார்யரூபமா யிருப்பவரான—

உரோ யோயய வஹுஜாயய

யோயய

யௌவனப் பருவமுள்ளவன் ரூப
மாயிருப்பவரான—

சுவஹுஜாயய

பாலன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நரோ ஜவநாயய வஹுஜாயய

ஜவநாயய

பின்பாகத்தி லந்தர்யாமியா யிருப்
பவரான—

வஹுஜாயய

வேர் முதலிய ஆதாரஸ்தானங்க
ளில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவ
ரான

குறிப்பு:—இதுமுதல் இவ்வனுவாகம் முடியுபவ
ரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் பரமேச்வரன் அந்தர்
யாமியா யிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுவதாய் கருத
வேண்டும்.

உரி ஸ்ரோதிரபு வுதிஸ்யபூதய

ஸ்ரோதிரபு

வண்ணெந வுண்ணு மொக
கெதிவாவெந வாவஹா
ஹா உநுஷுமொகம் (அதி
கபுண்யத்தால் தேவசரீரத்தை
யடைகிறான். அதிக பாபத்
தால் பசு, பக்ஷி முதலிய சரீர
த்தை யடைகிறான். இரண்
டின சம்பாகத்தால் மனிதசரீ
ரத்தை யடைகிறான்) என்று
கூறியபடி சமமானபுண்யபாபங்
களையுடைய மனித சரீரத்தி
லிருப்பவரான—

வுதிஸ்யபூதய

(ஒரிடம்விட்டு மற்றோரிடத்துக்கு
ஸ்வதந்திரமாய் போகிற) ஜங்
கம பிரபஞ்சத்தி லிருப்பவ
ரான—

நரோ யாஜ்ஞபு க்ஷேஜ்ஞபு

யாஜ்ஞாயத

யமனுடைய சரீரத்தி லிருப்பவ

ரான—

கௌஜ்ஞாயத

ஸ்வர்க் ஸ்லோகத்தி லிருப்பவரான

நரி உவ்யுய்யாயத வஜ்ஞாயத

உவ்யுய்யாயத

எல்லாப் பயிர்களாலேயும் செழி

ப்பான பூமியிலிருப்பவரான—

வஜ்ஞாயத

களத்திலிருப்பவரான—

நரி ஸ்ரோக்ஷாயத வஸாந்நாயத

ஸ்ரோக்ஷாயத

(வேத மந்திரங்களால்) துதிக்கத்

தகுந்தவரான—

சுவஸாந்நாயத

உபநிஷத்துக்களால் நிர்ணயிக்கப்

படுபவரான—

நரோ வந்நாயத கௌஜ்ஞாயத

வந்நாயத

காட்டிலிருப்பவரான—

கௌஜ்ஞாயத

புதர்களிலிருப்பவரான—

நரி: ஸ்ரவாயத ப்ரகிஸ்ரவாயத

ஸ்ரவாயத

கேட்கக்கூடிய சப்தரூபமா யிருப்

பவரான—

புதிருவாய்வு எதிரொலி ரூபமாயிருப்பவரான—

நடு சூசு-ஷெணாய்வு ரூபமாய்வு

சூசு-ஷெணாய்வு சீக்கிரமாய்ச் செல்லும் ஸைன்ய
த்தையுடையவன் உருவமாயி
ருக்கிற—

சூசு-ரூபாய்வு சீக்கிரமாய் ஒநிம் தேறையுடை
யவன் உருவமாயிருக்கிற—

நடு சூ-ரூபாய்வு வலிநுதலு

சூ ரூபாய்வு செளர்யமுள்ளவன் உருவமாயிரு
க்கிற—

சுவலிநுதலு (ஸம்மார்த்தத்தேவதீட்சணை) சிஷிப்ப
வன் உருவமாயிருக்கிற—

நடு வலிநுதலு வர-குயிரெரு

வலிநுதலு கவசத்துடன் கூடியவன் உரு
வமாயிருக்கிற—

வர-குயிரெரு தேர்ப்பாகனை காப்பாற்றக்கூடிய
இடத்துடன் கூடியவன் ரூபமா
யிருக்கிற (பண்டைய காலத்து
தேர்களில், சாரதிக்கு ஏதாகி
லும் ஆபத்து நேரிடும்போலிரு

ந்தால் அவனை அதனின்றும்
காப்பாற்றுவதற்காக தேர் தட்
டில் ஓர் இடம் தனியாய் ஏற்
படுத்தப்பட்டிருக்கும். அது
இங்கே வராடிய என்ற பதத்
தால் சொல்லப்படுகிறது.)

நடுகோ விவிலி நய சுவவிநெய

விவிலிநெய

துவாரத்துடன் கூடின யுத்தத்தில்
தலையைக் காப்பாற்றும் தலைப்
பாகையோடு கூடினவன் உரு
வமாயிருக்கிற—

சுவவிநெய

சரீரத்தை காப்பாற்றுகிற சட்டை
யோடு கூடினவன் உருவமா
யிருக்கிற—

நடு சூதாயய சூதலெநாயய

சூதாயய

பிரசித்தி பெற்றவன் ரூபமாயிருக்
கிற பூ ருத்திரனுக்கு

நடு:

நமஸ்காரம்

சூதலெநாயய

பிரசித்தி பெற்ற ஸைந்யத்துடன்
கூடியவன் ரூபமாயிருக்கிற பூ
ருத்திரனுக்கு

நடு:

நமஸ்காரம்,

குறிப்பு:—தேவர்கள், அசுரர்கள், சுத்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களில் சூரமூஷெணாய என்று ஆரம்பித்து ஸூதஸைநாயய என்ற வரைரிலும் சொல்லிய லக்ஷணம் பொருந்தியவனாய் எவனிருக்கிறானோ அவன் ரூபமாய் ஸ்ரீ நத்திரனிருப்பதாய்க் கருதி நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

! சுயஸஹோநுவாகஃ ।

அவதாரிகை.—கீழ்ச் சென்ற அனுவாகத்தைப் போல் இவ்வனுவாகத்திலும் ஸ்ரீ நத்திரன்ஸர்வாத்மாவென்றும், ஸர்வாத்மாயமி என்றும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நஹோ ஓஹோஹாயயா ஹநநாயய

ஓஹோஹாயய துந்துபி என்ற வாத்தியத்திலிருப்பவரான—

சுஹநநாயய அவ்வாத்யத்தை அடிப்பதற்குச் சாதனமான கம்பி லிருப்பவரான—

நஹோ யுஷ்வெய ப்ரேஸாயய

யுஷ்வெய யத்தத்தில் பின்காட்டி யோடாமல் எதிர்த்து நிற்கிறவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

புஷ்யஸாயய

எதிராளியின் ஸைத்யத்தின் நிலை
மையை நன்கு ஆலோசிப்பவன்
உருவமாயிருப்பவரான—

நடுரோ ஐஞ்சாயய பு ஹிதாயய

ஐஞ்சாயய

பிறர் ஸமாசாரத்தை மற்றவர்களு
க்குத்தெரியாமலறிந்துகொண்டு
தெரிவிப்பதில் சமர்த்தன் ரூப
மா யிருப்பவரான—

பு ஹிதாயய

யஜமானனால் கார்யத்தில் ஏவப்
பட்டவன் உருவமா யிருப்பவ
ரான(யஜமானனின் கார்யத்தை
சுருசுருப்பாய் செய்கிறவன் ரூப
மா யிருப்பவரான)—

நடுரோ நிஷஃமிணெவெ ஷுயிசிதெவ

நிஷஃமிணெவ

(நல்ல) கத்தியுள்ளவன் ரூபமா
யிருப்பவரான—

ஐ ஷுயிசிதெவ

(குறையாத) பாணங்களுடன் கூடி
ன அம்பராத்தூணி யுள்ளவன்
ரூபமா யிருப்பவரான—

நடு ஷு^{சு}ஷெவெவா யுயிநெவ

தீ^{சு}ஷெவெவ

கூர்மையான பாணங்களுள்ளவன்
ரூபமா யிருப்பவரான—

சூபாயிநெய் (பலிதமான) ஆயுதமுள்ளவன்
ரூபமா யிருப்பவரான—

நலையாய்நெய் ஸாய்நெய்
வ வ

ஸாய்நெய் உலகத்திற்கு கேமத்தைக் கொடு
க்கும் ஆயுதமுள்ளவன் ரூபமா
யிருப்பவரான—

ஸாய்நெய் ஜகத்திற்கு கேமத்தைக் கொடுக்
கும் தனுஸ்ஸை யுடையவன்
ரூபமாயிருப்பவரான—

நலையாய்நெய் வலையாய்

ஸாய்நெய் (காலால் நடந்துபோவதற்கு மாத்
திரம் யோக்யமான) ஒத்தைய
டிப் பாதையி லிருப்பவரான—

வலையாய் வண்டி போவதற்குத் தகுதியான
ராஜ வீதியி லிருப்பவரான—

நலையாய்நெய் நலையாய்

கூடாய்நெய் கொஞ்சமாய் ஓடும் ஜலமுள்ள
இடத்தி லிருப்பவரான—

நலையாய் அருவிக்குமிடத்திலிருப்பவரான

நகஸ-குடியாயது ஸாஸ்யாயது

ஸ-குடியாயது சேருள்ள இடத்தி விருப்பவரான
ஸாஸ்யாயது குளம், குட்டைகளிவிருப்பவரான

நகரோ நாடியாயது வெஸனூயது

நாடியாயது ஆறுகளி விருப்பவரான—
வெஸனூயது சிறிய குளங்ளளி விருப்பவரான—

நகி: சு-வ்யாயது வட்யாயது

சு-வ்யாயது கிணற்றி விருப்பவரான—
சுவட்யாயது பொந்தி விருப்பவரான—

நகரோ வஷ-யாயது வஷ-யாயது

வஷ-யாயது மழையி விருப்பவரான—
சுவஷ-யாயது மழை இல்லாமையிவிருப்பவரான

குறிப்பு:—இதனால் காலங்களில் மழை பெய்து தேசம் சுபிக்ஷமாவதற்கும், ஜனங்களின் பாப கர்மத் தை முன்னிட்டு அவ்வித மில்லாமல் தேசம் தூர்ப்பிக்ஷ மனவதற்கும் கர்மபல தாதாபான ருத்திரனே காரண மென்று எர்ப்படுகிறது.

நகரோ நெய்யாயது விடி-யாயது

நெய்யாயுதம் மேகத்தி லிருப்பவரான—

விடிவாயுதம் மின்னவி லிருப்பவரான—

நடு ஈராயுதம் தவிராயுதம்

ஈராயுதம் (நீர்மலமாய் பிரகாசிக்கும்) சரத்

கால மேகத்தி லிருப்பவரான—

சூதவிராயுதம் வெய்யவி லிருப்பவரான—

நடுவிராயுதம் நெய்யிராயுதம்

விராயுதம் காற்றி லிருப்பவரான—

நெய்யிராயுதம் (எல்லா பூதங்களும் நாசத்தை

யடையும் சீமயமான) பிரளய

சாலத்தி லிருப்பவரான—

நடுவிராயுதம் விராயுதம்

விராயுதம் பசு கன்று முதலிய பொருள்களி

லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனு

க்கு

நடு: நமஸ்காரம்

விராயுதம் வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய பூமி

யை (மனையை) காப்பாற்றிக்

கொண்டிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்

திரனுக்கு

நடு: நமஸ்காரம்

சுயாஷோநுவாகம்

அவதாரிகை.—இவ்வனுராகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லோராலேயும் அவச்யமாய் உபாவிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக மற்றவர்களுக்கில்லாத குணங்களையும், எல்லாப் பொருள்களிலு மந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்பதையும் நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முதல் மந்திரத்தால் பரமேச்வரனே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவராயிருப்பதால் மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பும் யாவராலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அவசியம் உபாவிக்கத் தகுந்தவர் என்று நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நம ஸ்ரீ ருத்திராய நம

ஸ்ரீ ருத்திராய நம	(தனது சித்தசக்தியான) பார்வதியுடன் கூடினவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்
ஸ்ரீ ருத்திராய நம	ஸம்ஸார துக்கத்தை விரட்டுகிறவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்.

யஜுரே ஸ்ரீ ருத்திராய நம
 தஜா ஸ்ரீ ருத்திராய நம
 (இதர்க்கர்த்தம் நமோஸ்துதாய நம என்ற இடத்தில் கூறப்

பட்டிருக்கிறது.) என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீருத்திரனை ஆராதனம்செய்து அவரை நேரில் காணுவவரையிலும் ஒருவருக்கும் மோகம்கிடைக்காது. ஏனென்றால், அஜ்ஞானத்தைக் காரணமாபுடைய இந்த ஸம்ஸாரம் பிரம்மஞானம் அன்னியில் விலகாது. அந்த பிரம்மஞானம் பரப்பிரம்ம வித்யாதி தேவதையான பார்வதியின் அனுக்கிரஹமன்னியில் ஏற்படாது. இவ்விஷயம் ஸ்ரீதாசுவதரோபனிஷத்திலும், ஸ்ரீவயஸ்நாரணங்கலிலும் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித மஹிமைதங்கிய பார்வதி தேவியானவள் ஸ்ரீருத்திரனுடைய சித்தசக்தியாக ஆகிராள். அப்பேர்ப்பட்ட பார்வதி தேவியுடன் பரமேச்வரன் எப்பொழுதும் கூடியிருப்பதால் அவரை உபாஸிப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாய் பிரம்மஞானமுண்டாகி மோகமேற்படும் என்று ஏற்படுகிறது. ஆதலால் மோகமடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் ஸ்ரீருத்திரனை உபாஸித்தே தீரவேண்டும். மேலுமிதனால் பார்வதிதேவியுடனேயே பரமேச்வரனை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் அறியப்படுகிறது. ஆதலால்தான் கைவல்யோபனிஷத்தில் “உலாஸஹாயாவரஜெஸுரம் ப்ரஹ்ம் ச்ரீஸுராயநம் நீலகண்டம் ப்ரஸாஹம்” என்றதால் பரமேச்வரனை பார்வதி தேவியுடன் கூடினவராய்த்யானம் செய்பவர்கள் மோகமடைவார்கள் என்றும், ஸ்காந்தத்தில், “வாவஸுத் வரஜாஜெவீ ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநபுராயிநீ | தஸ்யகஹதயாஸக்யாஹுஜிவஸ்யுநியெஸரிவம் | தெஷாம் ஸாஸுதிகீ வியிஜெதெதரெஷாஜிதிஸுதிகி” (மேலான தெய்வாமன பார்வதியான

வன் ஆத்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பவளா யிருக்கிறான். ஆதலால் பரமேச்வரனின் சித்தச்சக்தியான பார்வதியுடன் ஹிருதய சுமலத்தில் பரமேச்வரனை எவர்கள் த்பாணம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் மோகும் ஏற்படும், மற்றவர்களுக்கு ஏற்படாது என்று வேதம் கூறுகிறது.) என்றதால் ஸ்பஷ்டமாய் பரமேச்வரனை பார்வதியுடன் உபாவிப்பவர்களுக்கே மோகும் ஏற்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் மோகத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை பார்வதியுடன் உபாவிக்க வேண்டுமென்று இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அவதாரிகை.—சூரியன் ரூபமாய் எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடியவராய் முன்வந்து தன்னை உபாவிப்பவர்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளைச் செய்கிற படியினாலேயும் ஸ்ரீ ருத்திரன் 'கட்டாயமா யுபாவிக்கத் தகுந்தவர்' என்று இரண்டாவது மந்திரத்தால் கூறப்படுகிறது.

நமஸா ச்ராயவா ருணாயவ

தா ச்ராயவ

உதயகாலத்தில் மிகவும் சிவந்த
நிறமுள்ள சூரியன் ரூபமாயிருப்பவரான—

சுருணாயவ

அதற்கு நிறகு கொஞ்சம் சிவப்பு
நிறமுள்ள சூர் பன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நஜிஸ்ஸுமாயது வஸூவ தயெயு

ஸுமாயது

சுகத்தை அடையும்படி செய்பவ

ரான

வஸூவ தயெயு

(பிரம்மா முதல் ஸ்தம்பம் (சிறிய

பூச்சி) வரையிலுமுள்ள சுகல

ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவ

ரான

இதனால் பசுக்களைப்போல் ஸ்வாதந்திரிய மில்லாமல் சம்சாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் சுகல ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவராய் ஸ்ரீ ருத்திரானிருப்பதால், அவரே அனைவரையும் சுகத்தையடையும்படி செய்பவரென்றும், சுகத்தை விரும்புவோர்கள் அவரை உபாவிக்க வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது.

நஜி உஸுமாயது ஜீராயது

உஸுமாயது

(எல்லாவற்றிற்கும்) மேலானவ

ரான—

ஜீராயது

பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறவ

ரான—

ஜீஷாஸூயாதஃ வவதெ (இந்த பிரம்மத்தினிடமிருந்து பயத்தால் காற்று வீசுகிறது) என்று கூறியபடி அதிக சக்திவாய்ந்த இந்திராதி தேவர்களும் எந்த பசு

வானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடப்பதில் பயந்து
கொண்டு அவரவர்களுக்கிட கார்யங்களை ஒழுங்காய்
நடத்திவருகிரார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானே எல்
லோருக்கும் மேலானவரென்றும், ஆதலாலேயே
அவரை நாம் உபாவிக்க வேண்டுமென்றும் இதனால்
கூறப்பட்டது.

நனோ கடுவயாயய உ-ஒரெவயாயய

கடுவயாயய (யுத்த களத்தையடைந்த தனது
பக்தனுக்கு) முன்னிருந்துகொ
ண்டு (அவனுடைய சத்துருக்
களை) நாசம் செய்கிறவரான—

உ-ஒரெவயாயய (யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முந்
தியே) தூரத்திலிருக்கும் தன
து பக்தர்களின் விரோதிகளு
டைய உத்ஸாஹம் சக்தி இவை
களைக் குறைப்பவரான—

“ஸௌத்ராஜே ஸாதுவாநீகம் ஸரொவெவிபு
ஜிஹ்ஹம்! சுபுதொயக்ஷயெ யானஹம் வுரூஷ்வா
வகபுஹம் ॥ ஜீவஹம் ஸத்ருஜிஹ்வி யாஹிஸம்வ்ருதிவ
ஜிஹ்வி | தஸ்யாஹிஸிவிஸீயபுநெ ஸத்ருவொஜிஹ்
ஜிஹ்வி ॥ ததொஹ்நாநீநீவபுந் ஜிஹ்விதொநுஹ்
ஜிஹ்வி | தெநஹ்நாநரிமணாநு ஜிஹ்விதெஜநம் ॥
ஸஹாபுத்திசாலியான ஓ கிருஷ்ண ! நெருப்புபோல் காந்

தனது பக்தனிடம் கெடுதலைச் செய்ய வருவதற்கு முன்னமேயே உத்ஸாஹம், சக்தி இவைகளைக் குறைத்து அடக்கிவிடுவாரென்றும், மீறி கெடுதலைச் செய்ய வந்துவிட்டாலும் தானே பக்தர்களின் முன்னிருந்துகொண்டு விரோதிகளைக் கொன்று கேசமத்தைச் செய்வாரென்றும், ஆதலாலேயே சத்ருயுபம் மூன்றுத்திரன் பிரஸாதத்தால் ஏற்படவேண்டி யிருப்பதால் சத்ருயுபத்தை விரும்புவோரும் அவரையே உபாவிக்கவேண்டுமென்றும் இதனால் கூறப்பட்டது.

நமோ ஹஞ்சு வ ஹநீயஸௌ

ஹஞ்சு வ

(நான்தானெல்லோருக்கும் மேலானவன் என்று கர்வங்கொண்டு தன்னை லக்யம் செய்யாதவர்களை கர்வசாந்தி உண்டாகும் வரையிலும்) கொஞ்சம் ஹிம்விப்பவரான

ஹநீயஸௌ

(தன்னை தவேஷிப்பது, நிந்திப்பது இவைகளுடன் அநாதரவு செய்கிறவர்களை) அதிகமாய் ஹிம்விப்பவரான—

இந்திராதி லோகபாலர்களுடனும் அஷ்டதிசு கஜங்களுடனும் தனிமையாய் சண்டைபோட்டு ஜயத்தை அடைந்திருப்பதால் நம்ம ஜயிக்கக்கூடிய பாஹுமம் டொருந்தியவ ஸ்ரௌணுமில்லை என்று கர்வங்

கொண்டு ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய்யாமல் கைலாச மலையைப் பிடுங்குவதற்கு ராவணன் அசைத்தான். அலகக் கண்டு பயந்த பார்வதி தேவியால் தானாகவே ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்ட பகவான் விளையாட்டாக தனது கால் கட்டை விரலில் கைலாய மலையை சற்றே அழுத்தினார். அதனால் ராவணனது இருபது கைகளும் கீழே அகப் பட்டுக்கொண்டு நசுங்கிப்போயின. பிறகு ராவணன் கர்வ மாகிய மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி நல்ல புத்தியை யடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தான். பரம தயாளான ஸ்ரீ ருத்திரன் பிராணஹானி யன்னியில் அவனை விடு வித்துக் காப்பாற்றினார். தகஷன் சிவ த்வேஷம், சிவ நிரந்தை இவைகளுடன் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய்தான். அதனால் அவன் பிராண ஹானியை யடைந்தது மல்லாமல் அவன் யாகத்திற்கு வந்தவர்களும் மஹா கஷ்டத்தை யடைந்தார்கள். யாகசாலை கொளுத்தப்பட்டது. அக்நி குண்டங்கள் அணைக்கப்பட்டன. யூபத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எல்லா தேவர்களும் அடிக்கப்பட்டார்கள். ருத்விக்குகள் சாட்டையா லடிக்கப்பட்டார்கள். பிருகு என்றவரின் மீசை பிடுங்கப்பட்டது. பூஷா என்றவரின் பல்லுடைக்கப்பட்டது. பகன் என்றவரின் கண்கள் பிடுங்கப்பட்டன. அச்சமயம் தகஷன் ரக்ஷனாய் நம்பியிருந்த தேவர்களி லொருவராவது முன்வரவில்லை. ஆசலால் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய்தால் மற்றவர்களால் விலக்கமுடியாத ஆபத்து நேருமாதலால் அவரை நாம் அவசியம் உபாவிக்க வேண்டுமென்று அதனால் கூறப்பட்டது.

நடு ரோ வுக்ஷெஷ்யோ ஹரிசெஸெஷ்யோ : ।

ஹரிசெஸெஷ்யோ : (தலை மயிர்களைப்போல் எளிதில்
சணக்கிட முடியாததாயும், சிர
ஸை கேசங்கள்போல் மரத்
தைக் காப்பாற்றுகிறதாயுமிருக்
கிற) பச்சைநிறமான இலைகளை
புடைய—

வுக்ஷெஷ்யோ : (இவ்வுலகத்தி லனுஷ்டிக்கவேண்
டிய யாகாதி கர்மங்களுக்குச்
சாதனமான பலாசம், அரசு,
பில்வம், அத்தி முதலிய) மரங்
கள் ரூபமா யிருப்பவ ராயும்
(ஸ்வர்க்க லோகத்தில் எல்லா
வித போகங்களையும் கொடுக்
கும்) கல்ப விருக்ஷ ரூபமாயிருப்
பவராயும் இருக்கிற—

இதனால் இவ்வுலகில் யஜ்ஞம் முதலிய நல்ல கார்
யங்களை ஒழுங்காய் நடத்த விருப்புவோர்களும், ஸ்வர்க்க
சுகத்தை விரும்புவோர்களும் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாவிக்க
வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

நடுஸாராய.
க

தாராய

பிரணவ ரூபமா யிருப்பவரான—

ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரணவத்தின் பொருளா யிருப்பதால் பதம், அர்த்தம் இவைகளை ஒன்றாய்க் கருதி பிரணவ ரூபமாயிருக்கிறார் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டது. இதனால் மோகூத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை யுபாவிக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம: ஸ்ரீ ஸுஹவெவ ஸ்யோஹவெவ

ஸ்ரீ ஸுஹவெவ

இவ்வுலக சுகங் கிடைப்பதற்கு

காரணமா யிருப்பவரான—

ஸ்யோஹவெவ

ஸ்வர்க்கம் முதலிய பரலோகங்

ளில் ஏற்படக்கூடிய சுகங்கள்

கிடைப்பதற்கு சாதனமான—

ஊதஸ்யோவா நநஸ்யோந்யாமி ஹ-ஓதாமி
ரோத்ராஹேவஜீவஹி (இந்த பிரம்மத்தின் ஆனந்தத்தினுடைய ஏகதேசத்தை மற்ற பிராணிகள் அனுபவிக்கின்றன) என்று சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் சுகவடிவமா யிருப்பதால் இகத்திலும் பரத்திலும் சுகத்தை விரும்புவோர்கள் அவரை உபாவிக்கவேண்டுமென்று இதனால் கூறப்பட்டது.

நம: ஸ்ரீ ஸுக்ராய நம: ஸ்யுக்ராய நம:

ஸ்ரீ ஸுக்ராய நம:

இவ்வுலக சுகத்தைக் கொடுப்பவ

ரான—

உபநாயக

சுவர்க்கம் முதலிய பரலோகங்க

ளில் ஏற்படக்கூடிய சுகத்தைக்
கொடுப்பவரான—

இதனால் குளத்திலிருக்கும் ஜலத்தைப்போல் பர
மேச்வரநந்தத்தை ஜீவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியவர்
களா யிருப்பதால் அவரை ஜீவர்கள் உபாவிக்க வேண்டி
யவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பின்னை
யே ஐஹிகா முஷ்மிக நகங்களை சுதந்திரமாய் கொடுப்ப
தாலும் அவர் உபாவிக்கத் தகுந்தவர் என்று அறிவிக்கப்
பட்டது.

† நரிவாயபவ சிவதராயபவ

சிவாயபவ

(ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும்) மங்க
ளத்தைச் செய்கிறவரான ஸ்ரீ

நரி:

நமஸ்காரம்

சிவதராயபவ

மங்களத்தைக் கொடுக்கும் மற்ற
வர்களை காட்டிலும் அதிக
மாய் மங்களத்தைச் செய்பவ
ரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நரி:

நமஸ்காரம்

† நரிவாய என்றபதமே பஞ்சாக்ஷர மென்றும் இந்த
பதமே ஸகல வேதங்களுள் சிறந்தவென்றும் ஸ்ரீ ஸ்காந்தம்
முதலியவைகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

விஷ்ணுவஸ்துதி ருக்ஷஷா ருக்ஷெகாடி
 ஸிநீஸுதள ! ததுவஹாக்ஷரீதஸ்யா ஸிவஹத்ய
 க்ஷாபியா ! (பதினான்கு வித்தைகளுக்குள் வேதம்
 உயர்ந்தது. வேதத்தில் ஸ்ரீ நுத்திரம் உயர்ந்தது. அதி
 லும் நமஸிவாய என்ற மந்திரம் உயர்ந்தது. அதிலும்
 ஸிவ என்ற இரண்டி எழுத்து உயர்ந்தது) என்று
 கூறியபடி இம்மந்திரம் ஸகல வித்யாஸாரமாயும், மோ
 க்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயு முள்ளது. ஆதலால்
 இதை ஜபிக்கவேண்டும்.

அவதாரிகை.—இனி ஸ்ரீ நுத்திரன் அந்தந்த இடங்
 களில் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்று நிருபணம்
 செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நமஸ்யோயாயம் சுருஷாயம

தீயோயம (கங்கை முதலிய புண்ய) தீர்த்தங்
 களி லிருப்பவரான—
 சுருஷாயம புண்ய நதீதீரங்களில் (விங்குருப
 மாய்) இருப்பவரான—

நமஃ வாயுாயம வாயுாயம

வாயுாயம மோக்ஷத்தை யடைய லிருப்பமுள்
 ளவர்களால் சம்சார சாகரத்
 தின் அக்கரையி லிருப்பவ
 ராய், தியானம் செய்யத்தகுந்த
 வரான—

சுலாயபாயவ

காம்ய பலன்களை தன்னை உபா
விப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதற்
காக சம்சார மத்தியி லிருப்ப
வரான—

ந3: பூதரணாயவொ தூரணாயவ

பூதரணாயவ

(மேலான பிராயச்சித்தங்கள் வா
யிலாக பாபமாகிற சமுத்திரத்
திலிருந்து) கரையேற்றி வைப்
பவரான—

உதூரணாயவ

(அதிலும் மேலான ஞானமार्க்
கத்தால் அவித்தை என்ற சாக
ரத்தி லிருந்து) கரையேற்றி
வைப்பவரான—

ந3: சூதாயபாயவா லாடியாயவ

சூதாயபாயவ

ஞானமார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்
தவர்களையும் வாஸனாதீனமாய்
கர்ம மார்க்கத்தில் மறுபடியும்
வரும்படி தூண்டுகிறவரான—

சுலாடியாயவ

பூர்வஜன்மத்தில் செய்த கர்ம பல
ன்களை பரிபூர்ணமாய் அனுப
விக்கும் ஜீவர்களிட மிருப்பவ
ரான—

ந3: ஸுஷ்யாயவ மெந்யாயவ

ஸஷ்யாயவ இளம் புற்களி லிருப்பவரான—
 வெந்யாயவ நுரைகளி லிருப்பவரான—

நலிகத்யாயவ புவாஹ்யாயவ

லிகத்யாயவ உணல்களி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்
 திரனுக்கு

நலி: நமஸ்காரம்

புவாஹ்யாயவ பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான ஸ்ரீ
 ருத்திரனுக்கு

நலி: நமஸ்காரம்

சுயாஷ்டிராநுவாக: ।

நலி ஐரிண்யாயவ புவய்யாயவ

ஐரிண்யாயவ ஐஷ்டியமிரி லிருப்பவரான—
 புவய்யாயவ ஜனங்கள் நடந்து தேய்ந்த மார்க்
 கத்தி லிருப்பவரான—

நலி: கிமுஸரிதாயவ க்ஷயணாயவ

கிமுஸரிதாயவ விஷக்கல் உள்ள பிரதேச ரூபமா
 யிருப்பவரான—

க்ஷயணாயவ நல்ல காற்று நல்ல ஜலம் முதலிய
 வைகளுள்ள வசிப்பதற்கு உசி
 தமான இடம் ரூபமாயிருப்பவ
 ரான—

நீஃ கூவழிடுநெறு வுமவ்யெறு

கூவழிடுநெறு சபர்த்தம் என்று பெயர்கொண்ட
ஜடா பாரத்துடன் கூடினவ
ரான்—

வுமவ்யெறு (தனது பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவ
தற்காக அவர்கள்) முன்னிருப்
பவரான்—

நஜோ மொஷ்யாயறு மஹ்யாயறு

மொஷ்யாயறு பகத்களைக் சட்டுமிடத்தி லிருப்ப
ரான்—

மஹ்யாயறு வீடுகளி லிருப்பவரான்—

நஜீஸ்யாயறு மெஹ்யாயறு

தய்யாயறு படுக்கையி லிருப்பவரான்—

மெஹ்யாயறு மாடியி லிருப்பவரான்—

நஜீஃ காடியாயறு மஹ்ரொஷ்யாயறு

காடியாயறு (முள், சல், செடி, கொடி இவை
கள் ஆடர்ந்திருப்பதால்) பிர
வேசிப்பதற்கு முடியாத இடத்
தி லிருப்பவரான்—

மஹ்ரொஷ்யாயறு (மலையினுடைய) சுகைகளி லிரு
ப்பவரான்—

நடுரோ ஹுடியாயது நிவெஷ்யாயது

ஹுடியாயது (ஆழம் கண்டுபிடிக்க முடியாத
படி) அதிக ஜலமுள்ள இட
த்தி விருப்பவரான—

நிவெஷ்யாயது பனி ஜலத்தி விருப்பவரான—

நஜி வாஸவ்யாயது ரஜஸ்யாயது

வாஸவ்யாயது பரமானுக்களி விருப்பவரான—

ரஜஸ்யாயது கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடிய
துசியி விருப்பவரான—

நஜிஸூஷ்யாயது ஹரித்யாயது

ஸூஷ்யாயது காய்ந்த மரத்தி விருப்பவரான—

ஹரித்யாயது ஈரமுள்ள மரத்திவிருப்பவரான—

நடுரோ ரொவ்யாயதொ உவ்யாயது

ரொவ்யாயது (புற்கள் முளைக்காத) கெட்டியான
(கற்பாரை முதலிய) இடங்களி
விருப்பவரான—

உவ்யாயது உலபம் என்று பெயர் கொண்ட
புல்லி விருப்பவரான—

நஜி ஊவ்யாயது ஸூஷ்யாயது

ஊவ்யாயது விஸ்தாரமான பூமியி விருப்பவ
ரான—

வெஃ ஷுபாயவ

கெடுதலை விளைவிக்காத அலைகளு
டன்கூடின நதியி லிருப்பவ
ரான—

நம: வணசுபாயவ வணசுஷுபாயவ

வணசுபாயவ

இலைகளி லிருப்பவரான—

வணசுஷுபாயவ

உலர்ந்த இலைக்கூட்டத்தி லிருப்
பவரான—

அவதாரிகை.—இனி இரண்டு மந்திரங்களால்
லோகத்திலுள்ள பாபிகளை நிக்ரஹம் செய்கிற ஸ்ரீ ருத்
திராம்சம் பொருந்திய ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப்
படுகிறார்கள்.

நடுரோ஽வமுநரோணாயவா ஹிஷுதெவ

சுவமுநரோணாயவ (சிகழிக்கவேண்டிய பாபிகளை சிகழி
ப்பதற்காக) ஆயுதத்தைக் கை
யில் தூக்கிக்கொண்டிருக்கிற
தாயும்

சுஹிஷுதெவ

(பாபிகளை ஆயுதங்களால்) அடிக்
கிறதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ருத்
திர கணத்திற்கு

நம:

நமஸ்காரம்.

நம: சுவஷுதெவ புவஷுதெவ

சூழிதெய (பாபத்திற்குத் தகுந்தபடிசிலரை)
கொஞ்சம் சிரமப்படுத்துகிற
தாயும்
பூவீதெய (சிலரை) அதிக சிரமப்படுத்து
கிறதாயும் இருக்கிற பூ ருத்
திரகணத்திற்கு
நஜி: நமஸ்காரம்

இனி ஐந்து மந்திரங்களால் லோகத்திலுள்ள பாபிகளை சித்திப்பதற்காக அந்தந்த இடங்களில் வெளியில் தெரியாம விருந்துகொண்டிருக்கும் ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்கள்.

நஜிவ: கிரிகெஷ்யோ டெவாநாஹ் ஹ்யூத்யெஷ்யூ: ।

கிரிகெஷ்யூ: தன்னிஷ்டப்படி பாபிகளை நாசம்
செய்கிறவர்களாயும்

டெவாநாஹ் தேவர்களுடைய

ஹ்யூத்யெஷ்யூ: ஹிருதயத்தில் வாசம் செய்கிறவர்
களாயும் (அதாவது, அவர்க
ளால்மட்டு மறியக்கூடியவர்க
ளாயும்) இருக்கிற

வ: உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்க
ளுக்கு)

நஜி: நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—இனி பின்வரும் நான்கு மந்திரங்களிலும் 'டெவாநாஹ்' 'ஹ்யூத்யெஷ்யூ:' என்ற பதங்களைச்

சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாதலால் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டே பின்வரும் மந்திரங்களை வியாக்கியானம் செய்கிறோம்

நடுரோ விக்ஷணகெஷ்யோ (நெவாநாஹுஷ்யெஷ்யஃ)

விக்ஷணகெஷ்யஃ பலவிதமாய் ஹிம்விக்ஷிதவர்களா
யும்

நெவாநாஹுஷ்யெஷ்யஃ தேவர்களுடைய

ஹிநுதயத்தில் வாஸம்செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற

வஃ உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கும்)

நமஃ நமஸ்காரம்.

நடுரோ விவிநகெஷ்யோ (நெவாநாஹுஷ்யெஷ்யஃ)

விவிநகெஷ்யஃ (நிக்கிரஹம் அனுக்கிரஹம், இவைகளைச் செய்வதற்கு இவர்கள் பாபிகள் இவர்கள் புண்யசாலிகள் என்று) தேவிகிறவர்களாயும்

நெவாநாஹுஷ்யெஷ்யஃ தேவர்களுடைய

ஹிநுதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற

வஃ உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கும்)

நமஃ நமஸ்காரம்.

நம: சூநிஹுதெஹ்யோ (ஜெவாநாஹுஹ்யெஹ்யோ)

சூநிஹுதெஹ்யோ: (பாபம் செய்கிறவர்களுையே நிச்சயமாய்) துக்கப்படுத்துகிறவர்களாயும்

ஜெவாநாஹுஹ்யெஹ்யோ: தேவர்களுடைய

ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற—

வ: உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)

நம: நமஸ்காரம்.

நம: சூவெஹ்யோ (ஜெவாநாஹுஹ்யெஹ்யோ)

சூவெஹ்யோ: (பாபம் செய்தவர்களை அங்குமிங்கும் அலையும்படி செய்வதற்காக) என்கும், வியாபித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும்

ஜெவாநாஹுஹ்யெஹ்யோ: தேவர்களுடைய

ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற

வ: உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)

நம: நமஸ்காரம்

சென்ற மந்திரங்களிலுள்ள ஜெவாநாஹுஹ்யெஹ்யோ என்ற பதங்களுக்கு தேவர்களுக்குத்தான் அவர்க

னோப்பற்றித்தெறியும்;மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதென்று
பொருள் ஏற்படுவதால், ஸ்ரீ ருத்திரனின் ஆஜ்ஞையை
அனுசரித்து ஆங்காங்கு மறைந்திருக்கும் ருத்திரகணங்
கள் இவைகளால் வணங்கப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

சுய ஸாரோமுவாகஃ ।

(அவதாரிகை) இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரனி
டம் அபீஷ்டங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன.

சூர்வெ சுருஷஸ்தெ ஸரிசு ஸீவொஹித ।
வனஷாம் வுருஷாணாடுஷாம் வஸ-உநாம் சோஹெ
சூரொரோ வனஷாம் கிஹநாஸிசு ॥

சூர்வெ	நிந்திக்கக்கூடியநிலைமையைஅடை யும்படி செய்கிறவரே !
சுருஷஃ	அன்னத்திற்கு
வதெ	யஜமானரே !
ஸரிசு	ஏழைப்ா யிருப்பவரே ! (ஒன்றி லும் பற்றுத லற்றவரே !)
ஸீவொஹித	(தன் சரீரத்தில் பாதி பாகத்தில் பார்வதி யிருப்பதால்) நீலம், கருப்பு இவைகளுடன் கூடின வரே !

வனஷாம்	(நம்முடைய) இந்த
வுருஷாணாம்	பிள்ளை பேரன் முதலியவர்களுக் கும்

வனஷாஃ	இந்த
வஸூ-ஓநாஃ	பசு, எருமை, இவைமுதலியவை களுக்கும்
போஷஃ	பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம்
போரஃ	(இவைகளில் ஒன்றும்) போகவே ண்டாம்(நாசமடையவேண்டாம்)
வனஷாஃ	இவைகளில்
கிஹந	ஒன்றும்
ரோ சூபேசு	வியாதியுள்ளதாய் ஆகவேண்டாம்

ஒருத்திரனே ! கெட்ட பாதையில் அழைத்துச் செல்பவராய் நீரே இருப்பதால் என்னை, கெட்டபாதையில் போகும்படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலியவற்றை யுண்டாக்கி பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம். நீரே அன்னதாதாவான பிரபுவா யிருப்பதால் நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆஹாரத்திற்கு வழியின்றி உயிரை யிழக்க வேண்டாம்; வியாதியையு மனுபவிக்கவேண்டாம் ; நீர் ஜகந்மாதாவாயும், உமது தயாசக்தி ரூபமாயும் இருக்கிற பார்வதீ தேவியுடன் கூடியிருப்பதால் மேற்சொல்லியவற்றை எனக்கு நிச்சயமாய்க் கொடுப்பீரென்று நம்பி உம்மை துதிக்கலானேன். எனக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபோதிலும் நம்முடைய தென்று ஒரு வஸ்துவிலும் அதிகப் பற்றுதலில்லாமல் கர்மஸாபேஷனாய் பலங்களைக் கொடுப்பதால் வைஷ்ணவநாயகருண்ணியம் ஏற்படாது என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

யாதெ ரு^௦டி^௦சிவாதந^௦டு^௦ ஸ்ரீவாவிஸ்ரஹமெஷஜீ ।
 ஸிவா ரு^௦டி^௦ஸ்யமெஷஜீ தயாமொ ஜ்யஜீவஸெ ॥

ரு ^௦ டி ^௦	ஒ ருத்திரனே !
தெ	உம்முடைய
சிவா	சாந்தமாயும்
சிவா	மிகவும் சாந்தமாயும்
விஸ்ரஹமெஷஜீ	என்னுள்ளும் விபாதி, ஏழ்மை முதலிய மற்றை, ரோகத்தை மருந்துபோல் நாசம் செய்கிற தாயும்
ரு ^௦ டி ^௦ ஸ்ய	பிறப்பு, இறப்பு, இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கத்தை விர ட்டுகிற உம்முடைய
சிவா	சாந்தமாயும்
மெஷஜீ	மருந்தாயும் இருக்கிற
யா	எந்த
தந ^௦ டு ^௦	சரீரமுண்டோ
தயா	அந்த சரீரத்தால்
ஜீவஸெ	ஜீவிப்பதற்கு
ஜ்யஜ	சுகத்தைக்கொடுப்பிராக (சுகமாய் ஜீவிக்குப்படி செய்வீராக)

ஹகஸ்ய^௦ காதி^௦ஸெயெ காகு^௦தஹு^௦விரோ^௦நவ^௦ ।
 த உ ஸ

சூய^௦ஷாநு வா^௦த்ரு^௦வெள^௦த்ரு^௦ ஸ ஸ^௦டி^௦வ்ர^௦ மொ^௦க்ய^௦

தாழியாசு (ஓ ராமா! எந்தமனிகள் இப்பூமியின்கண் சுப்
பிரமணியரிடம் பக்தியுள்ளவனா யிருக்கிறானோ அவன்
திர்க்காயுஸ் உள்ளவனாகவும், பிள்ளை, பேரன் முதலிய
வர்களை அடைந்தவனாகவும் இம்மையில் வாழ்ந்து மறு
மையில் சுப்பிரமணியரின் லோகத்தை யடைவான்)
என்று ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்தில் சொல்லியபடி, இவ்
வுலக சுகத்தையும், மோக சுகத்தையும் கொடுப்பவரும்
பரம சாந்தகுணம் பொருந்தியவரும், பரமேஸ்வரனின்
அவதாரமூலான சுப்பிரமணியர் இதனால் பிரார்த்திக்கப்
பட்டதாய் ருத்திர சல்பம் என்ற மந்திர சாஸ்திரத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

என்றைக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது
என்று அதுஸந்தானம் செய்துகொண்டவுடன் ஆஹா !
பரம சாந்தஸூர்த்தி, என்று ரூபகம் வந்துவிட்டது.
அதற்காக இரண்டாப்தம் சிவா என்றபதம் போடப்
பட்டது. மோகசுத்தைக் கொடுக்கும் ருத்திரனுடைய
சரீரம் என்றவுடன் ஆஹா ரொம்ப சாந்தமான உருவம்
என்று மறுபடியும் நினைவு உண்டாகிவிட்டது. அதற்
காக மூன்றாவது தடவை ஸிவா என்ற பதம் போடப்பட்
டது என்று அறியவேண்டும்.

ஊராமுரூபாயதவஸௌ கவஹுநௌ க்ஷயஜீராயபு
ஹாரிஹேகிதி । யயாநஸூஸிவபௌ வதூஷ்டௌ
விஸுவாஷ்டௌ ப்ராபௌ கவலிஹநாதாரா ।

யயா

எவ்விதம் (செய்தத்யான ரூபமான
புத்தியால்)

நஃ

எங்களுடைய

அவனெ

இரண்டு கால்களுள்ள பிள்ளை,
பேரன் முதலியோருக்கும்

வதும்வென

நான்கு கால்களுள்ள (பசு, எரு
மை) முதலியவற்றிற்கும்.

ஸம்

சுகமானது

சுவசு

ஏற்படுமோ

சுவிநு

(நான் வசிக்கும்) இந்த

பூரெ

சிராமத்தில்

விஸ்வ

எல்லாப் பிராணியும்

வாஷம்

புஷ்டி யுள்ளதாகவும் (எதிலும்
குறைவில்லாத தாகவும்)

சுநாதாரம்

வியாதி யில்லாத தாகவும்

சுவசு

இருக்குமோ (அவ்விதமான-)

ஊரம்

இந்த

கீதம்

(த்யானரூபமான) புத்தியை

ரூபாய

சகலதுக்கத்தையும் விலக்குகிறவ
ராயும்

கவலிபடு

கங்கா ஜலத்தை காப்பாற்றும்
ஜடாபாரத்தோடு கூடினவரா
யும்—

தவலெ

அறிவாகிற தபஸ்ஸோடு கூடினவ
ராயும்

கூயஜீராய

(தானாகவே) நாசத்தை யடைகிற

சத்துருக்களை உடையவராயு
மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனின்
பொருட்டு

புலராஜஹே

எப்பொழுதும் செலுத்துகிறோம்

ஓ ருக்கிரனே ! துக்கத்தை விலக்குவதற்கு சமர்த்
தராயும், கஷ்டப்படுகிறவர்களை பிறர் தெரிவிக்கா
மலே தெரிந்துகொள்ளுகிறவராயும், பிறர்களால் செய்ய
முடியாத கங்காதாரணம் முதலிய சார்யங்களை எளிதில்
செய்யக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவராயும் அதிக பராக்கிர
மம் பொருந்தியவராயும் இருக்கிற தங்களை நாங்கள்
இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறோம். எங்கள் புத்
திர பௌத்ராதி வர்க்கங்களுக்கும் 'எங்களுக்கும் புஷ்
டியும் சுகமும் உண்டாகவேண்டும். ருஜ்யாயாயீவ
ஸௌஜ்யே ருஜாவேநாமரொZவிவா ! வ்யாயிஹிஹி
க்ஷவொராஜி வாயாததநஜாயதெ (நியமத்துடன்
ருத்திரத்தை பாராயணம்செய்து வித்தியடைந்தவன்
எந்த கிராமத்திலோ நகரத்திலோ வசிக்கிறானோ, அவ்
விடத்தில் வியாதி, துர்ப்பிக்ஷம், திருடர்கள் முதலியவை
களால் ஏற்படக்கூடிய துக்கம் ஏற்படாது) என்று
சொல்லியபடி நான் உம்மை ஸ்துதிசெய்துகொண்டு
வலிக்கும் கிராமத்திற்கும் சகலக்ஷேமங்களும் ஏற்பட
வேண்டும். ஸர்வேஸ்வரனான தங்களுக்கு நான் பிரார்த்
திப்பதைக் கொடுப்பது கடினமில்லை என்று இதனால்
பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

இவ்விடத்தில், வேதத்தில் அக்ஷரங்களுக்கு மாறு
தல் ஏற்படுவது சகஜமாதலால் வகார மிருக்கவேண்
டிய இடத்தில் வகார மிருப்பதாய் அறியவேண்டும்.

ஜோமொ ருஓராதொ யஸ்யக்ஷயஜீராயநஃ
ஸாவியெஃதெ । யம் உயொஸுநோராய ஜெவிதாத
ஃஸுஜாஃ தவரூபுபுணீதள ।

ருஓ

ஒ ருத்திரனே !

நஃ

எங்களை

ஜோ

(வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து)

சகமுள்ளவர்களாகச் செய்வி

ராக

உத

மேலும்

நஃ

எங்களுக்கு

யஃ

மோக்ஷ சுகத்தை

க்யு

கொடுப்பீராக

க்ஷயஜீராய

நாசம் செய்யப்பட்ட பாபங்களை

யுடையவனாக ஆவதற்கு

தெ

உம் பொருட்டு

நஸீஸா

நமஸ்காரத்தால்

வியெஃ

பூஜை செய்கிறோம்

நஃ

எங்களுடைய

விதா

தகப்பனைப்போலுள்ள

ஃநஃ

மனுவானவர்

தவ	உம்முடைய
புணீதள	பிரஸாதம் ஏற்பட்டபொழுது
யக்	எந்த
ஸஹ	விஷய சுகத்தையும்
யொஸு	(துக்கத்தின் கலப்பில்லாத) மோ
	க்ஷ சுகத்தையும்
சுயஜெ	சம்பாதித்தாரோ
தக்	அந்த (ஐஹிகாமுஷ்மிக) சுகத்தை
கஸுரூ	(உமதுபிரஸாதத்தால் நாங்களும்)
	அடைவோமாக

ஒருத்திரனே ! உம்மை நமஸ்காரம் செய்தமாத்திரத்தால் எனது பாபங்கள் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் வெகு தூரத்தில் விலகிவிடுகின்றன. ஆதலால் எங்களது வம்சத்திற்கு மூல புருஷரான மனுவானவர் உமது பிரஸாதத்தால் எந்த ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகங்களை அடைந்தாரோ அந்த சுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு நானும் தகுதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் மேற்சொல்லிய இரண்டு சுகங்களையும் அடியேனுக்குக்கொடுத்து அருள் புரியவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

போதொ ஹோனோதபோதொ கஸுக்ஸோ போத உக்ஷனோ
ஹோத போத உக்ஷிதம் । போதொவயீ விதாரம் பொத
போதாரம் பியா போதஸுநுவொ ருடிஸ்ரீரிஷஃ ॥

ஹொ ருடி	ஒருத்திரனே
நஃ	எங்களுடைய

ஹோவாஹோ

ஹோவயீ:

உத

நஃ

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

நஃ

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

உத

நஃ

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

நஃ

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

உத

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

நஃ

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

ஹோவயீ:

வயது சென்றவரை

பிடிக்காம விருப்பிராக

மேலும்

எங்களுடைய

குழந்தையை

பிடிக்காம விருப்பிராக

எங்களுடைய

கார்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்

குச் சத்தியுள்ள யுவாவை

பிடிக்காம விருப்பிராக

இன்னும்

எங்களுடைய

கார்ப்பத்திலிருக்கும் குழந்தையை

பிடிக்காம விருப்பிராக

எங்களுடைய

தகப்பனரை

பிடிக்காம விருப்பிராக

மேலும்

தாயை

பிடிக்காம விருப்பிராக.

எங்களுடைய

பிரியமான

சரீரங்களை யும்

ஹிம்மலிக்காம விருப்பிராக

குறிப்பு.—குழந்தை முதலியவர்கள் துன்பத்துக் குள்ளாக்கப்பட வேண்டாமென்ற விஷயத்தில் அதிகமான துரையை வெளியிடுவதற்காக அடிக்கடி “போ” என்ற வார்த்தை உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதாய் அறிய வேண்டும்.

போநவொ கெதநயெ போந சூயுஷி போநொ மொ
ஷு போநொசுஸெஷு ரீரிஷு : வீராநாநொ ரு
ஐலாரிதொவயீ ஹுவிஷுனொ நலிலாவியெகெ தொ

ரூஐ
ஹாரிதெ:

ஓ ருத்திரனே !

(செய் என்று விதித்த கர்மங்க
ளைச் செய்யாததாலும், செய்
யாதே என்று தடுத்த கர்மங்
களைச் செய்ததாலும் என்னி
டம்) கோப முள்ளவராய்க்
கொண்டு

நஃ

எங்களுடைய

தொகெ

குழந்தையினிடத்தில்

போரீரிஷு:

ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும விரு
ப்பிராக

தநயெ

புருஷக் குழந்தையினிடத்தில்

போரீரிஷு:

ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணுமவிரு
ப்பிராக

நஃ

எங்களுடைய

சூயுஷி

வயதில்

கோர்நிஷ:	ஹிம்ஸையை (குறைவை) கொடுக் காம விருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
மொஷ:	பசுக்களிடத்தில்
கோர்நிஷ:	ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப் பீராக
ந:	எங்களுடைய
கஸெஷ:	குதிரைகளிடத்தில்
கோர்நிஷ:	ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப் பீராக
ந:	எங்களுடைய
வீராநு	சேவகர்களை
கோவயீ:	கஷ்டப்படுத்தாம விருப்பீராக
ஹவிஷ:	சநு, புரோடாசம் முதலியவைக ளுடன் கூடினவர்களான (நாங் கள்)
தெ	உம்மைப் பொருட்டு
நஸீலா	நமஸ்காரத்தால்
வியே	பூஜை செய்கிறோம்

ஓ ருத்திரனே ! ஸ்ரீ ஸ்வா வாரிவகுண்டஸூரி
கிண்டிரதெநரெ: ! கிஹு ஸவபூதநா லெவியா
லாவொநுமுஹுதெ (ஓ தேவியே! நித்யானந்தத்தால்
நிறைந்த எனக்கு மனிதர்களால் கொஞ்சமாவது என்ன
உபகாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆகிலும், எல்லாப் பிரகா

ரத்தாலும் என்னால் மனதின் போக்குமாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.) என்று நீரே தேவியாருக்கு நேரில் சொல்லியபடி என்னால் பத்தியுடன் கொடுக்கப்படும் அல்பமான வஸ்துவையும் பெற்றுக்கொண்டு உமது உத்திரவை மீறி நடந்ததால் என்பேரில் ஏற்பட்ட கோபத்தைச் சாந்தம்செய்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். பூனிவாத பூத்காரஃ ஸாராஹோஹி கீஹா தூநா (மஹாத்மாக்களின் கோபம் நமஸ்காரத்தை பரிஹாரமாயுடையது) என்ற நியாயப்படி உம்மைச் சரணமடைந்த என்விஷயத்தில் கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு தயவு பாராட்டாமலிருப்பது நியாயமன்று. அதலால் எனது அபீஷ்டங்களைக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சூராதேதமொவந உத வ-ஓரூஷெவ க்ஷயஜீராய
ஸூஜீஸெதேத சஸூ | ரக்ஷாஹநொ சுயிவ ஷெவ
பூ-ஹூயாஹநஸூஜீயஹ அிஸஹூஃ

ஷெவ

பிரகாசிக்கும் சூருத்திரனே !

மொவெந

(பாபிகளின்) பசுக்களை ஹிம்லிக்
கிறவராயும்

உத

மேலும்

வ-ஓரூஷெவ

(பாபிகளின்) புத்திரன் பௌத்தி
ரன் முதலிய புருஷர்களை பீடி
க்கிறவராயும்

கூயதீராய

(தேவர்கள், அசுரர்கள் மனிதர்
கள், இவர்களில்) எவ்வளவு
சூரர்க ளிருக்கிறார்களோ அவ்
வளவு பெயர்களையும் நாசம்
செய்கிறவராயும் (இருக்கிற)

தெ

உம்முடைய

ஸு^ஜஹி

சாந்த உருவமானது

சு^ஜஸு

எங்களுடைய

சூராக்

சமீபத்தில்

சு^ஜஸு

இருக்கட்டும்

நஃ

எங்களை

நகூ^ஜய

காப்பாற்றும்

சு^ஜயிஸு-ஹி

“பாடியான இந்த ஜீவனைத் தாங்
கள் காப்பாற்றுவது உசிதமா?”
என்று தேவர்கள் வ்யவஹாரத்
திற்கு வந்தால் குற்றத்தை ம
றைத்துப் பகூபாதமாய்ப் பேச
வீராக.

சிவஹு^ஜஹி

வைஷ்ணவ சுகத்தையும், மோகூ
சுகத்தையும் விருத்திசெய்கிற
ஒ ருத்திரனே !

சு^ஜயா,ய

மேலும்

நஃ

எங்களுக்கு

ஸு^ஜஹி

ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகத்தை

ய^ஜய

கொடுப்பீராக

ஒருத்திரனே ! யஸ்யஸ்ய ஹவக்ஷத்ரம் உஹை
வத ட்டநம் । த்யுத்யுயுஸ்யா வஸைவநம் (எந்தபக
வானுக்கு பிராம்மணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் அன்ன
மாயாகிரார்களோ, எந்த பகவானுக்கு யமன் ஊருகா
யாக ஆகிரானோ) என்றபடி எல்லாப் பிராணிகளையும்
பிரளயகாலத்தில் சம்ஹரிக்கிற தங்களது கோரரூபம்
என்னிடம் வரவேண்டாம். வொராரத்யா ஸிவாத்யா
(ஒன்று கொரோமா யிருக்கக்கூடியது, மற்றொன்று சார்
தமா யிருக்கக்கூடியது) என்றபடி இரண்விதமாயுள்ள
உருவங்களில் சார்த உருவத்துடன் எனது முன்னிலை
யிலின்று கார்க்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்
திக்கப்பட்டது.

ஸுஹி ஸூதம் மத்யஸஹ்யவாநம் த்யுமஹீதீ தீ
வஹத்யுத்யுமம் । த்யுபாஜநித்யு ருத்யுஸ்வாதொ
கந்யுனொ கஸுஹிவ வஹுஸைநாஃ ।

(ஹே தீநஃ

ஓ மனதே !)

ஸூதம்

பரமேச்வரனென்று எங்கும் பிர
சித்தராயும்

மத்யஸஹ்யம்

(அவ்வளவு பிரசித்தியுள்ளவரா
யிருந்தபோதிலும் சமீபத்தில்)
எல்லோருடைய ஹிருதய கு
கையில் வாசம் செய்கிறவரா
யும்

யுவாநம்

நித்திய யுவாவாயும்

உவவஹதும்

(வர்க்குச் சரம தர்மங்களை அனுஷ்

டிக்காமல் தனது ஆளுஞ்ஞயை
மீறி நடக்கிறவர்களை) பிடிக்கிற
வரையும்.

புமம்

சிக்கத்தைப்போல்

ஹீம

பயங்கரராயும்

உஹ்

(ஒருவராலேயும்) ஜயிக்க முடியா
தவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்தி
ரனை

ஸுஹி

ஸ்தோத்திரம் செய்

ரஹ்

ஒ ருத்திரனே !

ஸுவாநஃ

ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற நீர்

த
ஜரிஞெ

அழியக்கூடிய இந்த சரீரத்தி

லிருக்கும் (எங்களை)

புஹ

சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்வீராக

தெ

உம்முடைய

ஸெநாஃ

(எனது க்ஷேமத்திற்கு விரோதிக

ளான) பிரமத கணங்கள்.

சுஸக

என்னைக் காட்டிலும்

சுந்யம்

வேறான பாபம் என்ற சத்துருவை

அல்லது எனது பாஹ்ய சத்

துருவை

நிவவஹு

நாசம் செய்யட்டும்.

இதனால் கௌரவத்தாலும், மூர்த்தியின் அழகா
லும், ஸௌலப்யத்தாலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாவிக்கத்

தகுந்தவரென்றும், அவரை உபாவிக்காம விருந்தால் பல துன்பங்கள் ஏற்படுமென்றும், அவரால் உண்டுபண்ணப்படும் துன்பத்தை விலக்குவதற்கு மற்றெவராலும் முடியாதென்றும், அவரை உபாவித்தால் இகத்திலும் பரத்திலும், அளவற்ற சுகங்கிடைக்கு மென்றும் கூறப்பட்டது.

வரினொ ருஃசுஷு ஹெதிவ்யுணகூ வரினெ
ஷஷு ஸுஃசுதிருவாயொஃ | கவஃரி ரா சேவவஃஷு
நுஷஃஷுஷுஷு காயதநயாய ஸுயய |

ருஃசுஷு	ருத்திரனுடைய
ஹெதிஃ	ஆயுதமானது
நஃ	எங்களை
வரிவ்யுணகூ	விட்டுவிட்டும்
கவாயொஃ	பாபத்தைக் கோபத்திற்குச் சாத னமாய்க் கருதுகிறவராயும்
வரி	நான்கு பக்கங்களிலும்
கெவஷஷு	கோபத்தால் ஜ்வலித்துக்கொண் டிருப்பவராயும் இருக்கிற ருத் திரனுடைய
ஸுஃசுதிஃ	பீடிக்க வேண்டுமென்ற சங்கல்ப பானது
வரிவ்யுணகூ	விலகட்டும்

சீவஃ

(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களு
க்கு அபீஷ்டங்களை) வர்ஷிக்
கும் ஓ ருத்திரனே !

விரா

வியர்தமாகாத தங்களுடைய எந்த
ஆயுதமும், ஸங்கல்பமும் உண்
டோ (அவைகளை)

சீவவஃ

யாகமுள்ள (ஆராதனம் செய்கிற
எங்கள் விஷயத்தில்)

சுவதநஃ

தணித்துக் கொள்வீராக (ஆயுத
த்தை உபசம்ஹரித்துக் கொள்
வீராக சங்கல்பத்தை மாற்றிக்
கொள்வீராக)

தொகாய

குழந்தைக்கும்

தநயாய

பிள்ளைக்கும்

சீவய

சுகத்தை உண்டுபண்ணுவீராக

இதனால், ஓ ருத்திரனே ! காலம், இடம், மனிதர்
கள் இவைகள் ரூபமாய் பலவிதமாயுள்ள உம்முடைய
ஆயுதம் என்னை ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம் உமது ஆயுதங்
கள் ஹிம்ஸிக்காம விருக்கவேண்டுமானால், உமது உத்
திரவை மீறி நடந்ததால் ஏற்பட்ட நிக்கிரஹ சங்கல்ப
மானது மாறவேண்டும்; பாபியா யிருந்தாலும் உம்மை
பக்தியுடன் பூஜிப்பதால் என் விஷயத்தில் அமோகமான
உமது ஆயுதம், சங்கல்பம் இவைகளை விலக்கிக் கார்ப்
பது நியாயமே என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஜீவாஷ்டி ஸிவதரி ஸிவொநஸூரிநாஹவ । வரொரி
வ்யக்ஷ சூய்யம் நிபாய க்யூகிவஸாந சூவா விநா
கம் விஹிதாஹி ।

ஜீவாஷ்டி	(பத்தியுடன் வணங்குகிறவர்களு க்கு) அபீஷ்டங்களை அதிக மாய் வர்ஷிப்பவரே! (கொடுப்ப வரே !)
ஸிவதரி	மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக மாய் மங்களத்தைக் கொடுப்ப வரே !
நஃ	எங்கள் விஷயத்தில்
ஸிவஃ	கேமத்தைச் செய்கிறவராகவும்
ஸூரிநாஃ	அனுக்கிரஹ புத்தியுடன் கூடின வராகவும்
ஹவ	ஆகவேண்டும்
வரொரி	உயர்ந்த
வ்யக்ஷ	(கைலாசத்தி லிருக்கும் ஆலை) மர த்தில்
சூய்யம்	(என்னை ஹிம்விக்கக்கூடிய) ஆயு தத்தை
நிபாய	வைத்துவிட்டு
சூவா	(எனது இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு என்முன்) வாரும்
க்யூகி	புலித்தோலை

வலாநஃ

தரித்துக் கொண்டும்

விநாகம்

பிணுகம் என்ற பெயருள்ள உமது

தனுஸ்ஸை

விஹு

தாயில் வைத்துக்கொண்டும்

சுமஹி

வாரும்

ஓ ருத்திரனே ! கைலாயத்தில் அநேகமாயிரம் யோஜனை உயரமுள்ளதாயும், அதற்குத் தகுந்த சுற்றளவு உள்ளதாயும், இருக்கிற ஆலேமரத்தில் எனது கண்களுக்குப் புலப்படாத இடத்தில் உமது கொடோமான ஆயுதத்தை வைத்துவிட்டு, என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற சங்கல்பத்தை தெரிவிக்கும் புலித்தோல், பிணுகம் இவைகளுடன் கூடின வேஷத்தோடு எனது முன் வாரும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

பரமேச்வரன் பீதாம்பரம் முதலிய நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரிக்சாமலிருப்பது ஏழ்மையினாலல்ல. அவரது பரிசாரகனான குபேரன் நவநிகுகளுக்கும் அதிபதியாயிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு நல்ல வஸ்திரம் தரித்துகொள்வதற்கு ஐவேஜியில்லை என்று சொன்னால் யாரும் நகைப்பார்கள். இவ்விதம் எல்லாவித ஐச்வர்யம் பொருந்தியவரா யிருந்தும் ஸ்வாத்மா ராமனான தனக்கு நல்ல வாசனை, வஸ்திரம், ஆபரணம், மாலை, இவைகளால் யாதொரு பிரயோஜனம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக புலித்தோல் முதலியவைகளைத் தரிக்கிறார் இவ்வபிப்ராயத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளாமல்

சிலர் ஸ்ரீ ருத்திரனை பரிஹாஸம் செய்கிறார்கள். ஆதலால் அளவுகிடந்த ஆவந்தத்தைத் தெரிவிக்கும் மேற்கூறிய வேஷத்துடன் எனதுமுன் வாருமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

விகிரிடி வியொஹித நஸெஸஸஸஸ ஹவஃ ।
யாஸெ^த ஸஹஸ^தயுஹெ^தயொ^தநஸெ^தஸெ^தவ^தஹ^ததாஃ ।

விகிரிடி பலவிதமான துன்பங்களை உண்டு பண்ணுகிற பாபம், ரோகம், தாரித்திரியம் முதலியவைகளைத் துண்டிக்கிறவரே !

வியொஹித . சிவப்பு நிறமுள்ளவரே !
ஹவஃ பூர்ணமான ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறு குணங்களுடன் கூடினவரே !

தெ உமக்கு
நஸெ நமஸ்காரம்
ஸஸஸ^த இருக்கட்டும்
யாஃ எந்த
தெ உம்முடைய
ஸஹஸஸஸ^த ஆயிரக் கணக்கான
ஹெதயஃ ஆயுதங்கள் (இருக்கின்றனவோ)
தாஃ அவ்வாயுதங்கள்

சுலசு
சுரு

சுரு

நிவவனா

என்னைக்காட்டிலும்

வேறான சத்துருவை (பாபத்தை)

நாசம் செய்யட்டும்

ஒருத்திரனே ! எனது கஷ்டங்களை நிவிர்த்தி செய்வதற்கு தாங்கள் ஒருவரே சக்தி வாய்ந்தவராக இருப்பதால் எனது கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான பாபத்தை விலக்கி க்ஷமத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸஹஸுராணி ஸஹஸுயா வாகுமுவொ ஸவஹைதயஃ । தாலாஸாநொ ஹவஃ வராஹீநா சுவாக்யமி ॥

ஹவஃ

தவ

வாகுமுவொஃ

ஹைதயஃ

ஸஹஸுராணி

ஸஹஸுயா

வாஸாநஃ

தாலாஸா

சுவா

ஒ பகவானே

உம்முடைய

கைகளில்

ஆயுதங்கள்

ஆயிறக் கணக்காகவும்

ஆயிறம் விதமாகவும் (இருக்கின்றன)

எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு சக்திவாய்ந்த நீர்

அவைகளுடைய

நணிகளை

வராவீநா
கூயி.

எனக்கு எதிராக இல்லாததாக
செய்வீராக

ஓ ருத்திரனே ! பாபியான என்னை நிக்கிரஹிப்பதற்காக உமது கையாலெடுக்கப்பட்டதாயும், விடப்பட்டதாயு மிருக்கிற ஆயுதங்களை இதற்குமுன் நான் உம்மை வணங்காம விருந்தபோதிலும் இப்பொழுது உம்மைச் சரணமடைந்து விட்டபடியால் உபசம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும் (அடக்கிகொள்ளவேண்டும்.) எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்வதற்கு நீர் சக்தனாயிருப்பதால் விட்ட ஆயுதத்தை உபசம்ஹரிப்பதற்கு சக்தியில்லை என்று சொல்வதற்கிடமில்லை. ஆதலால் ஆயுதங்களை உபசம்ஹரித்துக்கொண்டு என்னை காப்பாற்ற வேண்டு மென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுய வனகா டுஸாநுவாகுஃ ।

எல்லா உலகத்திற்கு மீசனான ப்ரீ ருத்திரனால் அந்தந்த லோகங்களிலுள்ள பிராணிகளின் கர்மங்களுக்குத்தகுந்தபடி அந்தந்த லோகத்தை நிக்கிரஹம் செய்வதற்கும், அனுக்கிரஹம் செய்வதற்கும் அந்தந்த லோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ப்ரீ ருத்திராம்சம்வாய்ந்த பிரமத கணங்களை இவ்வனுவாகத்தால் பிரார்த்திக்கிறார்.

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ய ஸொயெ ருஹா சுயிஹ-
ஜாஃ । தெஷாஸு ஸஹஸ்ய யொஜநெ஽வயநாநித
நவலி ।

ஸஹஸுராணி	ஆயிறக் கணக்கா யிருப்பவர்களா யும்
ஸஹஸுஸு:	ஆயிற மாயிறமாய் பிரிந்திருப்ப வர்களாயு மிருக்கிற
யெ	எந்த
ரூபி:	ருத்திர கணங்கள்
ஹூரூ	பூமியில்
சுயி	யஜமானர்களாய் (இருக்கிறார்க ளோ)
தெஷா	அவர்களுடைய
யூராநி	தனுஸ்ஸுகளை
ஸஹஸுயொஜதெ	(எனக்கு) ஆயிறக் கணக்கான யோசனைகளுக்கு அப்பாலிருக் குமிடத்தில்
சுவதநூவி	அவிழ்த்து விடப்பட்ட ஞாண்கயி றை யுடையதாகச் செய்கி றோம்

ஓ பூமியிலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே ! முதலில் நானிருக்குமிடத்திற்கு அநேகமாயிறம் மைல் தூரத்தில் உங்களுடைய வில்லுகள் போய்ச் சேரவேண்டும். அவ்விடத்திலும் அவைகள் ஞாண்கயிறுடன் இருக்குமானால் மறுபடியும் துக்கம் ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதால் அதன் ஞாண்கயிறையும் தாங்கள் அவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக் கப்பட்டது.

குறிப்பு.—இனிவரும் 8 மந்திரங்களிலும் ‘தெ
ஷாஅஸு ஹஸுயொஜதெநவப ராநித நஸி” என்ற
தைச்சேர்த்துக் கொண்டு முன்போல் அர்த்தம் தெரிந்து
கொள்ளவேண்டும்.

சுவிநஹத்யுணடுவெஹூரிசெஷஹவா சுயி ||

சுவிந	(எல்லோராலேபும் பார்க்கக்கூ
டி	டிய) இந்த
ஹதி	பெரிதான
சுணடுவெ	சமுத்திரத்திலும்
சுஹூரிசெஷ	ஆகாயத்திலும்
சுயி	யஜமானர்களாய்
ஹவா	(எந்த) ருத்திரக்ணங்கள் (இருக்
	கிரார்களோ)

ஓ ஆகாசத்திற்கும், பூமிக்கும் யஜமானர்களான
ருத்திரக்ணங்களே! அளவிடமுடியாத சமுத்திரம் ஆகா
யம் இவைகளுக்கு யஜமானர்களான உங்களுடைய
மாஹாத்மியமும் அளவிட முடியாதது. ஆதலால் தாங்
கள் தயவுசெய்து வெகுதூரத்தில் வில்லை எறிந்துவிட
வேண்டும். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

.நீவயீ வா ஸூதிகணா ஸூவபூ சுயஃ சுஷோஹராஃ ||

நீவயீவாஃ (நீ ருத்திர ஸாஸுப்யம் பெற்ற
வர்களாகையால் ஓரிடத்தில்

காளகூடவிஷத்தால் கருத்தக
முத்தை யுடையவர்களாயும்
ஸிதிகுணாஃ (மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழு
த்தை யுடையவர்களாயும்
சுயஃ, க்ஷோவராஃ கீழுள்ள பூபாகத்தில் (பாதாள
லோகத்தில்) யஜமானர்களாய்
சஞ்சரிக்கிற
ஸவபூஃ (எந்த) ருத்திர கணங்கள் (இருக்
கிறார்களோ)

நீலதீவா ஸிதிகுணா லிவ்யூரா டிரா உவபுரிதாஃ ।

நீலதீவாஃ (ஒரு பாகத்தில்) கருத்த கழுத்
தை யுடையவர்களாயும்
ஸிதிகுணாஃ (மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழு
த்தை யுடையவர்களாயும்
லிவ்
சுவர்க்கலோகத்தை
உவபுரிதாஃ அடைந்திருக்கிற (சுவர்க்கத்தி
ற்கு யஜமானர்களான)
ராடிராஃ (எந்த) ருத்திர கணங்கள் (இருக்
கிறார்களோ)

பெவ்யுக்ஷஷுஸவ்ஹிஜரா நீலதீவாவிரோஹிதாஃ ।

வ்யுக்ஷஷு
ஸவ்ஹிஜராஃ மரங்களில்
இளம் புல்லைப்போல் ஒருவித
நிறமுள்ளவர்களாயும்

நீயழ்வா: கருத்த கழுத்தை யுடையவர்களா
யும்
விலொஹிதா: மிகவும் சிவப்புநிற முள்ளவர்க
ளாயும் (இருக்கிற)
யெ எந்த ருத்திரகணங்கள் (இருக்கி
ருர்களோ)

யெஹதாநா ஸ்யிவதயொ ஸிஸிவாஸ: கவடிபுந:

ஹதாநா: பூதப்ரேத பிசாசங்களுக்கு
ச்யிவதய: யஜமானர்களான
யெ எந்த ருத்திரகணங்கள்
விஸிவாஸ: (சிலர்) தலையில் சிகையில்லாதவர்
களாயும்
கவடிபுந: (சிலர்) ஜடாபாரத்தடன் கூடின
வர்களாய் (மிருக்கிறார்களோ)

யெ சுஹஷு விவியுகி வாடுஷு விஸதொ
ஜநாநு ।

சுஹஷு உணவு பொருள்களில் (மறைந்து
கொண்டிருக்கிற)
யெ எந்த ருத்திர கணங்கள்
விவியுகி (பல வியாதிகளை உண்டுபண்ணி)
டலெ தமாய்ப்பிடிக்கிறார்களோ.
வாடுஷு சூடிக்கக்கூடிய (பால், தண்ணீர்

முதலியவைகளில் மறைந்திரு
க்கும் எந்த ருத்திர கணங்கள்)

விவாதம் குடிச்சிற
ஜநாநு ஜனங்களை
விலியுனி பலவிதமாய் ஹிம்விக்ருர்களுள்

யெ வயாஹ் வயிராக்ஷய வெனவ்வுடாயவ்யுயஃ ।

வயாஹ் வைதிக மார்க்கங்களை
ராக்ஷயஃ காப்பாற்றுகிறவர்களாயும்
வயிராக்ஷயஃ லௌகிக, தாந்திரிகாதி மார்க்கங்
களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களா
யும்

வெனவ்வுடாயஃ அன்னத்தை ஏராளமாய்த் தரித்
துக்கொண் டிருப்பவர்களாயும்
(அன்னத்தைக் கொடுக்கிறவர்
களாயும்)

யவ்யுயஃ பாபிகளுடன் சண்டை போடுகிற
வர்களாயும் (பாபிகளை சிஷிப்ப
வர்களாயும்) (இருக்கிற)

யெ எந்த ருத்திர கணங்கள் (இருக்கி
ருர்களோ)

இதனால் அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து
சாதுக்களை காப்பாற்றியும், துஷ்டர்களை சிஷித்தும்
லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களைக் காப்பாற்றுகிற ருத்திர
கணங்கள் பிரார்த்திக்கப்பட்டார்கள்.

யெ தீயுடாநி ப்ரவரணிஸ்யுகாவனொ நிஷம்மிணஃ

ஸ்யுகாவனஃ	விருகம் என்ற ஆபுதமுள்ளவர்க ளாயும்
நிஷம்மிணஃ	சுத்தியுள்ளவர்களாய் மிருக்கிற
யெ	எந்த ருத்திர கணங்கள்
தீயுடாநி	கங்கைமுதலிய புண்ய தீர்த்தங் களை (கார்ப்பதற்கு)
ப்ரவரணி	சஞ்சரிக்குறார்களோ

ஒ புண்ய தீர்த்தங்களைக்கார்க்கும் ருத்திர கணங்
களே! கங்கை முதலிப புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்
செய்வதற்கு வெகு தூரத்திலிருந்து பலர் வருகிறார்
கள். அவர்களில் சிலருக்கு ஸ்நானம் செய்வதற்கு
முடியாமல் திடீரென்று ரோகாதிகள் உண்டாகின்றன.
சிலருக்கு தீர்த்த சமீபம் வந்த வுடன் வியாதிகள் தெரி
த்துவிடுகின்றன. இவை யெல்லாம் உங்களா லேற்படு
வதால் தீர்த்த சமீபம்போனவுடன் எனக்கு எவ்வித விக்
கினமும் ஏற்படவேண்டாம் என்று இதனால் பிரார்த்
திக்கப் பட்டது.

யவனதாவனஸூஹயாஸூஹஸூஹிஸொ ராஜிவதிவஸி
ரொ | தெஷாஸூஹஸூயொஜநெஹயநாநிதநூலி

வனதாவனஸூ	இதுவரைச் சொல்லப்பட்டவர்க ளாயும்
----------	------------------------------------

(கரொலி	செய்கிறேன்)
ரூபெனா:	(பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங் களுக்கு
ந:	(வாக்கினால்) நமஸ்காரம் செய்கி றேன்
தெய்:	அந்த (பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
ந:	மனதால் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
தெ	அந்த ருத்திர கணங்கள்
ந:	எங்களை
த்யுயனா	சகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்
தெ	இவ்விதம் நமஸ்காரம் செய்யும் நாங்கள்
ய:	யாரை, எதை
அஷ:	வெறுக்கிறோமோ,
யு	எவன், எது
ந:	எங்களை
தெய்	வெறுக்கிறானோ, வெறுக்கிறதோ
த:	அவனை, அதை
வ:	உங்களுடைய
ஜெனா	துறந்த வாயில்
டியாதி	போட்டுவிடுகிறேன்) அதை நாசம் செய்து என்னைக் காப்பாற்று வீர்களாக)

நனோ ஈுபெஈுஈுா யெஈுஈுஈுஈு யெஈுஈு வாஈு
ஈுஈுஈுஈுஈுஈு ஈுஈு.....ஈுஈு ஈுஈுஈு ।

யெ	ஈந்த ஈுத்திர கணங்கள்
ஈுஈுஈுஈு	ஈுகாஈத்தில் (ஈுக்கஈுஈுஈு)
யெஈுஈு	ஈந்த (ஈுகாஈத்திஈுஈுஈு) ஈுத் திர கணங்கஈுஈு
வாஈுஈு	காஈுஈு
ஈுஈுஈு	பாணங்கஈுஈு (ஈுஈுஈுஈுஈு)

ஈீதஈுஈு பதங்கஈுஈு ஈுஈிஈில் ஈன்றஈை ஈடு
த்து ஈுகாஈத்தில் ஈன்றஈைஈு ஈுஈுஈு ஈுஈு ஈுஈுஈு
பஈு ஈுஈுஈுஈுஈுஈு ஈுஈுஈு ஈாதல்ஈு ஈுஈுஈுஈு
திருஈுஈு ஈுஈுஈுஈுஈுஈு.

நனோ ஈுபெஈுஈுஈுா யெ ஈிஈி யெஈுஈு வஈுஈுஈுஈு
ஈுஈுஈுஈு ஈுஈு.....ஈுஈு ஈுஈுஈு ।

யெ	ஈந்த ஈுத்திர கணங்கள்
ஈிஈி	ஈுவர்க்கஈுஈுஈு (ஈுக்கஈுஈு கஈுஈு)
யெஈுஈு	ஈந்த ஈுவர்க்கஈுஈுஈு வஈுஈுஈு ஈுத்திர கணங்கஈுஈு
வஈுஈு	ஈஈுஈு
ஈுஈுஈு	பாணங்கஈுஈு (ஈுஈுஈுஈுஈு)

மீதமுள்ள பதங்களுக்கு பூமியில் என்றதை எடுத்து ஸ்வர்க்கத்தில் என்றதைச் சேர்த்துமேற் சொன்னபடி அர்த்தம் சொள்ளவேண்டுமாதலால் மறுபடியும் திருப்பி எழுதப்படவில்லை.

ஓ பூமியி லிருக்கும் ருத்திர கணங்களே ! நீங்கள் உணவு பொருள்களையே ஆயுதமாக்கிக்கொண்டு பாபிகளைப் பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள். அது எவ்வித மெனின், சிலருக்கு அபத்யமான ஆஹாரங்களை உட்கொள்ளும் படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலியவைகளை உண்டு பண்ணி துக்கத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள், சிலரை அன்னம் கிடைக்காமல் பசியால் வருந்தும்படி அடிக்கிறீர்கள். சிலரை ஆகாரத்திற்காகத் திருடும்படி தூண்டி அதனால் பலவித கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறீர்கள். இவ்விதம் பலவிதமாய் ஆகார நிமித்தமாகவே பல கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறீர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தாங்கள் எனக்கு உணவு சம்பந்தமாய் நேரக்கூடிய எவ்வித கஷ்டத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டாம். உங்களை மனதினாலும், வாக்கினாலும், சரீரத்தாலும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ஓ ஆகாசத்திலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே! புயல்காற்று முதலியவைகளை உண்டு பண்ணியும், மழை பெய்வதற்கு அனுகூலமான காற்றைத் தடுத்தும் பாபிகள் நிறைந்த தேசத்தைப் பிடிக்கிறீர்கள். அவ்வித உபத்திரவம் நான் வசிக்கும் தேசத்திற்கு ஏற்பட வேண்டாம். உங்களை மூன்றுகரணங்களாலும் வணங்குகிறேன். ஓ சுவர்க்கத்தில் வசிக்கும் ருத்திர கணங்களே! நீங்கள் சிலசந்தர்ப்பங்களில் அதிக

மழை ஏற்படும்படி செய்தும், சிலசந்தர்ப்பங்களில் மழை பெய்யாம விருக்கும்படி செய்தும் பாபிகள் வசிக்கும் தேசத்திற்குத் திங்கை விளைவிக்கிறார்கள். அவ்விதத் திங்குகள் நான்வசிக்கும்தேசத்திற்கு ஏற்படவேண்டாம். உங்களை மூன்று கரணங்களாலும் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எனது சந்தருக்களை நாசம் செய்து க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மூன்று மந்திரங்களாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயம் முற்றிற்று.

அவதாரிகை.—“த்ரியம்பகம் யஜாஜெஹ” என்று துவக்கி படிக்கப்படும் மந்திரங்கள் ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயத்தில் சேர்ந்தவைகளாக இல்லாவிடிலும் ஸ்ரீ ருத்திரப் பிரதிபாதகமாக இருப்பதாலும், ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் முடிவில் விடாமல் ஜபிக்கப்பட்டு வருவதாலும் அவைகள் இங்கு வியரக்யானம் செய்யப்படுகின்றன.

த்ரியம்பகம் யஜாஜெஹ ஸுமாயிம் வுஷிவயுக்தம் ।
உவகாராகிவ வாயநாப்யுக்தோ க்ஷுபகோ ஜ
தாஸ ॥

ஸுமாயிம்	நல்ல வாசனையுள்ளவரும்
வுஷிவயுக்தம்	எல்லாவற்றிலும் ஸமிருத்தியைச் செய்பவரும்

தியம்பகம்	மூன்று கண்களை யுடையவருமா
	ன ஸ்ரீ ருத்திரனை
யஜாஹெ	பூஜை செய்கிறோம்
வ்யநாசு	காம்பிலிருந்து
உவடாராகரிவ	வெள்ளரிப் பழம்போல
ஐதேயாஃ	அபமிருத்யுனி னிடமிருந்து, அல்
	லது சம்சாரத்தி லிருந்து
ஐகூய	விடுபடவேண்டும்
கஐதாசு	போகூத்தி லிருந்து
ஐஐகூய	விடுபடவேண்டாம்

(தாத்தர்யம்) ஓ ருத்திரனே! ‘வூணுமாயஃ, வூணுரஸஃ’ என்று கூறியபடி ஸ்வாபாவிக திவ்யபரிமளமுள்ள திருமேனியுள்ளவராகவும், தன்னைப் பஜிப்பவர்களுக்கு, சரீரம், ஆயுஸ், தனம், சந்தானம் இது போன்ற வேண்டிய வஸ்த்துக்களில் புஷ்டியை (எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமையை) விருத்தி செய்பவராகவும், சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்ற மூன்று கண்களை யுடையவராகவும் இருக்கிற தங்களை நாங்கர் பூஜைசெய்கிறோம். அதனால், பழுத்த வெள்ளரிக்காய் காம்பிலிருந்து அனாயாசமாய் எவ்விதம் விடுபடுகிறதோ அவ்விதம் நாங்கரும் ஜனன மரண ரூபமான சம்சாரத்திலிருந்து கிரமமின்றியே விடுபடவேண்டும். மோகூசாதனமாயிருக்கும் நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து விலகும்படியான சந்தர்ப்பம் ஒருபொழுதும் எங்களுக்கு

விவெஸு

அந்தந்த சக்தி ரூபமாய் அனுப்
பிரவேசம் செய்தாரோ

கவெஸு

அந்த

ரூபாய

ருத்திரனுக்கு

நம:

நமஸ்காரம்

கவஸு

இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)

(தாத்தாய்) இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமிருக்
கிருரென்றும், ஆனதுபற்றியே அவரை உபாசித்தால்
எல்லாவிடங்களிலும் நிச்சயமாய் நன்மையை அடைய
லாமென்றும் தெரிவிக்கப் பட்டது.

தஃஷுஹி யஃஷு ஸுயநா யொவிஸுஷு க்ஷ
யதி ஹெஷஜஸு ! யக்ஷாஹெஸுளநஸாய ரூபி
நஹோவிஷெஷு ஸுயநாஷு !

(ஹெஷநஜ !

ஓ மனிதனே !)

ய:

எந்த ருத்திரன்

விஷு:

நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்று
கிற) பாணமுடையவரோ

ய:

எந்த ருத்திரன்

ஸுயநா

நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்று
கிற) வில்லையுடையவரோ

(ய:

எந்த ருத்திரன்)

விஸுஷு

எல்லாவிதமான

மெஷஜஸு

கூயதி

மருந்திற்கு

இருப்பிடமாய் (யஜமானராய்) ஆந்
ரூரோ

தரோ

ஸுஹி

கூ

ரெஹ

ஸௌநஸாய

கஸுரோ

பெவம்

ரூரோ

யகூ

(தரேவ

நரோஹி

ரூவஸு

அந்த ருத்திரனையே

ஸ்துதி செய்வாயாக

அதிகமான

மனதின் சமாதானத்திற்காக (சுக்
த்திற்காக)

அதிக பலமுள்ளவரும், அல்லது
ஆயுர் விருத்தியைச் செய்பவ
ரும்

பிரகாச முள்ளவருமான

ருத்திரனை

(மனதால்) பூஜை (த்யானம்) செய்
வாயாக

அந்த ருத்திரனையே

நமஸ்கா ரக்ஷஸால்

கௌரவிப்பாயாக

(தத்பர்யம்) இம்மந்திரத்திலுள்ள “ஸுஹி^தயகூ^வ,
நரோ ஹி^தரூவஸு” என்ற பதங்களால் முறையே
வாக்கு, மனது, காயம் இவைகளால் ஸ்ரீ ருத்திரனை
உபாஸிக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவ்
வித முபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லாவிதமா
ன மருந்துகளுக்கும் யஜமானராயிருப்பதால் எப்பொழு

தும் ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், தனுஸ்வரீல் சந்தானம் செய்யப்பட்ட பாணத்துடன் முன் நின்று கார்த்து சமஸ்தமான ஆபத்துக்களையும் விலக்கி சுகத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், அதுடன் மனதிற்கு சாந்தியை உண்டுபண்ணி கிரமமாய் மோக்ஷமென்ற சிறந்த புருஷார்த்தத்தையும் கொடுப்பாரென்றும், இம்மையிலும் அபமிருத்யுவைவிலக்கி ஆயுர் விருத்தியைச் செய்வாரென்றும் இம்மந்திரத்தா லறிகிறோம்.

சுயம் ரெஹஸ்யை மமவாநயம் ரெஹமவதூர் : ।
 சுயம்ரெ^த விஸ்ரஹஷஜெயாயுஸிவாவி ரிஸுடநு : ॥

ரெ	என்னுடைய
சுயம்	இந்த
ஹஸு ^த	கையானது
(யத ^த)	எதனால்)
ஸிவாவிரிஸுடநு :	பரம மங்களமான பரமேச்வர விக்கிரஹத்தின் தொடுகையை யுடையதோ
(தத ^த)	ஆதனால்)
சுயம்	இந்தக் கையானது
மமவாநு	பாக்யமுள்ளது
ரெ	என்னுடைய
சுயம்	இந்தக் கையானது
மமவதூர் ^த	மிகுந்த பாக்யமுள்ளது

செ

என்னுடைய

சுயம்

இந்தக் கையானது

விஸ்வஹ்வஜஃ

எல்லா வியாதிகளுக்கும் மருந்
தாக ஆகிறது.

தாத்தப்பர்யம்.—வெகுநூலமாய்ப் பரமேச்வரனை ஆராதித்து, பிரஸாதம்பெற்ற ஒரு மஹான் தனது அனுபவத்தை இதனால் வெளியிடுகிறார். “ஓ ஜனங்களே ! பரமேச்வராராதன மஹிமையால் எனது ஹஸ்த்தத்திற்கே விசேஷ சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, பாருங்கள். எனது ஹஸ்த ஸ்பர்சமேற்பட்டவர்களுக்கு பரம பாக்யமும் ஆரோக்யமும் ஏற்படுகிறது. நேரில் பரமேச்வரனை ஆராதிப்பவர்களுக்கு ஆரோக்யம் முதலியவைகளுண்டாகுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆதலால் அனைவரும் பரமேச்வர விக்ஹரஹத்தை ஆராதித்து சகலவிதமான நன்மைகளையும் அடைவீர்களாக”

அல்லது, தனது ஹஸ்தத்திற்குமேற்ச் சொல்லிய குணங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்று பரமேச்வரனிடம் பிரார்த்தித்ததாகக் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

யெதெ ஸஹஸ்யேயுதம் வாஸாஜ்யெத்யாஜி த்யூய
ஹனுவெ । தாநு யஜ்ஞஸ்யு கோயபா ஸவ்யூத வயஜா

ஃஹெ ॥

ஃத்யூ

சாலஸ்யியாயிருந்து எல்லாப் பிரா

	ணிகளின் பிராணங்களை அப ஹரிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
சீதபூய	மனுவ்யன்முதலிய பிராணி சமூ
	ஹத்தை
ஹனுவெ	பீடிப்பதற்காக
ஸஹஸு	ஆயிரக் கணக்காயும்
சுயுதம்	பதினாயிரக் கணக்காயும் இருக் கிற
தெ	உம்முடைய
யெ	எந்த
வாஸாஃ	பாசம் முதலிய ஹிம்ஸா ஸாத்நங் களிருக்கின்றனவோ
தாநு, ஸவபூநு	அவை யாவற்றையும்
யஜுஸ்ய	நல்ல கர்மத்தினுடைய
போயயா	பலத்தால்
சுவயஜாஃஹெ	விலக்கிக்கொள்ளுகிறோம்.

தாத்தபர்யம்.—ஓ ருத்திரனே ! லோகத்தில் பிராணிகளுக்கு அபமிருத்யு ஏற்படுவதற்குப் பல சாதனங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவும் உமது பாசங்களே. அவைகளை விலக்கிக்கொள்வதற்காக, தங்களது முகோல்லாசம் உண்டாகும்படி பல நல்கார்யங்களைச் செய்கிறேன். அதனால் அபமிருத்யுதோஷம் விலகவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சீதபூயெவாஹா சீதபூயெவாஹா ॥

ஜேதுவெ

கால ரூபியான ஸ்ரீ ருத்திரனைப்
பொருட்டு

ஸூரஹா
வ

இந்த ஹவிஸ் ஹோமம் செய்யப்
பட்ட தாயாகட்டும்.

இரண்டாவதாகக் கூறிய “ஜேதுவெஸூரஹா”
என்றதற்கும் முன் மந்திரத்தைப்போல் அர்த்தம் வைத்
துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் நமோ ஹவதெ ருஜூய விஷுவெ ஜேது_ண
வாஹி ||

விஷுவெ_ண
ஹவதெ

எங்கும் வியாபித்திருப்பவராயும்
ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்யம்முதலிய
ஆறுகுணங்களை யுடையவராயும்
ஸம்சார துக்கத்தை விலக்குகிற
வராயு மிருக்கிற பரமேச்வர
னுக்கு

நம:

நமஸ்காரம்.

ஜேது:

அபமிருத்யுஷினிடமிருந்து, அல்
லது சம்சாரத்திலிருந்து

ஓ

என்னை

வாஹி

காப்பாற்றுவீராக.

ஓம் ஸாணி: ஸாணி:, ஸாணி: ||

ஸாணி:

(ஆத்யாத்மிக துக்கத்திற்கு) சாந்
தியானது

(சுவஸு
த
ஸாணி:

உண்டாகட்டும்.)

(ஆதிபௌதிக துக்கத்திற்கு) சரந்
தியானது

(சுவஸு
த
ஸாணி:

உண்டாகட்டும்.)

(ஆதிதேவிக துக்கத்திற்கு) சரந்
தியானது (விலகுதல்)

(சுவஸு
த

உண்டாகட்டும்.)

‘ஓ’ என்றது வேதத்தைத் துவக்கும் பொழுதும், முடிக்கும் பொழுதும் உச்சரிக்கவேண்டிய ஒரு மஹாமந்திரம், “ஓக்ஸாஸா யஸவஸா ஹ வெதளஸு ஹணஃ வஸுரா கணஃ விக்ஷாவிநியபூதளத வஸாநீரமலிகா வஸுஹ” என்றபடி குரு, சிஷ்யன் இவர்களுக்கு பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. “ஓமஹாஜீநி, ஓம ஹேய்யாநி, ஓமஹானாநிவ ஸாஸூணி ப்ரயதௌ” என்று மஹாபாஷ்யகாரர் சொல்லியபடி மங்களத்துடனேயே ஒன்றை ஆரம்பிக்கவோ, முடிக்கவோ வேண்டுமாதலால் இங்கும் மங்களம் செய்யப்பட்டது. இந்த காரத்தின் பொருளே வேதத்தின் அர்த்தம் என்று மிதனூல் அறிகிறோம்.

ஓ த த ஸ

